

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_206051

UNIVERSAL
LIBRARY

ఆంధ్ర సాహిత్యపరిషత్ ప్రకాశితము. సంఖ్య ౧౫.

శ్రీరస్తు.

శివరాత్రిమాహాత్మ్యము.

(సుకుమారచరిత్రము.)

ఇది

శ్రీనాథమహాకవి విరచితము.

రెండవకూర్పు గేం.

కాకినాడ

ఆంధ్ర సాహిత్యపరిషత్తువారిచే బ్రకటితము.

1930.

వెల రు 0—12—0.

భేమో యని తోచును. కాని శ్రీనాథకవి యింతమాత్రమే రచించె ననుట సమంజసముగా నున్నది. ఏలన మొదటఁ బ్రతిజ్ఞచేసిన శివరాత్రిమాహాత్మ్యము ముగిసినది. పైని యమప్రమథాదులయుద్ధములు కథకంతగా నుపకరించునవి గావు. కావున మూల మగునీశానసంహితాధ్యాయాంత్యపద్యానురోధమున నీమునుల ప్రశ్నవాక్యమును గూడ గ్రంథమందుఁ జొప్పించె ననుట యుత్తమము.* రెండవది శ్రీనాథుఁ డీ గ్రంథమును ముగింపకమునుపే కాలగతినొందుటవలన నాలుగాశ్వాసములు మాత్రమే శ్రీనాథ రచితము లని చెప్పవలయును. అంతియ కాని యింకను గొంతభాగ మున్న దనియు నది లేఖకునిచే విడువఁ బడిన దనియుఁ జెప్పుటంత సరికాదు, కావున, శివరాత్రిమాహాత్మ్యము సమగ్రముగనే లభించిన దని తలంపనగును. ఇంక సీగ్రంథ మేకాలమున రచింపఁబడెనో విమర్శింపవలసి యున్నది.

“సత్కవిసార్వభౌముం డగుశ్రీనాథకవివ రేణ్యు - - - గాంచి “ఆ. గ. ప. ౧౩.

గీ. వేడ్కగవిసార్వభౌముని విమలచరితు “ఆ. గ. ప. ౩౮. వ. అనవుడు నమ్మహీసురాగ్రగన్బండు కమలనాభామాత్య పౌత్రుండును మారయామాత్యపుత్రుండునునగు శ్రీనా

* ఈయొక్తికి ముందు విమర్శింపఁబోవు ప్రమాణము లాధారములు.

ధకవివరేణ్యుండు సంతృప్తమానసుండై . ఆ.౧-౩౮

అను వాక్యములవలనను, ఆశ్వాసాంతగద్యములు నాలుగువలనను శ్రీనాథుండు కవిసార్వభౌమబిరుద మందిన పిదప హరవిలాసనైషధములకుఁ బిదప భీమఖండమునకు మునుపు దీనిని రచించె నని శ్రీవీరేశలింగముపంతులుగారి యాహ. ఈగ్రంథమందు దోషము లత్యధికముగా నుండుటచే నియ్యది శ్రీనాథుని జాల్యకవిత యని బ్ర॥ శ్రీ॥ నాగపూడి కుప్పుస్వామయ్యగారి తలంపు. వీరిరువురివాదములలో నేది వాస్తవమో పరికింతము -

“నుతుని స్మర్యక్తశాంతాత్తునిన్. ఆ. ౧. ప. ౧.

“అలిని బుక్కిటందిడి. ఆ. ౧. ప. ౩.

“కృతిపతు లగుకవిముఖ్యుల. ఆ. ౧. ప. ౯.

“వడిప్రాసపడంబబంధమై, ఆ. ౧. ప. ౧౧.

“నుల్లికొర్రునకుత్పలంబర్థిబడసె. ఆ. ౧. ప. ౧౬.

“పుణ్యఋషీశ్వరసత్తులులులం బోలిన. ఆ.౧.ప.౧౯.

“వైభవస్థఖ్యాతపరహరిశ్చంద్రుండు. ఆ. ౧. ప. ౨౦.

“ఘనుండుకొమరిగిరింద్రుండుగలిగియుండు.ఆ.౧.ప.౨౦.

“నేర్పరతఁడు. ఆ. ౧. ప. ౨౨.

“(నకలసద్గుణ)విఖ్యాతసారసాఖ్య మహితపంచాక్షరీ మంత్రమానసాత్మ ఆ. ౧. ప. ౨౪.

“పరమపాతి వ్రత్యభావంబు తలఁపంగ గౌరిగాఁబోలునీ కాంత తలఁప ఆ. ౧. ప. ౨౪.

“నల్విటుచింత.” ఆ. ౧. ప. ౧౬.

“కాకోదరగ్రామణికంతగ్రవేయు. ఆ. ౧. ప. ౧౮.

ఇట్టివేకాక యింక ననేకదోషములును నప్రధకవి తాబంధమును నవతారికాభాగమున నగపడుచుండుటచే నీగ్రంథము శ్రీనాథరచితము కా దనియైనను బాల్యరచిత మనియైనను జెప్పనగును గాన శ్రీవీరేశలింగమువంతులుగారి యూహ సరికాదు. గ్రంథమునందుఁ బలుతావులఁ గవి సార్వభౌమబిరుద ముండుటచేతను దోషము లవతారికా భాగమందె తక్కు మతెచ్చటను లేకుండుటయేకాక కథా భాగము శ్రీనాథుని యితరగ్రంథములశైలికి సమాన మగుప్రౌఢిచే నలరారుచుండుటచేతను శ్రీకుప్పస్వామయ్య గారి తలంపుకూడ సరికాదు. ఇంక మూడవపక్ష మొకటి స్ఫురించినది. దానిని జిత్తగింపఁ బ్రార్థించెద.

శ్రీనాథుఁడు నైషధరచనాసంతరము ప్రాథ దేవరాయల యాస్థానపండితుఁడగు గౌడడిండిమభట్టు నోడించి సార్వభౌమబిరుద మందెను. ఆబిరుద మీగ్రంథమునఁ గలదు గదా ! హరవిలాసనైషధములందు లేనిపంచారా మాప్సరఃకురంగేశ్వరుల నామములు తొలుదొల్ల భీమఖండమున నుపయోగింపఁబడినవి. ఆనామము లీగ్రంథమందు నగపడుచున్నవి. కావున శివరాత్రిమాహాత్మ్యము భీమఖండమునకుఁ బదిపనే రచింపఁబడినది. ఇంతే కాక సంస్కృత కాశీఖండముననుండి గుణనిధిచరిత్రములోని పగు .

శ్లో. “యాయజూకకులే జన్త క్వక్వ మే వ్యసనం మహత్
అహో బలీయా స్సవిధి రాభవికర్తానుసాధయేత్
భిక్షితుం నాధిగచ్ఛామి నమే పరిచితః క్వచిత్
నచహస్తే ధనం కించి త్కిమత్ర శరణం భవేత్
నదా హ్యభ్యుదితే భానా ప్రసూరే మృష్టభోజనమ్
దద్యా దద్యాత్ర కం యాచే యాచే హ జననీ నమే
అనుశ్లోకములను—

గీ. అక్కటకట దురోగరవ్యసన మెట్లు
యాయజూకవిశిష్టాన్వవాయ మెట్లు
ఘ్రిచ్చేసినఁ జేయుఁగా కే మనంగ
నేర్చువారము విధి దయానిస్సహృదయ.

కాశీ. ఆ. ర. ప. ౧౧౩.

చ. అరుణగభస్తిబింబముదయాద్రి పయింబొడ తేరగిన్నె లోఁ
బెరుగును వంటకంబు వడపిందెలునుం గుడువంగఁబెట్టు ని
ర్భరకరుణాధురీణ యగుప్రాణముప్రాణము తల్లియున్న దే
హరహర యెవ్వరింకఁ గడు పారసి పెట్టెద రీప్సితాన్న
ముల్, ఆ. ర. ప. ౧౧౪.

అనుపద్యములుగా నాంధ్రీకరించెను. ఇందు మొద
లొపద్యమును వినఱించి శివరాత్రిమాహాత్మ్యమున పఱించి
నాఁడు. రెండవదాని నేమాత్మమును మార్పునేయక యట్లే
తేసినాఁడు. (చూ. ఆ. ౩. ప. ౧౫) ఈ మూలశ్లోకములు
కాశీఖండమందు సీతాసంహితయందు నొకరీతినే యుం

డునా? ఈశాననంహిత యెందున్నదో యిగవడదు. కాశీ
 ఖండమే యీశాననంహిత యనినఁ దప్పు కాఁజాలదు.
 కావున సీగ్రంథము కాశీఖండము గూడ రచించినపిమ్మటనే
 గరరం ప్రాంతమున రచింపఁబడె నని నానిశ్చయము.
 అయినచో సవతారికాభాగమందలి యప్రార్థకైలికి నలా
 క్షణికప్రయోగములకును గతి యేమందురా? శ్రీనాథుడు
 కాశీఖండమునందుఁ గుబేరపూర్వవృత్తకథనావసరమున శివ
 రాత్రిమాహాత్మ్యమును గుణనిధిచరిత్రరూపమున వర్ణించెను.
 తనగ్రంథములం దటనట బాణకాదంబరిలోని వాక్యముల
 నుపయోగించెఁ గాని యీరెంటియందును దనివిననక
 కాదంబరిలోని రసవంతము లగుభాగముల విరివిగ గ్రహించి
 సుకుమారచరిత్రమును గల్పించి శివరాత్రిమాహాత్మ్యమును
 సమగ్రముగ వర్ణించెను. గ్రంథమువూర్తిచేసి యవతరణిక
 రచింపకమునుపే కైలాసమున కేగెను. పిదప శ్రీకైలాసాని
 యగుశాంతయ యెట్లో యాయేకలిఖితప్రతిని నంపానించి
 కొంతధనము వెచ్చించియో లేకయో స్వయముగనో లేక
 తనయాశ్రితుఁడగు నొకయప్రార్థకవివలననో యుపోదా
 తము నుద్భవింపఁజేసి జనకవియొక్క యై నిరాలంబి యైన
 యీకృతికన్యను దన కంటఁగట్టుకొనియె నని యూహిం
 చుట సాహసము కానేరదు. గ్రంథారంభమునందలి యిష్ట
 దేవతాస్తుతియుఁ గవిస్తుతియుఁ గృతిపతికృతికర్త నుద్దేశించి
 పలికిన వాక్యములును గవిప్రతిజ్ఞావాక్యములందలి ప్రథమ

పురుషప్రయోగమును వేయేల సకలవిధదోషాకరమైన
యవతారికయెల్లను శ్రీనాథుని యితరసర్వగ్రంథములకు
భిన్నమార్గముగలదై పై సిద్ధాంతమును జోషించుచున్నది.
కావున నిందలి యవతారిక శ్రీనాథవిరచితము కాదనియుఁ
గథాభాగము నాలుగాశ్వాసములు మాత్రము కాశీఖండా
సంతరము గరరం ప్రాంతమున శ్రీనాథునిచరమదశయందు
రచింపఁబడెననియు నీగ్రంథమందలి కథానాయకునితోడనే
శ్రీనాథుఁడును బ్రమథపదవి నందెననియు నీకృతియే శ్రీనా
థునియంత్యకృతి యనియు (దీనికంటె నర్వాచీనకృతి
కనఁబడువఱకు) నూహింపవచ్చును.

ఇక నీగ్రంథరచనమందలి కొన్ని విశేషములు:—

గీ. వానిఁ గఱలోనఁ గాననివనజముఖయు

వాని మార్పునఁ బేర్కొని మానవతియు

వానిగా నాత్మభావించి వరుని గవయ

నప్పళింపనినతియు లే దయ్యె నచట.

శృం. నై. అ. గ. ౬౦.

అనుపద్యమును విస్తరముగా రసవత్తమముగా శివరాత్రి
మాహాత్మ్యమున—

సీ. హృదయ మువ్విఘ్నార నేకాంతముననుండి

వానిఁ జింతింపని వనజముఖయు

నొకమా టతనిఁజూచి యెండొక్కమఱిఁ జూడ

సభిలషింపనివిద్రుమాధరియును

గలలోన వానిఁ జిక్కఁగఁ గాఁగిటనుజేన్చి

ముకుళితేక్షణగాని ముద్దియయును

నతనిరూపంబు గుడ్వంబులందు లిఖించి

యందంబుఁ జూడనియంగనయును

జెలులచేతను బ్రోదిరాచిలుకచేత

వానిగుణములు విని కుచద్వంద్వసీమఁ

బాదుకోఁబులకింపని పైదలియును

బన్నిదము వ్రేసినను లేదు పట్టణమున. ఆ. ౨. ౯౪.

అను సీసపద్యముగా రచించెను. ఇంక నిట్టి వనేకము

లాతని పూర్వగ్రంథానుకరణము లిందుఁ గలవు.

గ. తస్య రాజ్ఞో నిఖిలకలాకలాపావగాహనగభీరబుద్ధిః - -

బృహస్పతి రివ సునానీరస్య కవి రివ వృషపర్వణః వసిష్ఠ

ఇవ దశరథస్య విశ్వామిత్ర ఇవ రామస్య ధౌమ్య ఇ

వాజాతశత్రోః దమనక ఇవ భీమస్య సుమతి రివ నలస్య

సర్వకార్యేష్వప్రతిహతనుతి రమాత్యో బ్రాహ్మణః శుక

నాసోనామాభవత్. కాదంబరీ గ. ౨౪౩

వ. ఆరాజునకు నిఖిలశాస్త్రకలాపావగాహనగంభీరబుద్ధి

యజ్ఞదత్తుం డనుబ్రాహ్మణుండు దేవేంద్రునకు బృహస్ప

తియు, వృషపర్వునకు శుక్రుండును, దశరథునకు వసి

ష్ఠుండును, రామునకు విశ్వామిత్రుండును, నజాతశత్రు

నకు ధౌమ్యుండును నలునకు దమనుండును బోలె

బ్రధానియై * - శివరాత్రి ఆ. ౨. ప. ౧౫.

గ. సత్యపి రూపవిలాసోపహసితరతివిభ్రమే లావణ్యవతి
వినయవ త్యన్వయవతి హృదయహారిణి చా వరోధ
జనే * కాదంబరీ. గ. ౧౨.

వ. అమృత్తిభార్య వినయవతి వివేకవతి విభ్రమవతి విలా
సవతి సౌభాగ్యవతి లక్షణవతి యౌదార్యవతి గాంభీ
ర్యవతి యన* - శివరాత్రి. ఆ. ౨. ప. ౧౩.

పై గద్యమునందలి సప్తమ్యంతములను జమత్కా
రముగఁ బ్రథమాంతములుగ మార్చినాఁడు. మూలముం
దలి రాజాంతఃపురము నాంధ్రీకరణమున మంత్రిభార్యగా
నొనర్చెను.

గ. ఏకం తు తనయముఖకమలదర్శనసుఖం తు సలేభే తథా
సంభుజ్యమాన మపి నిష్ఫలపుష్పదర్శనం శరవణ మి
వాంతఃపుర మభవత్. కాదంబరీ. ౨౭౧-౨౭౨.

గీ. తనయసంతానలబ్ధి దౌదవ్యుగాఁగ
విభవసంపత్తి గల్గియు విన్నవోయి
వనితనిష్ఫలపుష్పదర్శనముఁదాల్చె
శరలతాకాసనమువోలె జవ్వనంబు. శివ. ఆ. ౨-౧౭

గ. అథ తస్యా స్తాంబూలకరంకవాహినీ సతతప్రత్యా
సన్నా మకరికానామ రాజాన మువాచ॥ కా. ౨౬౩.

గ. ప్రథమ మపి స్వామినీ దానవశ్రీరివ సతతనిందితఘర
తాశయనాసనస్నానభోజన భూషణపరిక్రమాదిషు సము
చితేషు దినసవ్యాపారేషు కథంకథ మపి పరిజన వ్రయ

త్నాత్ప్రవర్తమానా సశోకే వాశీత్ - కా. గ. ౨౬౬
గ. దేవ హృదయవీడాపరిజహ్నియాచ స దర్శితవతీ సా
వికారమ్. కా. గ. ౨౬౭

గ. అద్యతు చతుర్దశీతి భగవంతం మహాకాల మర్చితు
మితోగతయా తత్రమహాభారతే వాచ్యమానే శ్రుతం
అపుత్రాణాం కిల గతి ర్నాస్తి నవా సంతి లోకాః.
కా. గ. ౨౬౮.

వ. ఈదుఃఖంబునకుఁ గారణం బే మని యడుగుట యుం
బ్రత్యుత్తరం బీక యూరకున్న దాని తాంబూలకరంక
వాహిని యిట్లను- అను ౨. ఆ. 30. వచనముగా.

గ. అపరేతు - - - ప్రతారణకుశలైర్ధూర్తై రమానుషోచి
తాభి స్తుతిభిః. ప్రతార్యమాణా విత్తమదమత్తచిత్తా
నిశ్చేతనతయా తథేత్యాత్మన్యారోపితా లీకాభిమా
ననా- - - అంతఃప్రవిష్టారభుజద్వయమివాత్త బాహు
యుగళం సంభావయంతి. గ. ౭౧౫-౧౬..

గ. దర్శనప్రదానమ ప్యనుగ్రహం గణయంతి. ౭౧౮.

గ. దృష్టిపాతమ ప్యుపకారపక్షే స్థాపయంతి. ౭౧౯.

గ. సంభాషణ మపి సంవిభాగమధ్యేకుర్వంతి. ౭౨౦.

గ. ఆజ్ఞా మపి వరప్రదానం మన్యంతే. ౭౨౧.

గీ. త మ్మమానుషకాలోచితంబు లైన
కీర్తనంబుల మైపులకించుకొండు
తా రమర్తులుగా మదిఁ దలఁతు రమాహ

విత్తమదమత్తచిత్తులై వెట్టిజనులు. శివ. ౨-౯౪.

సీ. అయ్యసీవుచతుర్భుజావతారుడ వన్న - - - - ౯౭

గ. మిథ్యామాహాత్యగర్వనిర్భరాశ్చనస్రణమంతి దేవతా
భ్యః కించ న పూజయన్తి ద్విజాతీన్ న మానయన్తి
మాన్యాన్ నార్చయన్త్యర్చసీయా న్నాభివాదయన్త్య
భివాదనార్హాన్ నా భ్యుత్తిష్ఠంతి గురూన్.

శ్లో. సువిధానైః సర్వైః సత్త్వగుణైః సత్త్వగుణైః గ. ౧౨౨, ౨౩, ౨౪.
ఉ. సంపదనేరికట్టెడిపిశాచముసోకినమానవుండు పూ
జింపఁ డభీష్టదేవత భజింపఁడు సజ్జనులై నవారి మ
న్నింపఁడుమిత్ర బంధులగణింపఁడుధర్మరహస్యముల్పిచా
రింపఁడు మీ... భరింపఁడహంకరణంబుపెంపునన్.

శివ. ఆ. ౨-౯౮

గ. ప్రపితృచ తరుషండస్య మధ్యభాగే మణిదర్పణ మివ
త్రైలోక్యబ్రహ్మైః స్ఫటికభూమిగృహ మివ వసుంధరా
దేవ్యాః కైలాసమివ ద్రవతా మాపన్నం...చంద్రాతప
మివ రసితా ముపేతం హరాట్టహాస మివ జలీభూతమ్ - -
శరణ భ్రమందమివ ద్రవీభూయైకత్ర నిష్క్రందితమ్ అచ్చో
దం నామసరో దృష్టవాన్. గ. ౮౫౬

సీ. “స్ఫటికరత్న గృహంబు సర్వంసహాకాంత

కభిధాంతరంబు చుగ్ధంబునిధికి-శివ. ౩-౨౧

ఇట్టి యుగాహరణముల సరిక ననేకములుగాఁ
జూడనగును. వేయెల “ త మ్మమానుష ” “ అయ్య సీవు ”

“సంపదపేరి” అనుపద్యముల కీగ్రంథమునం దేప్రసక్తియు లేకున్నను గాదంబరీరసాస్వాదపరవశత్వముననే యాంధ్రీకరించె నన్నచో శ్రీనాథకవి కాదంబరి నాంధ్రీకరించుతలంపుననే శివరాత్రిమాహాత్మ్యరచన మారంభించె ననియును, గాశీఖండమునందలి గుణనిధిదుర్గుణవర్ణనమునను శివరాత్రివ్రతప్రభావవర్ణనమునను దనివిననక సుకుమారచరిత్రమును గల్పించె ననియును విశద మగును గదా ?

పైనిజెప్పిన విశేషములం బట్టి యీగ్రంథ ముత్తమప్రబంధములలో నొకటియుఁ బవిత్రగ్రంథములలో నొకటియు ననియుఁ దెలియనగును. ఈగ్రంథ మింతకాలము తాళపత్రములలో ఘుణాక్షరబహుళముగ నింతదనుక (రూం సంవత్సరములు) ఏరికి నగపడకున్ననునేటి కాంధ్రసాహిత్యపరిషత్తువారి యమోఘపరిశ్రమమువలన నాంధ్రలోకమునకుఁ బ్రత్యక్ష మగుట మహద్బ్రహ్మవిశేషమే. ఈగ్రంథమును దొలుసారిపత్రికలోఁ బ్రకటించునమయమునఁ, గీర్తిశేషులగుశ్రీతంజనగరం దేవరాజసుధిగారు చాలసాయమొనరించిరి. దీనిని సంగ్రహించుటయందుఁ గాదంబరియును శ్రీనాథుని యితరగ్రంథము లన్నియును సహాయము లై నవి. అయిన నింకను గ్రంథపాతములును దోషములు సం దేహములు ననేకము లుండిపోయినవి.

ఇట్లే యింక నితరుల కనేకసంస్కరణములు దోప
వచ్చును. అవియెల్లఁ దృతీయముద్రణమున గ్రహింపఁ
బడును.

ఇట్లు, బుధవిధేయుఁడు,
కట్టి సాంబమూర్తిశాస్త్రి.

ద్వీ తి య ము ద్ర ణ పీ ఠిక.

శ్రీశివరాత్రిమాహాత్మ్యమున కింతత్వరతోనే వునర్తు
ద్రణయోగము లభించుట కాంధ్రమహాజనులకు శ్రీనాథ
మహాకవియెడఁ గలభక్త్యాదరములే కారణము. తొలుతటి
ముద్రణ మై యిప్పటి కేంచుమించు పండ్రెండేండ్లు గతించి
నవి. తొలుతటిప్రీతికకంటె నీప్రీతికయందనేకాధికాంశములు
చేర్పఁగల నని విశ్వసించిన నాకుఁ బ్రత్యంతరాలాభము
నిరుత్సాహజనక మైనది. అయిన నీగ్రంథము ప్రకటింపఁ
బడినవిదప ననేకులు పత్రికాముఖమునఁ జర్చించినవిషయ
ములవలనఁ గొన్ని నూత్నాంశములు తెలియవచ్చినవి.
జాని నుచితరీతిని వివరింతును.

ఈనడుమ రాజకీయప్రాచ్యలిఖితపుస్తకాలయాధికా
రులకు “ఈశానసంహిత” యనుగ్రంథ మొకటి లభించి

నది. దానియం దీకథకు మూల మున్నది. దానిపరిపూ
ణము నూఱుశ్లోకములు మాత్రమే. అనూఱుశ్లోకములనే
యూతగాఁ గొని కాదంబరీవర్ణములను జేర్చి మనశ్శా
యింత గ్రంథముగా రచించినాఁడు. ఆఘటమును బట్టి
చూడ నిం కొక్కయశ్వాసము గ్రంథ ముండవులయు నని
పెలియుచున్నది, గాని, యది యూతఁ డాంధ్రీకరించెనో
లేదో నిర్ణయించుట కాధారము లంతగా నగపడకున్నవి.

తొలుతటిప్రతికలో నీ గ్రంథము చిరకాలమువఱ కెవ్వ
రు నెఱుంగ రని వ్రాసియుంటిని. దాని నీక్రిందిరీతిని సవ
రించుకొన్న వేఁడెదను.

ఉ. కాయజవిక్రియం బడయఁగానికులంబున సంభవించి
య, న్యాయము నేయు నేయిటుదురాత్ముఁడు వీఁడు త్రపా
భిమానము, ల్తాయగఁదట్టియంచు నతిమాత్రములజ్జతుఁ
డైనకైవడిం, దోయజపండ బాంధవుఁ డధోముఖుఁ
డయ్యెనభోంగణమునన్.

శా. వ్రాలెం బిచ్చమలైలశృంగముపయిం బ్రత్యగ్రమశ్వాగ
మో, స్త్రీల త్తింశుకకోరక స్తబక కాంతిన్ భానుమన్తండ
లం, బాలంబించె మరుండు హస్తమున దాక్షోరాక్ష
లీలావతీ, భూలేఖానిభవిభ్రమాభ్యుదయముంబుం డేతలు
కోదండమున్.

క. క్రుంకె విభాకరబింబము
పంకజపండములు మొగిడఁ బ్రత్యగీశ్విధిం

గం శీలీతరుపల్లవ

సంకాశచ్ఛాయఁ గొమరుసంజ జనించెన్.

వీనికిఁ బ్రతిబింబములు మనుచరిత్రమునఁ గలవు:—

చ. తరుణి ననన్యకాంత నతిదారుణ పుష్పశిలీముఖవ్యథా
భరవివశాంగి సంగభవుబారికి నగ్గము చేసి క్రూరుఁ డై
యరిగెమహిసురాధముఁ డహంకృతితో ననిరోషభీషణ
స్ఫురణవహించెనోయననభోమణిదాల్చెఁగమాయదీధితిన్
శా. శ్రేణుల్లటి నభోంతరాశమునఁ బాటెంబడుం ప్లాంశు
పా, పాణవ్రాతముకోష్ఠమయ్యె మృగత్పష్టావార్ధులిం
కెంజపా, శోణంబయ్యెఁ బతంగబింబముదిశాస్తోమంబు
శోభాదరి, ద్రాణం బయ్యెత్త సరోజవండములు నిద్రా
ణంబు లయ్యెంగడున్.

పెద్దనార్యుఁడు శివరాత్రిమాహాత్మ్యమునుబాగుగా నెఱుంగు
ననుటకుఁ జైపద్యములు తార్కాణము.

అంధ్రీకరణమునందలి విశేషములు తొల్లిప్రీతికలోఁ
జాలవఱకుఁ జూపితిని, గావున, స్వల్పలోపములను మాత్ర
మిటఁ జూపెదను:—

వ. “ఆరాజునకు...నలునకు దమనకుండునుంబోలే” ఆ-౨-౧గీ
నలునిమంత్రి సుమతి యై యుండ దమనకుఁ డనుట
ప్రమాదము.

వ. సర్వజగత్ప్రసిద్ధంబు గదా...దశరథుండు దిగ్గజములం
బోలినకుమారుల—ఆ-౨-౩గీ.

దిగ్గజము లెనిమిది యైయుండ నాలుగనుట యప్రసిద్ధము.
ఆ ౨-౩౩ పద్యము పూర్వోత్తరార్థములకు సంబంధము లేదు.

బహుదినంబు లమృహాసదిపు పట్టపు దేవికి * ఆ ౨-౨౦.
చివునిభార్యను బట్టపు దేవియనుట సమంజసము కాదు.
శా. “సీమంతోన్నతసంభ్రమంబు వెలయం జేయించె శ్రీ
యజ్ఞదత్తామాత్యగ్రణికన్నపాలకుడు * ఆ ౨-౧౨
యజ్ఞదత్తునిభార్యకుఁ జేయవలసిన సీమంతోన్న
యనసంస్కారము నాతనికి రాజు చేయించుటయు నస
మంజసము.

క. “పరిషే కాంతరమునఁ దా సరసిరుహాకరము వెడలి”

అనంతరము కాని యంతరమైయుండదు. ఆ ౩-౨౩
కాదంబరీభాగముల నందందు బహుళముగఁ జొ
ప్పించినట్లు పూర్వప్రీతికలోఁ బేర్కొని యుంటిని. ఇంక
నీక్రిందివిషయములనుగూడఁ దిలకింపుడు.

కాదంబరిలోని శూద్రకుఁడును దారాప్రీడుఁడును
జేరి యిందు హేనూంగదరూపము నొందిరి. తారాప్రీడుని
పట్టమహిషి విలాసవతియు శూద్రకుని యంతఃపురమును
నిందు యజ్ఞదత్తామాత్యునిభార్య సుశీలగాఁ బరిణమించిరి.
కాదంబరిలోని శుకనాసుఁ డిందు యజ్ఞదత్తుఁ డయ్యెను.
అందలి చంద్రావీడవైశంపాయును లిందు విద్యాభ్యాసకా

లమున సుకుమారత్వ మొందిరి. కాదంబరిలో శుకమును దీసికొనివచ్చిన చండాలవారికాహుపచ్చన్న యగుమహాలక్ష్మి యిందుఁ గథానాయకయగు జనంగమకన్యగా నవతరించినది. అందలిపక్క ణమ యిందలి పక్కణము. అందలిశబరసేనాపతి మాతంగకుఁ డిందు మాతెతతోఁ గాఁపురమున్న సుకుమారభూమికఁ దాల్చెను. అందలిశబరసైనికు లిందు వృద్ధసుకుమారునిసహచరులు. కాదంబరిలోని తారాప్రీడుని మహిష విలాసవతి సంతతి లేఁ విచారించుట, భర్త యామె నోదార్చుట, తాంబూలకరంకవాహిని గుట్టు చెప్పట, శివాలయపురాణశ్రుతి, దానధర్మాదు లాచరించుట, గర్భస్రాప్తి, సూతికాగృహాలంకారము, ప్రసవము, ప్రసూతినమయబలివిధానము, కుమారసంరక్షము, శైశవక్రీడలు మొదలగున నెల్ల దీనియం దట్లే సలక్షణముగ యజ్ఞదత్తునిభార్య విలాసవతి వానికుమారుఁడు సుకుమారుఁడు వీరివిషయమున వర్ణింపఁబడినవి. సీమంతోన్నయనవుంసవనము లిందు స్వతంత్రముగఁ జేర్పఁబడినవి. అథమాధమవాపక్షమున నొక్కపర్యాయమే జరుపఁబడిన యారెండుకర్తలు నానాటికే యాంధ్రదేశమునఁ గర్తశ్రద్ధ యడుగంటె నని తెలుపుచున్నవి.

ఈ యంశముల నెల్ల నాలోచించిన నీకవి ముముక్షు శైలు పెంచినాఁడో తెలియఁ గలదు.

దీసికి మూల మగునీశానసంహితాభాగమును నేనిం
కను జూడఁ దటస్థింపలేదు. అది లభించెనేని త్వరలోనేయీ
గ్రంథమున కనుబంధముగ నందలివిషయములను గూడఁ
బ్రకటింతును.

బుధజనవిధేయుఁడు,

విద్వాన్, కఱ్ఱి సాంబమూర్తిశాస్త్రి.

శ్రీరస్తు.

శివరాత్రిమాహాత్మ్యము.

(సుకుమారచరిత్రము)

ప్రథమాశ్వాసము.

—o—o—o—

ఇష్ట దేవతాస్థానాదికము.

శా. శ్రీ - - - - - వాశ్చితోరస్థస్థితీ
నాగాధీశవిశిష్టసంస్తసలసన్నాశీకపాదద్వయ
ప్రాగల్భ్యం డగుశంకరుండు మనుచుం బ్రత్యక్షమైయె
ప్పడున్! యోగీంద్రాఖ్యుని ముచ్చడింద్రసుతుని న్నద్యు
క్తశాంతాతునిన్.

శా. శ్రీ రామారమణుం డశేషజగతీక్షేమంకరప్రక్రియా,
భారాయత్తమనస్కుండార్యజనసంభావ్యుండుభవ్యాత్మః
డై, గారామారంగ సుమమాంబికసుతున్ గారీశభక్తా
గ్రణిన్, భీరుస్తుమ్యయశాంతుని న్ననుచుసం దీర్ఘాయుర
ర్థాఘ్యుగన్.

ఉ. నాలుగుమోములందనరనాలుగువేదములభ్యసించుచున్
నాలుగునైదురూపముల సవ్యసుఖ ... చేసియున్, ఆలిని

బుక్కిటందిడి విహాయసపీధిని నంచ నెక్కి తా,జాలఁ
జరించుబ్రహ్మఘనశాంతుఁడుశాంతనఁ బ్రోచుఁ గావుతన్.
చ. హరిహరపద్మజాదులగునాద్యులుసంతతభక్తియుక్తులై
చిర మగునిష్ఠసంపదలఁ జేకొని లోకములన్ నృజింపఁగా
నరుదుగఁ బ్రేమఁబ్రోవలయమందఁగఁ జేయఁగఁగర్తలై రిసి
పరమహనీయత త్వమనివార్యము సద్గుణశీల పార్వతీ.

గీ. మదనుఁ గన్నతల్లి మాధవునిల్లాలు

బ్రతుకు లెల్లఁ దానె పట్టిచూడ

ముఖ్యమైనలక్షి ముమ్మయశాంతాత్తు

మందిరంబునందు మసలుచుండు.

గీ

చ. కవికవితాభిలోనముఖగహ్వరమోడయ్యిహ్వత్రెడ్డహృ
త్పవనుఁడు పీలికాఁడు మృదుభాషలు రత్నము.....
.....మాతృవర్తకునికై వడి నీకు విశేషసత్కృతుల్
గవయఁగనిచ్చెనీవలనఁగా వ్యసుఖస్థితియిచ్చుఁగావుతన్.

సీ. బాణ సద్భుతశాస్త్రబహుకలాపారీఁగుఁ

బ్రకటవరకవితా - - -

- - - గాంభీర్వబంధాసుబంధవి

స్ఫురితమహోన్నతిస్తోము సోముఁ

జరతరమతిభద్రుఁ జెన్నారీశీవభద్రు

నతులగుణస్ఫూరు నమ్మయూరు

వరసీతిచాతురీనాగ్భూతిభవభూతి

... మోముమాఘు

ఘనవినూత్నవికాసు శ్రీకాలిదాసు
 దండి కావ్యానులాపవాగ్దండి చండి
 జిత్రవాగ్జ్యంభణప్రఖ్యుః జిత్రపాఖ్యుః
 దగిలి మలహణు బిలహణు - -

2

ఉ. ఉన్నతమైన యాంధ్రకవిత్వోక్తులనెంతయుఁబ్రోడలైనయా
 నన్నయభట్టు తిక్కకవినాయకుఁ డెఱ్ఱన శంభుదాసు -

.
 - - శాస్త్రముల సంఘట - - కన్. 4

క. కృతిపతు లగుకవిముఖ్యుల
 సతతము గొనియాడి వారినన్నతి - -

- - - - -
 - - - - - 5

క. - - - కోటుల

తెఱఁ గదె యని తప్పు తెల్ల దీర్తురు వశులై
 యెఱుంగరు సుకవులఁ గుకవులు
 కఱకులు వలుకుటయ నేర్పు గర్వప్రేక్షిన్. 10

ఉ. పద్యగణాక్షరప్రకరభావరసార్థగుణా... శబ్దపదహేతు
 కలారసనత్కియాధ్యమై, యూద్యులు చన్నమార్గమున
 నావడిప్రాసవిడంబబంధమై, చోద్యముగాఁగఁ జెప్పు
 కృతి శ్రోత్రసుఖావహ మెల్లచోటులన్.

శా. సంభూతకసాన మై, భ్యా
 తంబై బుధహృద్యమంగళకవీంద్రాచార్యసంసేవ్యమై,

యాతారార్కసుధాంశువై కమలజాతాకల్పమై యెప్పు
డున్, జ్యోతిశ్చక్రముఁ బోలెఁ గ్రాలనలగా సొంగె
వ. అని యిష్ట దేవతా ప్రార్థనంబును గురుస్మశంసయుఁ గపి
శ్వరప్రస్తుతియుఁ గుకవి నిగాకరిణంబునుం జేసి యొక్క
కవితావిధానంబు శైవంబుగా సుకుమారచరిత్రంబు --
శివస్తిశ్రీపర్వతస్వయంభూత్రీవిగచక్రవర్తిశ్రీమన్మల్లి
కార్జున శ్రీమహాదేవుని ముఖమండపంబున సుఖాసీను
లయి యంచుగండపుధ్వనుహా...భక్తప్రకరంబులును
విజయనధ్యక్షులగు శుద్ధక్షత్రియులును, ధనపతీనమా
ననంపద్భాసితులగు వైశ్యులును, నిర్వక్తప్రరాక్రము
లగు వీరభటులును, శంకరపురాధ్యక్షులును, స్థానా --
యోగంబును, గుండలి దండలాసక ప్రేరిణి ప్రేరిణం
బులైన చతుర్విధస్మత్తగీత వాద్యాభిజ్ఞులును, గళావిలా
సకరుణాబంధురబంధభేదంబుల గంధర్వసంగరప్రవీణు
లయిన ... సియుండ శ్రీశాంతభీతౌవృత్తియతీశ్వ
రుండు శివకథావిధానంబులఁ బ్రొద్దులు వుచ్చుచుఁ దన
మూలభృత్యుండగు పుష్పలహముష్కదేవయ్యశాంతు
నింగనుంగొని నీపేరన...కవిత్వంబును సేకథ యుపన్య
సింపుమన మహాప్రసాదం బని సత్త విసార్వభౌముం డగు
శ్రీనాథకవివరేణ్యుని గృహావిశేషంబునం గాంచి శ్రీమన్మ
ల్లికార్జునమహాదేవ ... అంచుగండముఖ్యవరణా...
లోష్ఠయేకోరామేశ్వరపండితారాధ్యాదిచాతుర్వర్ణ్యం

బులుం గలిగిన మ , యందు...బందిన మల్లినాథ
గురుండు - - - - - ౧౩

సీ. (లింగార్చన) సక్రియాలీల నేప్రొద్దును
గరికాలచోడని కరణివాడు

జంగమారాధనసక మైన

య్యసరణివాఁడు

వరధర్మచాతురీ నైభవఖ్యాతిచే
సేసమరాయనిచెలుపువాడు.

ననఁగ నిద్ధాత్రి నింపారు నఖిలకళల
నకలనిర్మాణవిద్యాప్రశస్తుఁ డనఁగ
మానితైశ్వర్యసంప్రాప్త - - -
నులికారునయోగిసమాజపరుఁడు.

క. ఆతనివంశంబునఁ బ్ర
ఖ్యాతిగఁ జరిత్రస తాపకలనాధర్మం
డాతతవిక్రమశీలుఁడు
భూతలమునఁ గొమ్మవిధుఁడు పొలుపై వెలసెన్. ౧౫

సీ. చేపూరిభీమేశ్వర జెలువార గుండెలఁ
బూజ గావించినపుణ్యమూర్తి
కడిమిమై నిరువత్తుగండనిచే మల్లి
కారునకుత్పలం బర్చి బడసెఁ

గొలని రామాదెడ్డివలన లింగాల

- - - - - రిమెతోడ

భక్తిరాజాఖ్యుచే బర్వతేశ్వరునకు

నర్పించె జెరునాడు నాతుకూరు

ధరణి ద్రిపురాంతకున కాముదాలపల్లె

రాయవేశ్యాభుజంగువల్లవ యిచ్చె

నిట్టి పారుష - - - - -

పోలిదేవయ్య చెన్నారు బుణ్యమూర్తి.

౧౬

ఆగురుస్వామి నిజవంశానుచారంబునకుం దగిన తలోడ

రిం బరిణయంబయ్యె సంత.

౧౭

శారీతలోదరి గాఁబోలు నీభా

- - - - - యుండు

శ్రీలక్ష్మీ గాఁబోలు జెలువసాభాగ్యంబు

దిక్కుల నెల్లను బిక్కటిల్లు

వాగ్దేవి గాఁబోలు వర్ణితబహుశాస్త్ర

పాండిత్యవిన్నూర్తి బరిధవించు

నింద్రాణి గాఁబోలు నిందునిభాస్య...

..ఖ్యాతిచే బరగుచుండు

ననఁగ నేప్రొద్దు గుణముల సతిశయిల్లి

పరఁగ శ్రీ శైలనాథునిపట్టనమునఁ

బోలిదేవయ్య కులసతి పుణ్యచరిత

ముదితసజ్జననికురుంబ ముమ్మమాంబ.

౧౮

ఉ. పోలయముమ్మమాంబికలు పుణ్యచరిత్రుల భక్తియుక్తులం
 బోలఁగఁ గాంచి రేడ్వరను బుణ్యముషీశ్వరసప్తతుల్యులం
 బోలినపుత్రసప్తకము భూతహితార్థగుణస్రవృత్తికై
 లాలితవిక్రమోన్నతుల లక్షణదివ్యవిచక్షణాత్ములన్. ౧౯

సీ. రామామనోహరరతిరాజనిభుండు శ్రీ

మల్లినాథాఖ్యుండు మహిమవెలయు

- - చారనిర్మలస్వాంతుండు

శ్రీగిరినాథయ్య చెలువుమీఱుఁ

బరమశైవాచారపాండిత్యగరిమల

సెట్టిదేవాఖ్యుండు చెన్నుమీఱు

వైభవప్రఖ్యాతవరహరిశ్చంద్రుండు

భీమేశ్వరస్వా - - -

వెలయముమ్మడిదేవయ్య వినుతకీర్తి

ఘనుండు శౌమరగిరీంద్రుండు గలిగియుండు

- - పోతలింగాఖ్యుండు పాలుపుమీఱు

సప్తఋషులకు నేప్రొద్దుసములు -

౨౦

క. - - -

- - - గావలసెను

కారణజన్ముండు...వూరకి -

- - - -

౨౧

సీ. లింగార్చనక్రియా...చెల్లించు

విఖ్యాతి...య్యదండా... వాడు

పరమలింగధ్యానపారీణసద్బుద్ధి
 నల్లమస్త్రభులీల నలరువాడు
 రుచ్యర్పణక్రియారూఢి నిద్ధారణి
 మాదరచెన్నయ్య (మహిమవాడు)

చెలగె గురులింగజంగమసేవకుండు
 మల్లికార్జునశివునకు మంత్రియనగఁ
 దూర్పునాఁడెల్లఁ బాలించునేర్పరతఁడు
 శ్రీనమేతుండు పోలయ సెట్టివిభుఁడు.

౨౨

వ. అమహాత్ముండు దనవర్ణనంబునకుం దగినవర్ణనీయ యగు
 సాధ్వి వివాహంబయ్యె నంత.

౨౩

సీ. పార్వతిమూర్తియు భారతీదేవియు
 నిందిరరూపంబు నిందునతియు

రోహిణీదేవియు రుక్మిణీదేవియు
 స్వాహాస్వధాతులశక్తిచయము

గంధర్వసతులును గండర్పుభామయుఁ

(గళ్యపు)సాధ్వులుఁ గ్రతువునతులు

వరవసిష్ఠుని రాణి ధరఁ గుంభసంభవు

రామయు నాదిత్యరమణిఁ గూడి

ధరణి నొక్కటఁ బుట్టించెఛాత యనగఁ

మగువ సెట్టిదేవాఖ్యునిమారమాంబ

- (నకలసద్గుణవి)ఖ్యాతసారసాఖ్య
మహితపంచాక్షరీమంత్రమానసాత్త. ౨౪
- క. సెట్టియమారమ గాంచెను
దట్టల భీమయ్యఁ బ్రోలధరణీధవునిన్
మట్టరగండని ముమ్మయ్యఁ
సెట్టన విలసిల్లువీరశేఖరు నర్థిన్. ౨౫
- క. పారావారగభీరుఁడు
నారీజనమనఁగఁడు నరనుత్తుఁ డనఁగా
ధారణి సెట్టియభీముఁడు
వారక వర్ధిల్లు నెపుడు వైభవ మలరన్. ౨౬
- క. లాలితవైభవశీలుఁడు
లోలాక్షీమనఁగఁడు లోకఖ్యాతుం
డాలోలచరిత్రుఁడు ధరఁ
బ్రోలామాత్యుండు వెలసెఁ బుణ్యోదయుఁడై. ౨౭
- సీ. పంచాక్షరీమంత్రపారిజాతోద్భూత
ఫలము లేగురుపుసంభాషణములు
వీరశైవాచారవిమలమార్గానూన
శాశ్వతం బేగురుస్వామిమహిమ
నిఖిలదేశాధీశనివహప్రమేయక
పాత్ర మేగురుమూర్తిపాదయుగళి
శంకరపూజాప్రశస్తదీక్షాజనా
(హృద మేగు)రుపుహస్తాంబుజాత

మనఁగఁ బండితచెనమల్లికార్జునునకుఁ
(జాత్ర)రత్నంబు సెట్టియప్రభునుతుండు
మారమాంబాతనూజుడు మహితయశుఁడు

వెలయు మువ్వుడి దేవయ్య వినుతికీర్తి.

౨౮

ఉ. శ్రీగిరి(తూర్పుభాగ) మునఁ జెన్నగుభక్తిమహత్త్వ...

- -గమవేదశాస్త్రముల నంచితధర్మకథాప్రసంగవి...

- -విశేషసూత్రముల నాయతశక్తి సుభక్తియు -

... .. చెప్పుదు నెప్పుడున్. ...

౨౯

క. వార - - -

సారార్థము లయినకృతుల సభలోపలఁ దా
గారామారఁగఁ బలికిన

శారద యీరూపనంగ జగతిఁ (జరించున్).

౩౦

గీ. - - -లాఖ్యమాన

భీకరుండు - -

(బసవశ)ంకరుండు పరవాదిమండుఁ

భయదపన్నగుండు భక్తిఘనుఁడు.

౩౧

క. వీతాంబరుఁ బాలియించిన

ఖ్యాతచరిత్రుండు జైనకాళోనరతా

ర్యాతతబిరుదాంకుఁడు సం

జాతప్రవిలీనబిరుదసమృతుఁ డెలమిన్.

౩౨

చ. పరిణామ మయ్యెఁ గాంతఁ గులభామిని రుద్రయవృత్తి
శాంకరిక్, సరసకలాభిరామ కులసంస్తుత (శుణ్య)

చరిత్రయు కయై, యరయఁగఁబుట్టినట్టి త్రిపురాంబిక
కూతురుభాగ్య దేవతం, బరమపతివ్రతానిలయ భాసుర
నిర్మలగాత్రి సరిమై. 33

సీ. పరమపాతివ్రత్యభావంబుత్తలఁపంగ
గారి గాఁబోలు నీకాంత తలఁప
సకలసంపత్సూర్తిచాతుర్యమహిమల
నిందిర గాఁబోలు నిందువదన
సకలవిద్యాప్రాప్తి సడినన్నగరిమల
భారతి గాఁబోలు భామ యెపుడు
సర్వలక్షణగుణసంపన్నతోన్నతి
నింద్రాణి గాఁబోలు నిగురుఁబోణి
యనఁగ నిధాత్రి నేప్రాదు సతిశయిల్లె
బరఁగ ముమ్మడి దేవయ్యభామ జగతిఁ
గామితార్థకసంధానకల్పవల్లి
యుజ్వలద్గుణనికుటంబ యొమ్మమాంబ. 34

ఉ. ముమ్మడి దేవచంద్రునకు ముఖ్యతలో వరియొమ్మమాంబకు
... మగ వేదశాస్త్ర పరి- - శుద్ధయుక్తికిన్
ఇమ్మహి నెల్లవారిలకు నీస్థితవస్తువిధాయియై ధరణ్
సమ్మతినుద్భవిల్లెఁబర శాంతుఁడు శాంతనవాగ్రగణ్యుడై.

సీ. పరవాదిమత్తే భపంచాననాఖ్యుండు
పరవాదిమండుకపన్నగుండు
పరవాదినవమేఘపవమానధీరుండు
పరవాదిసాగరబాడబుండు

పరవాదికుత్స్కీలభాసురదంభోలి

పరవాదికేంధసపావకుండు

పరవాదిచయతమఃపటలోగ్రభానుండు

పరవాదిభోగిసుపర్ణుఁ డనంగఁ

జటులజై నకోలాహలసమరబిరుద

ఘనుఁడు సంగ్రామపార్థుండు వినతియశుఁడు

శుభుఁడు ముమ్మడి దేనయ్యసుతుఁ డనంగ

వెలసె శాంతియ్య విక్రమవీరవరుఁడు.

3౬

గీ. వేడ్కఁ గవిసార్వభౌముని విమలచరితు

స్తాందపౌరాణికం బైనకథలలోన

ఘనత శివరాత్రిచరితంబుఁ దెనుఁగుగాఁగఁ

గరుణఁ జేయుము శ్రీనాథకవివరేణ్య.

37

వ. అనవుడు నమ్మహీసురాగ్రగణ్యుండు కమలనాభామాత్య

పౌత్రుండును మారయామాత్యపుత్రుండును నగుశ్రీనాథ

కవివరేణ్యుండును సంతుష్టమానసుండై శాంతిస్వామి

యొసంగిన కర్పూరతాంబూలజాగబూనదాభరణంబులు

స్వీకరించి స్కాంధంబున నీశాసనసహితం జెప్పంబడ్డ

యురులింగోద్భవంబును శివరాత్రిమాహాత్మ్యంబును...

కథావిధానంబున కథీశ్వరుఁగా శాంత -

3౮

వ్యవ్యంతములు.

క.

- - -

- దాసనిర్మలమతికిం

గృత్యాకృత్యవివేకిఁ

బ్రత్యర్థిద్విరదదశనపంచాస్యసకున్.

3౯

క. రామామన్తధర్మూర్తికి

రామత్రయలీలమతికి రమ్యాత్మనకున్

సోమవ్రతవరకాంతికి

భీమజయోత్కటవిశేషభీకరమతికిన్.

౪౦

క. శైవాగమశాసాది

ప్రావీణ్యాగణ్యపూణ్యభరితాత్మనకున్

భావాభావవివేకికి

భావితవంశావతారపరమాత్మనకున్.

౪౧

క. జంభాంతకవైభవనకు

సంభృతశాస్త్రపతాపశైలోన్నతికిన్

శుంభత్పాభవరతికిన్

దంభోలిస్ఫురితతీవ్రతరఖడ్గనకున్.

౪౨

క. వరముమ్మయశాంతునకుఁ

బరమపరజ్ఞాననిధికిఁ బావనమతికిన్

నిరుపమవిక్రమయశునకుఁ

గరుణారసపూరితాత్మకలితాంగునకున్.

౪౩

వ. అభ్యుదయపరంపరాభివృద్ధియునభిమతార్థసిద్ధియునత్య
ధర్మక్రియావృద్ధియు సగునట్లపాదశత్రునాగరభంబుగా
నత్యాశ్చర్యకరంబై యుండ నారచియింపంబూనిన
కథానిధానంబు సకలపాపనిర్మలమై సర్వవస్తుసంధా

నం బై సర్వలక్షణసంపన్నం బై సర్వాగమామాననం
భావితసంస్తుత్యంబై సరమధర్మోత్కృష్టంబై పరమేశ్వ
రప్రియంబై పార్వతిమనోహరంబై శ్రీనాథసేవితంబై
బ్రహ్మరుద్రదేవతాది సంస్తూయమానం బై శోభిల్లు
నిష్పణ్యచారిత్రంబు దశదోషవివర్జితంబై ... నానేర్చిన
విధంబున రచియించెద నది యెట్టిదనినఁ బూర్వోక్త
మార్గంబునఁ బరిపూర్ణంబై యథావిధి శోభిల్లు నిష్పణ్య
చారిత్రంబుఁ బోలినట్టి ధర్మక్షేత్రంబును మహాతీర్థంబును
నగుగంగాకాలిందీసంగమంబున సంశ్రితాత్మలు సత్య
వ్రతపరాయణులు నగుశౌనకాదిమహామునులు దీర్ఘ
త్రంబునందుఁ గూడి యుండంగ వేదవ్యాసప్రియ
శిష్యుండు రోమహర్షణతనయుండు పౌరాణికుండు సూ
త్యాహిసంభవుండు సూతుం డేతెంచిన సంహృష్ట
మానసు లయి యమృహామును లాసనార్ఘ్యపాద్యాదు
లం బూజించి యతని కిట్లనిరి.

౪౪

సీ. సర్వజ్ఞ రోమహర్షణతనూభవ సూత

యఖిలపురాణవిద్యాసగల్భ

పంచావయవయుక్తభవ్యకావ్యవిదగ్ధ

యాశ్చర్యహేతువులైనకథలు

రత్నాకరమునందు రత్నంబులునుబోలె

గలవు నీయందుఁ బొగడ్డగాదు

నీవెఱుంగనివిద్య లీవిశ్వమున లేవు

తర్కించి యెన్నివిధములఁ జూడ

ను త్రోత్రోరసత్కృత్య మొప్పనీకుఁ

గాలనిర్ణయకలన నీకరతలంబు

పూర్వమున మేము సేసినపుణ్యమెల్ల

ఫలితముగ నేగుదెంచితిఁ ప్రార్థనంబు.

౪౫

- వ. వేదంబులు నాలు గంగంబు లాఱు మీమాంసాన్యాసు
విస్తరపురాణధర్మశాస్త్రంబు లాయు ర్వేదధను ర్వేదం
బు లర్థశాస్త్రంబు లన సప్తాదశవిద్యానిధానంబులకు
నాదికర్త సదాశివుం డాశూలపాణి యమహాసానంబు
లు బ్రహ్మ కుపదేశించె నసంతరంబు శంకరాజ్ఞాప్రచోద
తుండై కృష్ణద్వైపాయనాభిధానంబున ననాదినిధనుండు
వుండరీకాక్షుండును, నరణియందు వైశ్వానరుండునుం
బోలెద్వాపరాంతంబునసత్యవతియందావిర్భవించెవేదా
రోపబృంహణార్థంబు సర్గప్రతిసర్గవంశమన్వంతరవంశా
నుచరితంబు లనుపంచలక్షణంబులం గలిగి బ్రహ్మంబు
వైష్ణవంబు శైవంబు భాగవతంబు భవిష్యంబు నారదీ
యంబు మార్కండేయం బాగ్నేయంబు పాద్మంబు బ్ర
హ్మకైవర్యంబు లైంగంబు వారాహంబు స్కాందంబు
వామనంబు కౌర్మంబు మాత్యంబు గారుడంబు బ్రహ్మం
డంబు లను మహాపురాణంబులు పదునెనిమిది గల్పిం
చె నవియును.

౪౬

- గీ. గ్రంథసంఖ్యఁ బురాణసంఘంబుగూడి
నాల్గులక్షల నీపురాణములలోన

† తప్రార్థనంబు.

నూలు వేల్గంధములలోన నుతివహించి
శ్రీమహాస్కాందసంహిత శివునిజెప్ప.

౪౭

వ. అందు శివరాత్రిమాహాత్మ్యంబుచెప్పం బడియుండు నమ్మ
హస్తతం బెట్టి దెవ్వ రాచరించి కేఫలంబు నొసంగు
మాకుం బరిపాటి తేటపడ వివరింపు మనిన నక్కథ
కుండు శౌనకాదిమహామూనుల కిట్లనియె. ౪౮

ఉ. తాపనసార్వభౌములు నదాశివరాత్రిమహాస్తతంబుదో
షాపహృతిక్రమంబు వినుఁ డాదరణంబున నేను సద్గురు
శ్రీపదపద్మము ల్దలంచి చెప్పెడి శంకరసంగీతాకథా
దీపితభవ్యమార్గమును దేటపడ న్నొదలింటినుండియున్.

గీ. ప్రశయకాలంబుతుడఁ గాశిరాత్రిచనిన
నపరమగునర్థమునకు బీజాంకురంబు
శీతమును నుష్ణమునుగాఁగఁ జలుపచిలుప
గంధవాహంబువీచు నిర్గంధ మగుచు.

౫౦

సీ. మూలముట్లుగను నున్మూలనంబును బొంది
మహిధరంబులురూపుమాలియుండఁ
ద్రిభువనంబులును జలత్ప్రణరాశియునుఁ బోలె
సప్తార్చిచేత భస్మంబు గాఁగఁ
బుష్కలావర్తకాంభోధరంబులు వృష్టి
విశ్వప్రసంచంబు వెల్లిగొనఁగ

భూర్భువస్స్వర్లోకములు మహర్లోకంబు

జనలోక మెక్కి విశ్రాంతి మెఱయ

సఖిలదిక్కులు ముంచి బ్రహ్మాండగోళ

మప్పళించుచు...సప్తార్ణవములు

సిండిశొనియుండఁగా రిత్తనింగితోడఁ

గొంత కాలంబు శూన్యమై గొడ్డువోయె.

౧౧

వ. అప్పుడు బ్రహ్మ నారాయణుం డై శివయోగముద్రా

ముద్రితలోచనుం డగుచు సముద్రంబునడుమం బవ్వ

ళించిన.

౧౨

క. జనలోక మెక్కి సిద్ధులు

వినుతించిరి జలధిస(లిలవీచీరింఖ

ద్ధన)జాతయోగనిద్రా

వినిమీలితదీర్ఘనయను విషధరశయనున్.

౧౩

గీ. దేవతలు సంస్తుతింపఁగఁ దెల్లవాఁతఁ

గల్పనంహారకాలంబు కాళరాత్రి

యంతమేల్కని కూర్చుండె నాదిపురుషుఁ

డాదిమబ్రహ్మ జగమునేయంగదఁలఁచి.

౧౪

గీ. అభినవోన్మేషజహ్మ మైనట్టిదృష్టి

ఓశలు పీఠీంచెఁ ద్రిభువనాధీశ్వరుండు

చింతనొంది లోకంబు సృజింప వెఱపు

హృదయమున...

౧౫

ఉ. - - - - - లెందఱంగిరో
చుక్కలసుద్దియెద్దియొకొచూడగఁగందుమె పర్వతంబులకు
దిక్కులచాయ లెవ్వియని ధీరత నల్విటుచింత(నొందఁగా)
- - - హృతివిశ్వము ముంచియుండఁగన్.

క. అంతఃకరణంబున నటు

చింతిలి యుండుచు బ్రపంచసృష్టికినిగ్రియో
దంతము లేక దుర్వ్యధ
సంతనకట్టఁగ విధాత చాళిం జయ్యెన్.

౧౬

వ. వెండియు బహువిధంబుల నూహాపోహ లొసర్చియు
బుండరీకసంభవుండు భువననిర్మాణక్రియారంభంబునకు
నుపాయంబుఁ గానక చీకాకుపడి కాకోదరగ్రామణికం
త్రైవేయు భగవంతుం గృతాంతఃపుష్కరు సంస్కరించి
తత్ప్రసాదంబున వసుంధరాగోళంబు మహాంధకార
మగ్నం బగుట యెఱింగి యజ్జగద్ధాతుల సుద్ధరింపం
దలంచి.

౧౭

శా. శ్రోడాకారము*దాల్చికంత భవఘుర్లుధ్వానవిస్ఫూర్తి బా
తాళశ్రోడమహాకటాహము సముద్ధాటింపఁ దత్కంధరా
గోళస్థాయిని యైనభూమి పృథువక్షోజప్రదేశంబున స్త్రీ
లాసత్పులకాంకురంబులెగయన్వెన్నుండుమున్నటిలోన్.

గీ. లోతుమున్నటిలోపల నీతలాడె

గూటశ్రోడావతారుడై కైటభారి

చటులవాలక శాఘాతసంప్రభూత

నీరమండున్వనంబున నిగి యద్రువ.

౨౦

సీ. కాఁడిపాఱిన మేనిగరులు బ్రహ్మాండంబు

కనుపపూబంతి కక్కజముదోఁప

ఖురపుటంబునఁ గీలుకొని మేరుకుధరింబు

మువ్వలోపలి తాతిమురువువడయ

దీర్ఘ కంఠకఠోరఘుర్ఘునస్వనమునఁ

బాతాశగోళంబు బాతలింప

నీలాంబుడ శ్యామనిడి దేహచ్ఛాయఁ

బ్రళయంత కాంబు దొలకరింప

స్తప్తపాతాళముల క్రిందఁ జాగిపడిన

యవని నెత్తె నిశాలవంష్ట్రాంకురమున

సభినవ స్తబధోమదివ్యావతారుఁ

డంబురుహలో చనుండు కల్పాదియందు.

౨౧

వ. ఇవ్విధంబున మహాపర్వతసన్నిభంబును నీలమేఘవ్రత
కాశంబును దంష్ట్రాదండదారుణంబును విపులవృత్తఘన
నక్రంధంబును సమున్నతకటితటంబును హస్తవృత్తో
రుజంఘాగ్రంబును దీక్షాఖరమండలంబును బద్ధరాగ
సదృశేక్షణంబును దృఢద్వీరమహాప్రోథంబును సముదీ
ర్ణోచ్ఛ్వాసనిశ్వాసవిఘ్నూర్ణిత ప్రళయార్ణవంబును విద్యు
చ్ఛటాపాటలనటచ్ఛన్నకపోలస్కంధబంధురంబును న
యినవరాహరూపం బావహించి రసాతలంబున నలిల

మగ్న యగు పృథివి సుద్ధరించిన.

౨౧

గీ. దానవారాతిదంష్ట్ర నెత్తంగబడిన
యుర్విచుట్టును జలధి నీగోడి

త వెలిపట్టుజగజంపుగొడుగువోలె.

౨౩

సీ. జయజయధ్వనులతో సన కాచిమునికోటి
వేదాక్షరంబుల వినుతి నేయ

బహుళసౌరభమ . . లుప్పటిల్లంగ

విద్యాధర . . విగులు గురియ

దివ్యదుందుభిసముతీతనినాడంబుల

భూ . . గ్రంథంబు బోరుకలంగ

జోకయై యస్సరస్సుదతీకదంబంబు

నింగిమీఁదఁ బ్ర మోదనృత్తమాడ

జద్దవడియుండె నొకకొంతప్రాదువేడ్క

నవయవంబులు గరుదాల్ప సమృత్తుండు

ప్రళయజలనిధి క్రింద...పడినయట్టి

యుర్విదంష్ట్రాంకురంబున సుద్ధరించి.

౨౪

గీ. సురలు తనమీఁదఁ బువ్వులసోనగురియఁ

జూడనొప్పారె హరిశతక్రోడమూర్తి

కంధరంబుల ఖద్యోతగణనమెఱయఁ

జాలనొప్పారునంజనాచలమువోలె.

౨౫

వ. ఇవ్విధంబునఁ బ్రలయనలిలోపద్రవంబుఁ దీర్చి ధాత్రిఁ

బూర్వస్థానంబున సంస్థాపించి సర్వసర్వంసహాభారవ
హసంబునం బ్రభవింపిన స్త్రయాసఖేదం బుజ్జగించుట
కయి పాపసెజ్జసై మున్నీటిసట్టనడుమం బవ్వళింది
నారాయణుండు నిజాంతర్గతంబున. ౬౨

శా. దుర్వారోద్యమభంగి దంష్ట్రకత్తుదిన్ దూరంబుగానైతి
యే, బూర్వస్థానమునందుఁబెట్టితి యథాపూర్వంబుగా
నిప్పు డీ, యుర్వీనుండలి నెట్టివాఁడనొకొ యోహా
యంచుఁ జిత్తంబునన్, గర్వించె న్నధుకైటభాంతకుఁ
డుదన్వద్వారిమధ్యంబునన్.

గీ. అంత నిటఁ దాన తానగుసబ్బభవుఁడు
దంభక్రోడానతాగుఁడై ధాత్రియైతి
సాగె బ్రౌరభమార్గానుసారమునను
మొదలుకొని యెల్లవిప్లవములు సృజింప. ౬౩

వ. మహత్సర్గంబు భూతసర్గంబు వైకారికసర్గంబునను బుద్ధి
పూర్వకంబు లగుమూఁడును బ్రాకృతసర్గంబులు, ముఖ్య
సర్గంబు, తీర్థకర్గంబు, దేవసర్గంబు, మానుషసర్గంబు,
గ్రహసర్గంబును నాసేషును బుద్ధిపూర్వకంబులు వైకృత
సర్గంబులు కౌమారసర్గంబు, ప్రాకృతసర్గంబు నీతొమ్మి
దియు ససాధకంబులు సాధకత్వంబును నైహికాముష్మి
కహితాహితతదుపాయతత్ప్రతికారవిరహితంబునం కేసి
యప్రయోజనంబు లగుట నీతొమ్మిది సర్గంబులవలనను
బ్రయోజనంబు గానక కనకగర్భుండు మహేశ్వరునిం

బ్రస్తుతించితత్ప్రసాదంబునంబు రాణప్రజాపతుల (కేశ్యప) మరీచి భృగ్వాంగిరసపులస్త్యపులహక్రతుదక్షవసిష్ఠుల మానసంబునం దొమ్మండ్రను ధర్తాధ్ధనంకల్పంబుల మూఁటినిఁగూడఁ బన్నిద్రఱువుత్రులఁ గాంచె. అపన్నిద్రఱువలననుం బండ్రెండు దివ్యనంశంబులు ప్రజావంశంబులుఁ గ్రియావంతంబులునై స్రవర్ణై సందు దేవదైత్యదానవమునియక్షగరుడగంధర్వకిన్నర కింపురుష సిద్ధవిద్యాధరకర్తదేవతాస్సరః కామిసీరక్షో భూతపిశాచమనుష్యపశుపక్షిమృగోరగ కీటక గిరిగ్రావవృక్షులతాగుల్కాదులును, గాయత్రీత్రిష్టుప్సామరథంతరంబులును, అగ్నిష్టోమ హయ మేధవాజపేయాతిరాత్ర పౌండరీ కాదులు లోనుగాఁగల చరాచరంబులు ప్రాజాపత్యాంగోపాంగ ప్రత్యంగబుల జన్మించె నవ్విధంబున నిఖిలప్రపంచంబు నిర్మించి విరించి నిజాంతర్గతంబున.

ఉ. ఏ సధికుండ నాకుఁబ్రతియెవ్వరు నిరరకోటిలోన నేఁగాని జగత్ప్రపంచపరికల్పనసేయఁగ లేడు తక్కురుండే సఖిలేశ్వరుండనని యెవ్వరునుం బ్రతికోటిలేమిఁ దాదానయహంకరించెనువిధాతసదాశివుమాయపెంపునన్.

వ. ఇవిధంబుఁ నవప్రంభంబు గైకొని యంభోరుహసంభవుండు తాను సృజయించినభువనంబులువీక్షింపందలంచి రాయంచ తేరెక్కిదిక్కులఁ జరించువాఁడుముందట. ౨౧

మహాస్థగర. అటఁ గాంచెం బద్ధగర్భం డహిమకరధులీ

హస్తి నక్రాదియాద్యః, పటలీ ధాటీ విహారస్థ చలిత మహిభృ
త్పక్షి విక్షేప లీలా, చటులోర్ని వ్యాప్త ఘోషాసముపచిత
దిశా సౌధ వీధీ విటంకా, పటుసంఘాటాప్ర తిశ్రుద్భయక
లితజగద్వ్యాప్తి లబ్ధి స్సుధాబ్ధిన్. ౨౨

లయగ్రాహి.

తో యజభవుండు మదిఁ బాయనియ హంకరణ మాయ నుజగం
బుల క పాయము ఘటింపం, జేయ నమకట్టి ఫణిశాయి
నిగు పాధిశుభ దాయకును రాసురనికాయ మకుటాగ్రస్థా
యి కురువిందసముదాయఘృణికోటి విశదాయతపదద్వ
యఁగళాయుతునిశ్రీనా, రాయణురమారమణుడాయఁజని
నిద్దురకు రాయిడిగ నెవ్వఁడవురా యనుచుఁబల్చెన్. ౨౩

క. లే లె మైక్కడివాడవు

పాలసముద్రమున భోగిపర్యంకమునం

దేలెద వొక్కండవు ననుఁ

దైలోక్యాధీశు నెఱుఁగురా పరమేష్ఠిన్.

౨౪

సీ. పాతాళభువనసప్తకము నిర్మించితి

వానితి విశ్వవిశ్వంభరయును

దిక్పక్రవాళ మెత్తితిఁ జక్కఁజేయఁగాఁ

బాదుకొల్పితి గోత్రపర్వతముల

వరుసఁదీర్చితి నేడుశరనిధానములకు

నారువోసితి నరణ్యములు పెక్కు

గ్రహతారసక్షత్రగతు లేటుపటిచితి

సరణు లేర్చితి నభస్వంతమునకుఁ

గదియఁ గూర్చితి బ్రహ్మాండకర్షరంబు

పరిధిగా వాల్చితిని మహావరణజలము

నిట్టినేఁ జేరవచ్చిన నెదురుకొనవు

పాన్పు డిగ్గవు దురవలేపమున నీవు.

౨౫

గీ. ఎవ్వఁడవు చెప్పుమనిన లేనవ్వు నవ్వి

యిందిరావల్లభుఁడు బ్రహ్మ కీట్టులనియె

నే జగత్కర్తనై యుండ నెట్లు నీవు

కర్తనని పల్కెదవు సిగ్గుగాదె చెఱుమ.

౨౬

గీ. వినియెఱుంగవె కల్పాంత వేళనేను

దంభకోడావతార ముద్ధతి నహించి

సర్వసర్వ - - - సరణి

దాల్చినాఁడను దంష్ట్రకాండకోటి.

౨౭

శా. ఏలావచ్చెదుడాయ నెవ్వఁడవు నీవెచ్చోటికింబోయె దీ

వేలామ్రొక్కవునాకుగర్వమిఁక నెంతేనోర్వకుందుంజుమీ

త్రైలోక్యాధిపుండ్రును రాసురశిరోరత్నప్రభామండలీ, వ్యా

లీఘాఘ్రిసరోరుహుండవిజుగర్వారంభసంరంభమున్.

గీ. అని వసుంధర నుద్ధరించినబలంబు

భువనసర్గం బూనర్చినపూనికయును

గారణంబులుగాఁగ నాగ్రహముపూని

యచ్యుతుండును నజుఁడు గర్వాంధులగుచు.

౨౮

వ. ఒండొరు నెఱింగిన యయ్యిద్దఱు మహేశ్వరుమాయా
ప్రభావంబున. ౮౦

గీ. నన్ను గెల్చికదా నీవు నలిననాభ
యఖిలలోకేశ్వరుడ వాట యనియె బ్రహ్మ
నన్ను గెల్చికదా నీవు నలినగర్భ
యఖిలలోకేశ్వరుడ వాట యనెయె శౌరి. ౮౧

వ. అని యవప్తంభవిజృంభణంబున. ౮౨

గీ. ఇందిరానాయకుడు శార్ఙ్గమెక్కువెట్టె
గాండివమునజ్యముగఁజేసెఁ గమలభవుఁడు
శరము లిద్దఱుఁ గాలాగ్నిసన్నిభంబు
లేసి రొండొద్దుపై శౌర్యమెనక మెనఁగ. ౮౩

మ. జప మేపారి మురారి పద్మజభుజాచక్రీభవచ్ఛార్ఙ్గ
డివకోండవినిర్గతప్రభల సందీప్తాస్త్రసంఘాతముల్
భువనక్రోడము నిండి భానుకిరణంబు ల్దూఱినీకుండుటం
బవలుంబర్వమహాంధకారములుపై పై సూచినిర్భేద్యముల్

గీ. గాండివము తేరిపైఁ బెట్టి కమలభవుఁడు
శార్ఙ్గమున నచ్యుతుండేయుసాయకముల
గర్కశం బై నకుశపూలకమునవ్రేసి
ఖండఖండములుగఁజేసెఁ గడనవీధి. ౮౪

క. వాలికమెఱుంగుదూపులు
నాళికాసనుఁడు కినుక నారాయణుపైఁ

గీలుఁగొనఁజేసి యార్చెను

నాలుగుమోములను ద్విభువనము వణఁకొడన్. ౮౬

వ. ఇవ్విధంబున విధాత యార్చి పేర్చినఁ గోపాటోపంబు
నం గటకటంబడి కైటభాంతకుండు లలాటవీధివిటంకం
బున భ్రుకుటి నటింపఁ గల్పాంతవేళాసముజ్జ్వలజ్వలన
జ్వాలాజాలలీలా క్రీడావహమహస్సభామండల మధ్యవ
ర్తియు విబుధ రిపు వధూవైధవ్యదాననీతాధురంధర
ప్రభావరాక్రమక్రీడానిర్వక్తపరాక్రమం బగుచక్ర బలని
మీఁదఁ బయోగించిన. ౮౭

మ దిశలున్నింగియునేలయుస్సహలదీ ప్తివ్యాప్తిసంతర్భవిం
ప శతానం మనిమీఁద సాగుటయునప్పద్మాననండేసె బ్ర
హ్మశిరోనామక మైనయస్త్ర - స్తాపాద్గిడె నంబు న
వ్విశిఖంబుద్ధతిన్మ్రంగె నద్భుతగతిన్వేగ నాచక్రమున్.

గీ. హరి విధాతపైఁ బాశుపతాస్త్రమేసె

నజుఁడు హరిమీఁదఁ బాశుపతాస్త్రమేసె

సమ్రహాస్త్రంబు - -

- - ములును

౮౮

చ. పటుతరవిక్రమస్ఫురణఁ బాశుపతంబులు ఁడుఁబోరఁగాఁ
జటిలినవిస్ఫులింగములఁ జల్లులు వోయె సభాసలంబు ది
క్తటము - - - గర్భగోళనం, పుటములు
వొక్కనుమ్మదముపుట్టెఁ జెమర్చెఁ బురాణకూర్తమున్.

ఉ. పాశుపతాస్త్రరాజములభంగధృతిందమలోనఁబోరఁఘో
రాశనిఖండనన్నిభము లై నతదీయకృపీటసంభవో

ల్కాశతము ల్పరస్పరవిమట్టనఁ జచ్చుటకోలలై వెసం
 గేశవుమేన బ్రహ్మమెయిఁ గేలియొనఁబై నపారవేదనన్.
 ఉ. కాంచనగర్భుఁడు న్నరకఘ్నఁడౌ బహుకాలమీ
 క్రియం, గాంచిరినొచ్చి పాశుపత కాండయుగప్రభవాగ్ని కీలలం
 జంచలచిత్తవృత్తి బహునంపదపెంపున మూరివోయి ద
 ర్పించినయట్టివారి కిది పెద్దలె యచ్చెరువంద నేటికిన్.

గీ. పాశుపతములు చెండు నీభంగిఁ బోర
 నజుఁడు హరియును వారింప నలవిగాక
 విస్ఫులింగ చ్ఛటావళిచేష్టనమాన
 స్తుక్కుచుండిరి యంగముల్ సొక్కిపడఁగ. ౯౩

గీ. త్రిభువనంబును భయమందె దేవదైత్య
 ఖచరసిద్ధగంధర్వులు కలఁగఁబడిరి
 అస్త్రరాజద్యయంబు సంహారకాల
 దహనుభంగి నేకాంగయుద్ధంబు సేయ. ౯౪

గీ. అస్త్రయుద్ధము నూన్ప హర్యజులఁగావఁ
 దలఁచి యర్థేందుమాళి యత్యంతకరుణ
 సస్త్రములురెంటిసడుమ నయ్యవసరమున
 సంభవించె మహాస్తంభ శంభుమూర్తి. ౯౫

నగ్ధర. స్తభం బావిర్భవించెన్ జ్వలదనలశిఖా
 జాలముల్లిక్కులందున్
 జృంభించెనూర్భువస్వస్థిరతరజతర
 తేత్రముల్పంచదుల్కా

నంభారోద్యత్స్ఫులింగసగితిములుగనా
శంకవిశ్వంభరుండున్
శంభుండున్నంభ మింపంజలులవరతటి
త్సన్నిభస్ఫూర్తి మూర్తిన్.

సీ. సప్తపాతాళవిష్టసములు భేదించి ధరణి
చక్రంబు భిందంబొనర్చి
భూరుభవస్వర్లోకములు సమాస్పృటింబి
ధ్రువమండలంబు దుత్తుముగుచేసి
పరమేష్ఠిపదవి కుద్రాభింతి యాపాదించి
హరిపదంబున కార్తి యావహించి
బ్రహ్మాండకుహరకర్పరము వ్రక్కలునాపి
యావరణంబు లందఱు చించి
పరగఁ బుష్కరమార్గంబు పాయఁబట్టి
యెగసి యెచ్చోటికేగనో యెఱుంగఁగాదు
శాతకుంభాద్రికూటాగ్రసన్నిభంబు
శాంభవం బైనపావకస్తంభ మపుడు.

౯౭

గీ. పాలుగల యగ్గికంబంబు స్రభవముని
యుష్ణమును శీతమును గాక యుండఁ గాని
యహహ పెట్లు జగం బుష్ణ మయ్యేనేని
శిశిర మగునేని వణకును నీతునట్టి.

౯౮

సీ. అద్భుతం బందిరి హరియుఁ బద్మభవుండుఁ
దమలోనితీవ్రరోషములు మాని

పుష్కలానర్తకాంభోధరవ్రాతంబు

గురిసెఁ గల్పకలతాకుసుమవృష్టి

జయజయధ్వనులతో సనకాదియోగీంద్రు

లభినుతించిరి ప్రస్ఫుటాక్షరముల

సమరదుందుభినినాదములు దిక్కులనిండె

గంభీరతరమహాఘనరవముల

సణఁగె నశ్రుద్వయంబు నభ్యంతరమున

సగ్గికంబంబులోఁ గాననయ్యె శివుఁడు

వలిపె తెరలోన నున్న భావంబుదోఁప

సూఘకృష్ణచతుర్దశీమధ్యరజని.

౯౯

గీ. హంససూపంబుదాల్చెఁ బద్మాసనుండు

దంష్ట్రసూపంబుగై కొనె దనుజరిపుడు

పోయి రంబరమున కధోభవనమునకు

నూర్ధ్వమును గ్రిందుఁ గానంగ నుత్సహించి.

౧౦౦

క. బహువర్ష సహస్రంబులు

ద్రుహిణుండును హరియు నధ్యధోభవనములన్

బహులక్రియ శోధించిరి

దహసంతభంబుతుదయుఁ దన్మూలంబున్.

౧౦౧

వ. శోధించి యాద్యంతంబులు పొడగానక హరివిరించులే

తెంచి నామదక్షిణంబుల నిలిచి జగత్కారణంబయి

నయమహాదేవు నిట్లని స్తుతియించిరి.

౧౦౨

సీ. శర్వ లోకాధీశ చంద్రార్ధశేఖర

పుగుష పురాణ శంకర మహేశ

యభవ యంతర్యామివై ప్రేరకత్వము

చేపట్టి జనుల శాసించు నీవు

భవదీయమాయాప్రభావంబుఁ తమున

నెఱుంగ లేమైతిమి యేము నిన్ను

మాకుఁ గర్తవు నీవు మాకు భర్తవు నీవు

మాకు హర్తవు నీవు మాట లేల

నీమహత్త్వంబు వర్ణింప నేర మేము

నిన్నుఁ దెలియంగనేరము నిజముగాఁగ

నభవ యాద్యుండ వాద్యుండ నగుదుగాన

నట్టి నీకాచరించు ముసాప్తి యెపుడు.

౧౦౩

గీ. పశువులము మేము హర పశుపతివి నీవు

పశువులకు నెక్కడిది బుద్ధి ఫాలనయన

రాజశేఖర నేర్పునేరములు చూడ

కరసి రక్షింపు మమ్ము సత్యంతకరుణ.

౧౦౪

గీ. విష్ణుమూర్తులు కడచన్నవేళలందు

నజునిమూర్తులు కడచన్నయవసరమున

విశ్వమూర్తులు విబుధులు బెడలునపుడు

కలదె నీకు నసాయంబు కాలకంఠ.

౧౦౫

గీ. అమరవంశ్య దివాభీత మనెకిప్పులుఁగు

హేళిమండల మీక్షింప నెట్లు నేర్పు

నేము నిను వినుతింపఁగ నెంతవార

మిమ్మహాపరాధము ఊమియింపవలయు. ౧౦౬

ఫ. అని స్తుతియించినం బ్రసన్నుండై విరూపాక్షుం డాక్ష
ణంబ లింగమధ్యంబున వెడలి యర్థనారీశ్వరుండును
ద్రినేత్రుండును నీలలోహితుండును వగదాభయమృగాం
కధరుండును సర్వాభరణభూషితుండును బ్రమథగణ
సమన్వితుండును గోటిసూర్యప్రకాశుండును బాలచం
ద్రావతంసుండును నై నన్నిధి యగుట యుఁ బెన్నిధిఁ
గన్న పేదల విధంబుంబోలి విరించినా రాయణు లిట్లనిరి.

సీ. ఇభచర్తపరిధాన యేభక్తిచేసిన

సంతసం బందు నీయంతరంగ

ముడురాజమాళి యేయుపచారములు నీకుఁ

బ్రీయములైయుండు నెంతయును గరిమ

నగరాజకన్యకాప్రాణేశ నీకు

సేకలనఁ బో సర్వాంగకృప జనించుఁ

గత్తువైరి నీకు నేవ్రతముఖ్య మొనరింపఁ

శాతుగోస్తేషంబు గలిగియుండు

నంధకాసురదమన నీ కభిమతంబు

లేయనుష్ఠానములు శర్వ యేమఖంబు

లాచరించిన నీవారమగుట యట్లు

లభవ దాక్షిణ్యపరత మా కానతిమ్ము.

వ. అనినఁ బ్రీతచేతస్కుండ్లై శివుండు విశ్వంభరాంభోరు
హసంభవుల కిట్లనియె.

మ. అవధానంబుననాకునంశ్రయము నేయన్సర్వదామీకున
ధ్యవసాయంబాడఁగూడెనేనివినుడాయంభోజదృగ్భారతీ
ధవులా రావినియాచరింపుడుమదిందాత్పర్యమొప్పంగ శ్రీ
శివరాత్రి వ్రతమన్నదీయమదిదాక్షిణ్యంబునంజెప్పితిఁ.

వ. బ్రాహ్మీముహూర్తంబునందుమేల్చని శౌచక్రియలు నడపి
గురున కభివాదనంబు సేసి సంకల్పంబునడపి పూజోపకర
ణద్రవ్యంబులుసమకూర్చుకొని నదీస్నానంబు వొనర్చి
నిత్య నైమిత్తికా ద్యనుష్ఠానంబులు దీర్చి యలంకృతుఁ
డయి యజనస్థానంబును సమ్రాజ్యనలేపనాదుల శోధించి
వితానధ్వజంబు లెత్తించి పతాకావలులు గట్టి తోరణం
బులు సంఘటించి దేవాలయంబు ప్రవేశించి మానియై
భసితత్రిపుండ్రంబును భస్మోద్ధాశనంబును గావించి
గుద్రాక్షమాలికలు ధరియించి శివభక్తుల రావించి
గురూపదేశమార్గంబున నాసనంబుఁ బాద్యం బర్హ్యంబు
మధుపర్కంబు నిచ్చి పంచవదనంబులుఁ బంచామృ
తంబుల నభిషేకించి ఫలోదక పుష్పోదక గంధోదక
కుంకుమోదక రత్నోదక కర్పూరోదకంబుల నభిషే
కించి వస్త్రం బుపవీతం బాచమనంబు గంధంబు భూష
ణంబు పుష్పంబు ఫలాహారంబు నీరాజనంబు ధూ
పంబు వ్యజనంబు వాదిత్రంబు దర్పణంబు స్తోత్రంబు

మొదలుగాఁ గల ఖండశోపనారంబుల నుపచరించి నాలుగుజాలు జాగరంబు నేయునది యీవ్రతచర్యప్రకారంబు.

గీ. బ్రహ్మహత్యాయుతము సురాపానశతము

వీరహత్య గోహత్యలు వేనవేలు

శిశువధలు జంగమ (శ్రీవినాశ)

మాది యగుపాపములఁ దోలు నభవురాత్రి. ౧౧౨

వ. లొల్లి యొక్క బ్రహ్మణుండు మహాపాపంబులు సేసి శివరాత్రి దర్శనంబున శివపురంబునకుం జనియె ననిన శౌనకాదు లక్కఱకున కిట్లచిరి. ౧౧౩

గీ. అడ్డుతెం బయ్యెడిని మాకు నగ్రజన్మఁ

డెట్టు పాతకములు నేయు పెట్టు లట్టి

పాపి శివరాత్రివ్రత మెట్టు పరఁగఁ జూచె

సంతయును విసరింపుమా యనినఁ బీతి. ౧౧౪

శా. జీమూతాస్వయరాజధైర్యసుమహాక్షీ రాధిగాంభీర్యను
త్రామప్రోఘవగాఢశౌర్య సుమనోధన్వాతిసాందర్య పా
లోమీనాయకతుల్యభోగయుత సుశ్లోకారిజిత్రాగభా
షామాధుర్యమతిప్రకాశధిషణా సత్యార్హస్థభాషణా.

క. నిత్యయశశ్శ్రీసుందర

మత్యమరాచార్యవర్య మాన్యచరిత్రా

భృత్యజనావసతత్పర

సత్యహరిశ్చంద్ర సరససాహిత్యనిధి.

౧౧౬

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కమలనాభపాత్ర మారయామా
త్యపుత్ర సకలవిద్యాసనాథశ్రీనాథనామధేయప్రణీ
తం బయిన శివరాత్రిమాహాత్మ్యంబునందుఁ బ్రథ
మాశ్వాసము.

శ్రీరస్తు.

శివరాత్రిమాహాత్మ్యము.

(సుకుమారచరిత్రము)

ద్వితీయాశ్వాసము.

—o—o—o—

క. శ్రీహిమవద్గిరిపుత్రిమ

నోహరపదభక్తిజాతనూతనసరస

వ్యాహరకావ్యనాయక

మోహనతనుజితజయంత మువ్వుయశాంతా.

౧

వ. అక్కథకుండు శౌనకాదిమహామునుల కేటల్లని చెప్పం

దొణంగె.

౨

నీ, కాంచనాచలముతో గర్వించి యేకొండ

పెరిగె బ్రహ్మాండకర్పరముమోవ

నేకొండచలులపై హిమశైలకన్యక

చెంచు లేమలఁగూడి సంచరించు

వజ్రాలకమరులేవ విడంబనముసేయ

నేకొండమొలచుట్టు నిందుతనయ

యల్లానేరెడుదీవియవనీధ్రములలోన

నేకొండ కైశ్వర్య మెక్కుడయ్యె

నట్టివింధ్యన గేంద్ర పర్యంతభూమి
దండ కారణ్యవిపినమధ్యంబునందు
రత్న పుర మనఁ గల దొకరాజధాని
కిన్న రాధీశునగరికిఁ గీనవెలితి.

3

గీ. స్ఫటికమాణిక్యపాపాణ ఘటిల్లమైన
యప్పురముగోట యా కాశ నుంటి యొప్పు
వేడ్కఁ బాతాళభువనంబు వెడలివచ్చి
చుట్టుచుట్టినయట్టివాసుకియుఁ బోలె.

౪

గీ. పట్టణంబున దేవతాభవనబోటి
తుహినగిరికూటములతోడఁ దులలుతూఁగు
నమరగంఘాపయఃప్రవాహములఁ బోలుఁ
దచ్చిరస్థాపితోన్నతధ్వజపటములు.

౫

సీ. మకుట దేవకిరీటమణిమయాఖిచ్ఛట్రా
పటలకిమ్మిగాంధ్రీపంజరండు
వికటపాటలజటామకుటకొటిఘటిత
గోమలతారకాకాముకుండు
గంధదంతావళక్రవ్యాదరాట్రాల్పి
కంఠాధురంధరికంధసుండు
కుంభినీధరసుతాకుచకుంభమృగముక
సానకసగితవక్షఃనలుండు
శంభుఁ డోంకారనాథుండు శాశ్వతాండు
పాయకయ యుండు నవ్వీటిపరిసరమున

నర్థదాసింధుతీరకాంతారభూమి

మట్టి యనుపేరికల్పదుమంబు మొదల.

౬

- వ. అప్పట్టనంబునకుఁ జట్టును జనపదంబు లిలావతీశతద్రువి
 పాట్సింధునదీమాతృకింబులును, విశ్వవిశ్వంభరాఘ్రుల
 తానుకారి నేతురేఖాలంకారంబులును, దటాకతరు
 కుసుమశేసరక్షరదమందమకరందధారాధోరణీసహస్ర
 నంవర్ధితకుల్యానలిలకల్లోలమాలికాన్ఫుటస్ఫాయమాన
 నానావిధోద్యానవాటికాసంఘనంఘటితాకాలకాలాం
 ధకారంబులును, నారామచూతపోతనికరసుకుమారకిస
 లయాస్వాదకషాయకంతకలకంతకామినీకోమలకుహూ
 కారకోలాహలాంకురితపంచమరాగరాజంబులును, రా
 జాన్నకలమషాష్టికపతంగప్రియనానావ్రీహినన్య
 ప్రశస్తంబులును, బ్రవర్ధమానవనంబులును, నిబిడితసార
 సికంబులును, గుళితౌభ్యతౌభ్యతానంబులును, సముద్గతము
 ద్గసామగ్రీసంగ్రహంబులును, అణుకచణకచణంబులును,
 సిద్ధార్థశ్యామాకగోధూమశర్కరాతిలజ్జరిలంబులును,
 అదూషితమహాకోరదూషితకోస్తేషంబులును, కుస్తుం
 బురుకుసుమగుచ్ఛచ్ఛాయాచ్ఛటాభ్రంగశోణభంగో
 మాణుశృంగారితజాంగలక్షేత్రంబులును నై దాశరథిచరి
 త్రంబునుం బోలె నీతావృత్తినరళంబును, జంద్రోదయం
 బునుం బోలె గరసహస్రనంవర్ధితరత్నాలయంబును,
 యదువంశంబునుంబోలె గులక్రమాగతశూరపురుషో
 త్తమబలాభిపాలితంబును నై యుండు వెండియు. 2

మ. పరలోకస్థుఁ బతికొ యుపాంకు బ్రతికింపంగోరి యోం
కారశం, కరుమ్రొలన్ఁదిముక్తకంఠముగనాక్రందించె
నానొప్పు న, పురబాహ్యోపననాంఠద్విరికలనా ...
...నోలాడువు, స్కరకింజల్కభుక్తికృయాసుఖశహంస
క్రేంక్రియారావముల్.

మ. ధాణీచక్రముఁబోలెనప్పురమువిస్తారంబునా యామముం
బరికింపంగ నశక్య మైనగరిమం బాధోధిగంభీరతం
బరిభామండలమంబు రాశిసుపమింపంబాత్రమైయొప్పునం
బరకల్లోలలుతత్తిమింగిలధులీమత్స్యాహిసక్రోధశిన్.

గీ. భద్రజాతియేనుంగు లప్పట్టనమునఁ
బ్రకటితస్సూర్తి నొప్పు సిబ్బములతోడ
విమలవారాశిఁఫేనఖండములతోడి
కవ్వపుంగొండబందులో కాక యనఁగ. ౧౦

ఉ. లక్షలసంఖ్యలప్పురికెలంకులయందుఁగొలంకులొప్పువా;
పక్షిగరుచ్చటాపవనపాతవికంపితపంకజంబులై
వీక్షణకౌతుకంబుప్రభవించుచుండును లీలమై సహ
స్రాక్షుఁడు విశ్వరూపమహిమాద్భుతముం బ్రకటించెనో
యనన్. ౧౧

శా. ఆవింధ్యాచలదుర్గమేలు శబరాధృతుండు హేమాం
గదుం, డావార్ధిద్వితయస్వయావధిగఁ జక్రాధీశ్వరుల్
గొల్వ నా, శావేదండఘటాకపోలతలమూర్చిదానధా

రాజుల, సావప్రక్రమసంవిశుద్ధబహులప్రస్ఫూర్తిమ
త్కీర్తియై.

సీ. శివునికై వడి మహాసేనానియాత్తుండు

బలభేదిపగిది నపవ్యవాయుఁ

డరవిందహితులీల నధిగతాభ్యుదయుండు

బుధుని క్రియనజహత్పుష్కరుండు

గంగాప్రవాహంబు కరణిఁ బావనమూర్తి

భుజగాధిపునిభంగి భోగశాలి

యేనుంగుచందాన దానధారాశోభి

శౌరిలాగున శంఖచక్రపాణి

కర్త యాశ్చర్యములకు నాకరము నీతి

కళిలవిద్యాగమములకు నాస్పదంబు

వగఱ కుత్సాత కేతువు బంధుకోటి

కమరలోకదుమంబు హేమాంగదుండు.

౧౩

గీ. ఆనృపాలుండు నీతివిద్యానిరూఢిఁ

జారదృష్టి యోఁ గాని విచారదృష్టి

సమధికై శ్వర్యవై భవోజ్జ్వలత నాతఁ

డప్తమూర్తియోఁగాని యనన్తమూర్తి.

౧౪

—: యజ్ఞదత్తచరిత్రము :—

వ. ఆరాజునకు నఖిలశాస్త్ర విద్యాకళాసావన గంభీరబుద్ధి
యజ్ఞదత్తుం డనుబ్రాహ్మణుండు దేవేంద్రునకు బృహస్పతి
యును వృషపర్వునకు శుక్రుండును దశరథునకు వసిష్ఠుం

డును రామునకు విశ్వామిత్రుండును నజాతశత్రునకు
ధౌమ్యుండును నలునకు దమనుండునుం బోలె బ్రథాని
యై రాజ్యభారంబు భరియించియుండు నమృత్తి భార్య
వినయవతి వివేకవతి విభ్రమవతి విలాసవతి సౌభాగ్య
వతి లక్ష్మణవతి యశాదార్యవతి గాంభీర్యవతి యన సర్వ
గుణసంపూర్ణసుశీలాభిదాన యగుబాలారత్నం బతనికిఁ
బరమప్రియాస్పదంబై యుండు. ౧౧

గీ. అన్ని భాగ్యంబు లున్న నాయబ్జముఖికి
శ్రీమహాలక్ష్మీగలుగఁగ నేమిసెలవు
పుత్రవదనావలోకనోద్భూతమైన
యొక్క సౌఖ్యంబు బ్రాతియై యుండుఁ గాన. ౧౨

గీ. తనయసంతానలబ్ధి దౌడవ్వుగాఁగ
విభవసంపత్తిగల్గియు విన్నబోయి
పనిత నిష్ఫలపుష్పదర్శనముఁదాల్చె
శరలతాకాసనమువోలె జవ్వనంబు. ౧౩

సీ. కాంతపుష్పాదిభోగంబు లింపెసఁగిన
వైరాగ్యవిధికిఁ దావాల్చుఁ జిత్త
మన్వయంబునకుఁ దా నాలంబమయ్యను
దను నిరాలంబఁగాఁ దలఁచు నింతి
ప్రాద్దునఁ దగినట్టి భోజనం బొల్లక
యుపవాసనంబుండ నువిద దలఁచు
సంపత్సరంపర సంభవిల్లిననైన
సంతోషమొదవదు చామమతికిఁ

గోమలాంగుళదశహస్తతామరసము

కర్ణపూగత్వలీలకై కాలు సావ

గండతలదర్పణంబునఁ గదియఁజేర్చి

పడఁతి చింతించు సుతలబ్ధి వడయుటకును.

౧౮

ఉ. సంతతిలేనిదుఃఖమున సామజరాజఘటాంత్రవైభవం
బెంతయుఁగల్గెయ న్సరిసిజేక్షణచిన్నగఁబోయియుండునే
మంతిని బోటికత్తెలకుమానసవృత్తియెఱుంగఁజెప్ప కే
కాంతమకేళిశయ్యపయిఁగాంతగుణించుమనోరథార్థముల్
ఉ. ఆచవలాయతాక్షికనకాంబురుహంబులఁబూజనేయుపిం

ధ్యాచలకందరానిలయు నద్రిసుతాస్త్రియనాధునర్తదా

వీచిపరఁపరాసలిలపిప్రుషవాశ్రయశీతగంధవా

హాచమనప్రసృద్ధభుజగాధిపకింకణ నోంకృతీశ్వరున్.

సీ. అభిషేక మొసరించు సలిసీలగుంతల

శంభు సోమోద్భవాసలిలధార

నెలఁత యభ్యర్పించు నీలోత్పలంబులఁ

డరణిర్మలసుధాధామమాలి

గంళకూటగ్రాసకల్తాషకంధరు

మేన గంధ మలందు మీసనేత్ర

యర్పించు దివ్యోపహారంబు లెలనాఁగ

కుటిలకుండలిరాజకుండలునకు

నతివ దిగుగుఁబ్రదక్షిణం బధవుగుడికిఁ

గుచభరంబున నరగౌను గూనుగిలఁగ

రవలిమట్టలమ్రోతతో రాయిడింపఁ
జరణనూపురయుశ్శరుశంరుశరవంబు.

౨౧

వ. ఒక్కనాఁ డోంకారనాథునకుఁ బ్రదక్షిణం బాచరిం
చుచు నప్పదాక్షి స్తాకారపురప్రభూణంబున నొక్క
పౌరాణికుండు మహాభారతంబు వక్కాణించువాఁడపు
త్తకులకుఁ బుణ్యలోకంబు లేదని కథానుకథనప్రసం
గంబునం బలికిన నయ్యింతి సంతానవిరహవేదనాదూ
యమానమానసయై మందిరంబున కేతెంచి యేకాంత
భవనంబున విరహశయ్యపై మేను వైచి చింతాక్రాంత
యై యుండె నంత యజ్ఞదత్తుం డమృత కాశిని సన్వే
షించి.

౨౨

ఉ. కాంతసరోజనాళలతికాలినుపాండుశరీరయష్టి నే

కాంతగృహాంతరస్థితబ్రీయాంగిసఁజేరఁగవచ్చె మంత్రీక
ల్పాంతమునకొర సౌతలగుహాకుహారంబున డాగియున్న భూ
కాంతవరాహమూర్తిహరి గ్రచ్చటడాయఁగనచ్చుకై నడిన్.

వ. డాయవచ్చినఁ గృతప్రత్యుత్థానయగు సప్పంకజాక్షి
యుఁ దానునుం బర్యంకంబునఁ గూర్చుండి యవిరళా
శ్రుపాతార్ద్రీకృతదుకూలయు ననలంకృతయునైన సుశీ
లం జూచి యజ్ఞదత్తుం డిట్లనియె.

౨౪

గీ. ఏల యేడ్చెదు చెప్పవే యిందుపదన

విపులశోకభరంబున వెక్కివెక్కి

త్రాట గుచ్చినమూత్యాలదండవోలెఁ

జన్నుఁగవనున్న వీబాష్పజలకణములు.

౨౫

సీ. కుదురునిండిసమంచిగుబ్బచన్నులమీఁద
 ధరియింపవేల ముత్యాలపేరు
 ఫాలేందురేఖపైఁ బచరింప విదియేల
 కుంకుమంబున బొట్టు గోరఁ దీర్చి
 యూసచక్రోద్ధురం బగునితంబముమీఁద
 ససరింపవేల వజ్రాలకమరు
 పాయవట్టములొక్కో బసిఁడినూపురములు
 నూల్కింపవేల పాదాంబుజములఁ

బంచనన్నియారాచిల్కఁ బంజరమున
 సేల నడవంప నిజులగ మెనక మెనఁగ
 సేల చింతింపెనపు చప్పు నిందువదన
 గండపాళికఁ గెం గేలు గదయఁజేర్చి.

౨౬

గీ. నెలఁతి నులివేడియైన నీనిడునయూర్పు
 మాటినూటిక సేపును నాచూసనంబుఁ
 గంప మొందించుచున్నది కల్లగాదు
 ప్రబలభవదీయవత్తోభనంబుఁబోలె.

౨౭

క. అపరాధము సేయఁ గదా
 చపలాయతనేత్ర! యేను జనవుననేని
 న్నిపుణతతోఁ జింతించిన
 నెవ మేమియుఁ గానరాదు నీనెగులునకున్.

౨౮

క. భవదాయత్తము విభవము
 భవదాయత్తంబు సువ్వె ప్రాణము నాకున్

భవదాయత్తము సర్వము

ధవళాంబుజపత్రనేత్రశధ్యంబరయన్. ౨౯

వ. ఈమఃఖంబునకుం గారణం బేమి నెప్పు మని యకుగుట
యుం బ్రత్యుత్తరం బీక యూరికున్న దానితాంబూల
కరంకవాహిని ముక్తాశో నిట్టచు:- గేవ దైవంబు కరు
ణంజేసి పెద్దకాలం బిమ్మహదేవి సంతానలాభంబు
దూరం బగుటకారణంబుగా శయనాననపానభోజన
విభూషణపరిధానాదిసముచితవ్యాపారంబులు పరిజన
స్యత్నంబునం బ్రోగినంబు నెట్లకేలుకు నిర్వర్తించుచు
దేవరకు హృదయవేదన గొనింపనోపక యనపరతింబు
దోషకుండఁ జరియించుచున్నందున నిన్నటి రేఖతవన
మండలంబు కుపితకపికపోలక్రోడతామ్రంబై యుచయ
గిరికవాటపిటంకంబు నలంకరింప వింధ్యాచలనితంబ
బింబంబునకు ముడేమేఖలాకంబునంబోలిన సర్పదా
ప్రవాహంబునం గ్రుంకి యోగానేశ్వరు శశాంకశిఖా
లంకారు హేమపంకజంబులం బూజించి గుడికిం బ్రద
క్షీణంబునేయునట దేవభవన్త్రాణగోపురస్థూణంబు
నం జౌరాణికుండు మహాభాగంబు వక్రాణించుచుం
గథానుకథనప్రసంగంబున నహత్యకులకుఁ బుణ్యలోకం
బులు లేనని పలికిన నెప్పుడును నెమ్మనంబునం గీలు
కొని వాలంపములికియుంబోలి వేదనయుత్పాదించ
భవనంబునకు వచ్చి యేకాంతంబు యిచ్చుట నవిరళ

బాష్పధా రాదుర్దినాంధకారితముఖయయి యాదుర్దశం
బొంది యున్నయని యనుటయు. 30

గీ. మంత్ర యొకముహూర్తమాత్రంబు నింతించి
యుష్ణదీర్ఘమైన యూర్పు నిగుడ
నెంతచింత దీని కిది మహాబలవంత
మేమి నేయవచ్చు నిందునదన. 31

ఉ. ఊరక కుండ నేమిటికి నోంకృతినాథుఁడు సర్వదానదీ
తీరని నాసభ క్తజనదివ్యమహీరుహమున్ సదాశివున్
(?) సారసనేత్ర తత్పదపరిష్టయభీష్టశుభాభివృద్ధికిం
గారణమాటలుంగ వెలికారమునకు భజింపుశంకరున్.

గీ. ఈశ్వరుం డద్రిజానాథుఁ డిందుమాళి
కరుణలేకను సుతుఁ డెట్లు కలుగనేర్చు
జంద్రచండినచంద్రికాశైత్య మైన
పుత్రపరిరంభసౌఖ్యంబు పువ్వుఁబోణి. 32

గీ. గురుజనంబుల నేవింపు కువలమూషీ
కనులలో చన ముక్కుంటికరుణఁ జేసి
మున్ను గురునుప దేశంబు మొనయఁగాంచి
రభిమతార్థంబు లెంతతే సజ్జవదన. 33

వ. సర్వజగత్ప్రసిద్ధంబుగదా యితీహాసంబు తొల్లి చండ
కౌశికునరప్రసాదంబున మిగఁధాధిపతియగురాజుడైతేయ
యకులవిమర్దను గెలువం దగినయట్టిశౌర్యనిధి జరాసం
ధుం గాంచె దశరథుండు విభండకతనయు నారాధించి

దిగ్గజంబు ౧౦ బోలివకుచూ ౨౨ సకలలోకహితంబుగా
నలుగురం బడసె సమూహానిత గురుదేవతా ప్రార్థన
వశంబున. ౩౫

గీ. వెలచి పుష్కలోదయారంభవేళ మందు
నిన్ను నెన్నఁచు చూతుకో కన్నులార
విమలచంద్రోదయారంభవేళయందుఁ

బూర్ణిమాయామినిని బోలెఁ బుణ్యగరిమ. ౩౬

వ. దేవి శోకంబు విడుపు ధైర్యం బవలంబింపు ధర్మంబు
నడుపు దానంబు సేయుము వ్రతంబులు సలుపుము
సత్యంబు పలుకు మనపాలిదేవతలు మన కభీష్టలాభం
బుఁ బొందింపఁగలవారు భవ్యసంతానలాభంబున సం
తోషంబువహింపంగలవనిదుఃఖోపశమనభాషణంబులు
ధర్మోపదేశగర్భంబులు చారుమధురంబు లగుమాటల
నూరార్చి కాంచనకలశోదకంబులు కరపల్లవంబున
ధరియించి నయనంబులు దుడిచి యగ్గజయానకు ముఖ
ప్రత్యక్షనం గాచరించి మందీభూతదుఃఖ యగుట
యెఱింగి మంత్రి యంతఃపురంబు వెడలి సముచితవ్యా
పారంబులం బ్రవర్తిల్లె నదియా(ది)గ (నాగ)మోక్ష
ప్రకారంబున సభక్తివినయతాత్పర్యంబున. ౩౭

ఉ. ఆధవళాయతాక్షి నసుధామరకోటి భజించు దేవతా
రాధన మాచరించుమునిరాజుకుపా స్తియొనర్చు మంత్రవి

ద్యాభృతబుద్ధిఁ గాంచుఁగొనియాడును యోగి జనంబువర్ధ
మానాధికభక్తిభావమున నాత్మజసంతతిలబ్ధికామనన్.

గీ. ఎఱుఁగునేనీడకన్నును నెండకన్నుఁ

జెలఁగి పూచు నేకర్థనంచిన* లతాంగి

యెట్టి కేశంబులకునైన నీడఁబోదు

శసనునంబుననిగుచునంతాన కాంక్ష.

౩౯

నీ. భక్తితో మాతృకాధవసంబులకు నేగుఁ

గావించు నతీథినత్కారములను

వాయునంబులకు నిర్వర్తించు దధిబలిఁ

గొలుచు జ్యేష్ఠాదేవి నలఘుమహిమఁ

ఆదివించుకొనుఁ బుణ్యసంహితావ్రాతంబు

మూలికామాణిక్యములు ధరించుఁ

దన్వంగి గంధాక్షతలు చిరంటుల కిడు

విప్రశ్నికల గారవించుఁ దఱచుఁ

గుప్తువానంబుకడవలు కొల్లవిడుచు

బాలురకుఁ దియ్యపండులు పంచి యిచ్చుఁ

జెలులుఁదానును వ్రతములు నలుపుచుండుఁ

గామరసనేత్ర పుత్రసంతాన కాంక్ష.

౪౦

వ. ఇష్టిధంబునఁ బుణ్యోపవాసవ్రతదానధర్మదేవతారాధ

నంబులఁ బ్రతిబంధదోషంబులు వాసిన నానుదతీలలా

నుంబు మెఱసి ప్రతిచూచంద్రబింబాబు సరసియందు

నుబోలె గర్భం బావిర్భవించిన.

౪౧

*వించిన-అనియునుండనచ్చును.

సీ. అభ్యంతరస్థాగ్ని యగుశమీలతవోలె
 సధిగర్భ యగునభినిలయవోలె
 సంతస్థస్థిగ్ధంతి యగువియన్నదివోలె
 శశికుక్షి యగునస్తనంధ్యవోలె
 నాలీసహర్యక్ష యగునద్రిగుహవోలె
 వీనధాని యగువినతవోలె
 సస్తాంతరిత యగునలినాస్త్రుచివోలె
 సూన్యతాభిధ యగునూక్తివోలె

నాదనుబ్రహ్మసంభరతః సర్వ యగు
 కైటభారాతీనాభ్యబ్జకమునబోలె
 సధిగతాగస్త్య యగునక్షీణాశవోలె
 బ్రథమగర్భంబు ధరియించె బల్లవోష్ఠి.

౪౨

గీ. పలుచు బాతెను గండనిర్వణయుగంబు
 సవచుధూకి ప్రసూనంబు సవమధుకర
 మానుగతిఁ జూచుకంబులు ససితమయ్యె
 సవతిపూఁబోండ్ల యీసనాబ్జములతోడ.

౪౩

చ. మనమునకుత్సవంబొసఁగెను ప్రకృతి బట్టపుదేవి గర్భశో
 భనమునఁబల్చినైచెలుపుపై కొనుముద్దు నెమ్మిగంబుతో
 ఘనసమయంబునందు బొడకట్టెను చల్లని తూర్పుగాలిచే
 ననిచినకన్నె గేదఁగికి నచ్చిన కూరిమిచుట్టమో యనన్.

గీ. గర్భభారాలసాంగియై కంబుకంటి
 చెవి శిరీషప్రసూనంబు చేర్చనోప

దెట్లు ధరియింకఁగానోపు హేమరత్న

కంతికాహర కేయూరకటకములను.

౪౫

క. ఎలదోఁటతీఁగెయుయ్యెల

కలకంతికిఁ జిన్ననాటికతలై తోఁచెం

జెలువకుఁ గాదాంబుజములు

గిలిగింతలుగొలుపుఁ గేలిగిరిగుహలందున్.

౪౬

శా. ఆసారంగవిలోలలోచనను గాఢాలింగనక్రీడల, న్వా
సాగారము కేలితల్పముపయి న్నన్నించి మంత్రీశుఁ డ, త్యా
సంగంబొనరించెముద్దుగొనెమృత్స్నాన్వాదనప్రక్రియా,
వ్యాసంగంబునఁగ మ్మనై నయడ సీయంబై నబింబోషమున్

క. జలరుహనాభునివత్తు

స్థలికొస్తుభమునను దీప్తిదన రెడుమణిరా

ట్టలికాలంకృతీ బోలెం

బాలఁతుక ప్రత్యగ్గర్భమున నొప్పాచెన్.

౪౭

ప. ప్రతిదివసోపచీయమానగర్భనిర్భర యగుచు నయ్యది
కొముదీవిలసనంబునుంబోలెఁ బ్రియసఖీవిలోచనచకోరి
కలకుఁ గోరికలు నిండించె వెండియు.

౪౮

చ. బహుదినముల్ మహానచివుపట్టపు దేవికి వృద్ధిబొందెడు,
స్సహననగర్భచిహ్నములు చూచి(?) సఖుల్ ప్రియ
మందఁగా ముహు, ర్దుహురనుబద్ధజృంభితనముద్గతవి
హ్వాలనేత్రపద్మముల్, జహదజహత్సమగ్రపురుషాయిత
కేలివిజృంభణంబులున్.

౪౯

గీ. అట్లు ధవునొద్ద మెలగుఁ బద్దాయతాక్షి
 నముదితంబైన గిర్భభారముకతమున
 నమ్యగావీతజలరాశిసామ్య మైన
 ప్రావృడాంభనవమేఘపంక్తిహోత.

౧౧

శా. నీమంతోన్నతసంభ్రమంబువెలయంచేయించె శ్రీయజ్ఞద
 త్తామాత్యాగ్రణికన్నుపాలకుఁడువింధ్యాధీశ్వరుండర్థిలి
 న్నామంతక్షితిపాలమంత్రులనమానంబైనప్రేమంబునన్
 భామాసింధుతురంగరత్నములుపైపైఁబావడలేరగన్.

సీ. కమ్మగొజ్జఁగసీటఁ గలయంపిచల్లిరి
 మేఁగి మెత్తిరి శ్రొత్తమృగమదమున
 రంగవల్లులు కప్పురపుముగ్గు వెట్టిరి
 కీరించిరొగిఁ మూర్ఖతోరణములు
 తరుణరంభాతరుస్తంభంబు లెత్తిరి
 కట్టిరెల్లడఁ బట్టుకలువడములు
 కమలచందనమాలికలును నిరించిరి
 స్తంభించి రుత్తమదర్పణములు
 నాలిఖించిరి గేహకుడ్యములయందు
 సర్వతోభద్రమకరికాస్వస్తికములు
 పరిజనంబులు రాజాజ్ఞఁ బట్టనమున
 యజ్ఞదత్తుని ప్రథమకళ్యాణవేశ.

౧౩

గీ. వేడ్క నృత్యంబులాడిరి వీధులందుఁ
 బాడి రెత్తిలి పికకుహూపంచమమున

బంజశంబున ధవళ ప్రబంధగీత

*కముల నవ్వేళఁ గర్ణాటకమలములు. ౧౪

మ. అదనన్వచ్చిరిసంభ్రమంబుననుబంచారామలీలావతుల్

పదునాల్జాతులయప్పరోంగనలును బాలిండ్లపై హారముల్

గదలం బెన్నెఱిసేసకొప్పులపయిం గుహారగుచ్చంబు లొ

ప్పదదీయత్వరగండభాగములఁ గంపంబొండఁదాటంకముల్

సీ. పూజెకుండలు నిల్పె బువ్వబోడి యొక్కరు

శుభవిత్తిక చతుష్కోణములను

జాజాలపాలెలనర్వాషధులు నించి

ప్రోక్షించె నొక్కపద్మాక్షి జలము

కాంతయొక్కతె నన్నెకలుఁ బొత్తిరంబును

దోరించె నటశాఖతోడఁగూడఁ

బీతికంబులు వెట్టి బింబోషియొక్కతె

మడుగుఁబుట్టముగప్పెనడుగుమునుఁగ

రమణి యొక్కతె వింజామరంబు దాల్చె

దరుణి యొక్కతె తాళవృంతంబు పూనె

లలన యొక్కతె పసిడినంబెల ధరించె

నాలపట్టంబుధరియించె నతివయోర్తు.

౧౬

గీ. మంత్రి వేల్పించె గృహోక్తమార్గమొప్ప

బ్రహ్మపదమునఁ గూర్చుండి బ్రహ్మణుడు

* కనుమయవ్వలికర్ణాట. మూ.నర్వాషధులు చిలికించె నొక్కపద్మాక్షి జలము. మూ.

హోమములు రెండు ఋగ్వజస్సామనే.

మంత్రమాది జయోహోమంబు తుదగ. ౧౭

మ. చెవికిం గేలివతంసకోశ్చలదశశ్రీ తై కపోలంబులన్
నవకాలాగరుపత్రశ్శేలయు మేసం గమకస్తూరి యై
ధనశాంభోరుహనేత్రపై గురిసె నుద్యల్లిలసీమంశపుం
ససనాజ్యహుతిహోమసంప్రభ నచంచన్వహ్ని ధూమ
చ్చటల్. ౧౮

మ. చెలిక తైల్ చిటునవ్వుచెక్కు పయింజెల్వారవీక్షింపనొ
జ్జలుమంత్రంబు సెప్ప బ్రగ్దశరశ్శంఖూర్ణచంద్రాన్యకు
న్వలిచన్ముంగనమీదముత్పులకము ల్వర్ధిల్ గేల్వంచుచు
స్ఫులికంటక మెత్తిచూడలపయి నంధిం చెనీమంతమున్.

క. కుటిలాంకకును నానా

పుటరంధ్రములందు మూడుబొట్టులు పిడిచెన్

వటఫలదశరస నుధపతి

కటకర్షణత్కార మెసంగ గంధములన్. ౧౯

గీ. మృదులగోధూమనగులతో మేలించి

వన్నెకుచ్చులవేరుతో వక్కరించి

పుష్పగుండుభకంబుతో బాత్తునచ్చు

బడఁతి పాలిండ్లపై నొప్పు పసికివేగు. ౨౦

గీ. తగవు లిచ్చిరి పుట్టింటితల్లిప్రజలు

వీలొనంగిరి చుట్టాలు వేనవేల

కట్న మిచ్చె నృపాలుండు కన్నదనియ

బగమహీపాలు రిచ్చిరి సావకములు. ౨౧

నీ. క్షౌమండలము తురంగమధట్టమయమయ్యెఁ
గరిమయంబయ్యె దిక్ష్మక్రవాళ
మంబరం గాతపత్రావళిమయ మయ్యె
సౌరభమయ మయ్యె మారుతంబు
పరివారమయ మయ్యె బ్రహ్మస్రపంచంబు
జయశబ్దమయ మయ్యె సకలజగము
లాతపత్రవిభూషణాలోకిమయ మయ్యె
సంతోషమయ మయ్యె జగలమనసు
వింధ్యపర్వతమేలుపుధ్వీవరుండు
దానుఁ బట్టంపుదేవియుఁ దగవుగలిగి
నచివునింటికి నేతెంచి నమ్మనమన
నొద్దనుండి యాశోభన మొనరుచుటయు.

౬౩

గీ. జవితె నరఁ బూలుముడిచినసాధ్వీ యొకతె
యుల్లగండంబు పసుపున నూన్చెఁ గదిసి
వసిఁడియుత్తరజందెముల్ సాయఁబట్టి
రాచప్రెగడ బ్రహ్మసూత్రమున నగుచు.
గీ. క్షతరథుని వాజపేయంబు ధర్మసూను
రాజసూయంబు నుసమింపఁ బ్రాతియె యని
పట్టనంబును వేశంబుఁ బరిధవింపఁ
బెట్టి దొడ్డుగ నామెత ప్రెగడగారు.

౬౪

౬౫

వ. అంత.

౬౬

—: సుకుమానుని జననము :—

క. నవమాసంబులు నిండిన

ధవళేక్షణ గాంచె సుతు సుధాకర తారా
రవిసుతధవణవిధుంతుద(?)

కవులుభికములుగ నవమఘటికలు నడువన్. ౬౭

వ. ఇవ్విధంబున సుశీలాదేవి నందసుగ గాంచినవార్త యం
తఃపురపరిచారిణి యొకరై విన్నవించిన నమృతరసధా
రామయం బయినయమ్మాటకు నద్యుప్రరూఢరోమాం
కురనికరకంటకితగాత్రుండు ను దరస్థితవిశ సితకపోలము
డలుండును నై మంత్ర్యాఖండలుండు:— ౬౮

గీ. తాను గట్టినట్టిచీనాంబరంబులు

దాను బెట్టినట్టిమేనితొడవు

బ్రమదమొప్ప నిచ్చె బారిహోషికముగ
మంత్రి యంతిపురముమానవతికి. ౬౯

సీ. తలయంపి ధవళనిద్రాకుంభ మిడువారు

రక్షాభసితరేఖ వ్రాయువారు

గౌరసర్వపరాజి కలయఁ జల్లెడువారు

బలివిధానంబులఁ బరఁగువారు

లవణంబు నింబపల్లవముఁ ద్రిప్పెడువారు

బ్రేము మంచంబుతోఁ బెనఁచువారు

గవలధూపంబు సంఘటియించువారును

మంచము పైడఁద యాజించువారు

గదిసి దీవించువారును గండతైల
మందుకొనువారు గాయంబు లందువారు
బాడువారును బరిహాస మాడువారు
నెరి శుద్ధాంతసతు లరిష్టాలయమున.

20

నీ. కర్పూరసమిశ్ర గంధసారంబున
జటచే జప్పట భిత్తి జామ యొకతె
వెలకీల్లబెట్టె నుత్పలగంధి యొక్కర్తు
గప్ప గర్భగ్నహోహంతభూమి
శ్రేష్ఠాధిదేవత నీవించె నొకయింతి
పసుపుబుట్టము గట్టి భక్తి గరిమ
బటచుపై విఖయించె గాటలాధర యోర్తు
క్రాంతలత్తుక శశాంకుని ఖచాంశు
జరత మేషంబుకంత దేశమున జుట్టె
బుష్పమండుభముల నొక్కవృష్టుబోడి
యంబుజానన యొకతె నె య్యభిఘరించె
భుజగనిర్మోక మొకతె నిప్పులగమర్చె.

21

ఉ. మంగళరత్న దీపముల మధ్యమునం బురుటింకిపాన్పుపై
సంగజనన్ని భుండునచివాగ్రణినందనుడొప్పెనెంతయు
న్నింగి బ్రదోషవేశ సతినిర్మలతారకచక్రవాళముల్
సంగతిఁ జట్టునుం గొలువఁ జాలఁగ నొప్పుశశాంకు కై
నడిచె.

22

గీ. బాలకుడు చంద్రచంద్రికాపాండునయిన
పాన్పుబొత్తులపై నొప్పె బవ్వళించి

- యమృతవారాశిలోన శేషాహిమీదఁ
బవ్వళించిన కాస్తుభాభరిణుఁబోలి, 23
- గీ. దానధర్మంబులొనరించి త్యాగ మిచ్చె
బ్రసవగేహంబుసొచ్చి భూపాలమంత్రి
యట్లు పావకసంస్పర్శ నూచరింప
ప్రథమతీసయముఘేందుబింబంబు చూచె. 24
- గీ. పురుషుచ్చెల్లంగఁ బుణ్యాహమును గొనర్చి
నిలయదైవతములఁ గొల్చి నిజసుతునకు
మారనస్మి భుసకు సుకుమారుఁ డనెడి
పేరు వెట్టె బ్రధానబృందారకుండు. 25
- గీ. పసుపుబుట్టంబుధరియించి పద్మనయన
సుతుని సత్పుంగమునఁదాల్చి చూడనొప్పె
నిరణిబింబహరిద్రవార్ధ(రి)ముతోడ
లలితరుచి నొప్పునా నాశలక్ష్మీవోలె. 26
- గీ. పల్లవాధర మడుగై న యెల్లెగట్టి
కొంగు మణిహేమకంఠికాకోటిఁ జెప్పి
సాబగుఁగాటుకబొట్టుతోఁ జూడనొప్పె
వింతచెలుపునఁ బచ్చిబాలెంత చూపును. 27
- ఉ. అక్షయవర్ణి తామ్రుండుగరంబు(?)చూడల్లతానిబద్ధముల్
పక్షమునన్ ధరించినచివప్రియచూరుండుచూడనొప్పెను
గ్రక్మీతినంభ్రమోద్ధతినిగాఁజివధన్వనితఁడై యా సహ
స్రాక్షునివైరిపేరురమునందు ధరించిన దైత్యుకైవడిన్.

గీ. రత్న వేదికపై మంత్రరాజసుతుఁడు
తల్లిహృదయంబు దృష్టులు తన్నుఁగొలువ
సకలజనులును బంధులు సంతసింప
జానుచంక్రమణక్రీడ సంచరించె. ౭౯

మ. వలిచన్నుల్ వడఁకాడ వేసలులుగై వ్రాలంగ గారావుదా,
దులు త న్నే మఱ కంతలంతలను(?) వేడ్కల్ మీఱి చూ
డంగఁ దాఁ, గలకాంచీమణికింకిణీకలకలాత్కారంబు
తోరంబు గాఁ, గలహంసంబులఁ బట్టఁ బాటును వడిం
గత్యైవిభాగంబులన్. ౮౦

వ. అంత నాసుకుమారుండు సత్యంతసంతోషవంతు లగు
తల్లిదండ్రుల మనోరథంబు ఫలియింప ననుదిన ప్రవర్ధ
మానుండై...నర్థమానసంపదనుచూపంబుగఁ గుమార
రత్నంబునకుఁ గ్రమక్రమంబున...జౌలోపనీతుండై
కుమారుం డాచార్యగృహంబున కరిగి. ౮౧

నీ. చదివె వేద మెఱింగెఁ బదము వక్కాణించె
మహనీయదివ్యాగమములు చూచెఁ
ఁదరచె నాదిపురాణధర్మశాస్త్రంబులు
నేర్చె వీణావేణునృత్యకళలు
వాదవశ్యాంజనవదనికాదులు జూద
మాడంగనెఱిఁగెను మదనశాస్త్ర(?)
సరహస్యముగ నింద్రజాలంబు యంత్రక్రి
యామంత్రతంత్ర చిత్తరువుపరచె(?)

గ్రోల్చెయోగంబు సాధించె రుద్రభూమి
నకలశస్త్రాస్త్రసంచయసమితినేర్చె
నాకళించెను విఫులవైద్యకమంబు

సంగ్రహించె గవిత్వంబు సచివసుతుడు. ౮౨

వ. ఇవిధంబున సర్వవిద్యాపరిశ్రమంబునఁ బారీణుం డై
యుండునక్కుమారునకు శైశవంబు సరిగడచుటయుఁ
బ్రదోషంబునకుఁ జంద్రోదయంబును జలధరంబునకుఁ
జక్రవాకంబును బుష్పంబునకు నాసనాప్రకారంబును
గమలవనంబునకు సూర్యోదయంబును గంధగజంబు
నకు దానంబును విజ్ఞానంబునకు మానంబును నపధ్యు
నకు గేయంబును రాజ్యబలంబునకు నాజ్ఞాబలంబునుం
బోలె భువననమ్మోహనం బైన సౌందర్యంబున కనురూ
పంబై జవ్వనం భావిర్భవించిన. ౮౩

గీ. బాల్యమునయందుఁ గలుగుసౌభాగ్యరేఖ
నినుమడించిన సౌందర్య మెసకమెసఁగ
నదివతనయుండు తా నొప్పి చారులీలఁ
జౌరజనులకుఁ గన్నులపండు వయ్యె. ౮౪

శా. పంచారామవిలాసి నీధవళదృక్పాతీనజాలాయమా
నాంచత్కారము నిర్నిబంధనమనోజ్ఞాకారరేఖా...
పంచాస్త్రుండగునాకుమారకుఁడుదర్పస్ఫూర్తినవ్వీటిలో
సంచారంబొనరించెఁగాంచనమహాసౌభాగ్యభాగంబులకా.

గీ. ఆదిగర్భేశ్వరత్వంబు యావనంబుఁ

జక్కఁదనమును సతిసాహసంబుఁ జనవు

నొక్కఁడొక్కఁడు చాలు దోషోత్తరవసున

నన్నియును గూడియున్నవి యతనియందు.

౫౬

సీ. ఒకఁకొంతప్రాద్దు కంచుక కేళి యొసంగించుఁ

గంకణంబులర్పుణత్కార మెనఁగ

నొకఁకొంతప్రాద్దు వల్లకి సఖాగ్రంబుల

బహురాగముల నేర్పు బ్రస్తరించు

నొకఁకొంతప్రాద్దు భాంజికజనంబు లొనర్చు

పరిహాసగోష్ఠికిఁ బల్లవించు

నొకఁకొంతప్రాద్దు లోకకథా ప్రహేళికా

బిందును త్యాదులఁ బిచ్చలించుఁ

గొంతప్రాద్దు వినోదింబుఁ గూఱఁతలయిన

తోడివేడుక కాండ్ర తో మేడమీఁద

విమలచంద్రోదయారంభవేళయందుఁ

బిల్లదీవాటలను మల్లుపెనఁగుటలను,

౫౭

వ. ఇవ్విధంబునఁ దృష్ణావిషవల్లి కాలవాలంబును నింద్రియ

గుణంబులకు శరణంబును మోహనిద్రకు విభ్రమశయ

నంబును శాస్త్రదృష్టికిఁ దిమిరోద్గమంబును దోషాశీవి

షంబులకు నావాసవల్గీకంబును సుగుణకలహంసంబు

లకుఁ బ్రావృట్కూలంబు ను గపటనాటకంబునకుఁ బ్ర

స్తావనయు ధర్తేందుమండలంబునకు రాహువక్త్రంబు

నైనయావననారంభంబున.

౫౮

సీ. ఆజానుదీర్ఘ బాహర్గళస్తంభుండు
 కోమలాళివిసీలకుంతలుండు
 కర్ణాంతవిశ్రాంతకమలాయతాక్షుండు
 పరిపుల్లచంపకస్తనవకాంతి
 బహుళాష్టమీశశిస్తనమఘాతలుండు
 కంబునన్నిభచారకంధరుండు
 పరివక్వబింబికాపరిచాటలోముండు
 గంధవారణగుంభకణిభుజుండు

సచివతనయుండు కుశితధూరటిలలాట
 చక్షురనలార్చిగుద్గమనప్రభూత
 విస్ఫులింగచ్ఛటావలీవేష్టనమునఁ
 బసిమి దప్పని వలరాజుపగిది నొప్పె.

౫౯

సీ. నరిగొన్న వెలిపట్టు జన్నిదంబులతోడ
 రత్నాలతారహారము ధరించి
 వలిపనీర్కావిదోనతిపైఁ బదార్పిన్ని
 కళ యైనపసిండిమేఖల ఘటింది
 గంగమట్టియమీదఁ గస్తూరిరసమునఁ
 బుండ్రకంబు లలాటమున నమర్చి
 కమలకర్ణిక కుండలములపార్శ్వములందు
 లలితంబులగునొంటు లలవరించి
 యాత్మవంశపరంపరాయాత మైచ
 వైదికాచారమార్గంబు వక్కణించి

- యారజము రాచటికమును నలవరించి
నగరివీధులఁ జరియించుఁ బ్రేగడసుతుఁడు. ౯౦
- గీ. సచివనందను కర్ణ పాశముల వ్రేలు
కుండలంబులముత్యాలగుళిక లొప్పు
నన్యలోకస్థుఁ డగుశంబరారి కేడ్చు
రతిమహాదేవి యశ్రుపూరములువోలె. ౯౧
- క. కుసుమాయుధనిభుఁ డగునా
రసికునిపైవ్రాలు సాను రాగముతోడన్
బిసరుహనయనలచూపుల
భసలంబులు పూవుఁదో. టపయి వ్రాలుగతిన్. ౯౨
- గీ. భావ మభిరామరూపైక పాతకంబు
యావనము దోషములకెల్ల నాస్పదంబు
మనఁకుఁడు కోపి యెటు నియమంబునిలుచు
సుదతులకు వానిఁ గడకంటఁ జూచినపుడు. ౯౩
- సీ. హృదయ మువ్విఘ్నార నేకాంతముననుండి
వానిఁ జింతింపని వనజముఖయు
నొకమా అతనిఁ జూచి యొండొక్క మఱిచూడ
నభిలషింపని విద్రుమాధరియును
గలలోన వానిఁ జిక్కఁగఁ గౌగిటను జేర్చి
ముకుళితేక్షణగాని ముద్దియయును
నతనిరూపంబుఁ గుడ్డంబులందు లిఖించి
యందంబుఁ జూడనియంగనయును

జేలులచేతను బ్రోదిరాచిలుకచేత
వానిగుణములు విని కుచద్వంద్వసీమఁ
బాదుకోఁ బులకింపనిపైదలియును
బన్నిదము వ్రేసినను లేదు పట్టనమున.

౯౪

సీ. ద్యూతకేలియ వినోదోపాయమయ్యెను

ఋదారగమనంబు ప్రాణియయ్యె
నాత్తభార్యాపరిత్యాగంబు ధృతియయ్యెఁ
జేలవిహారంబు సేనుమయ్యె
గురుతిరస్కారంబు గరిమ మయ్యెను నట
విటక్తిరనంబులు పటిమమయ్యెఁ
బానంబె యధ్యాత్మపరతయయ్యె సమస్త
తరలతాగతియ యుత్సాహమయ్యె
గుణములకు నెల్ల దోషంబుగుణమునయ్యె
నవుడు సుకుమారునకుఁ దద్వయస్యులకును
నాదిగ ర్భేశ్వరత్వంబు యశావనంబు
సవురు ధనమును జనవు హేతువులుగాఁగ.

౯౫

గీ. త మ్మమానుషకాలోచితంబు లైన
క్తిరనంబుల మై పులకించుకొండు
తా రమర్త్యులుగా మదిఁ దలఁతు రహహ
విత్తమదమత్తచిత్తులై వెట్టిజనులు.

౯౬

సీ. ఆయ్య సీవు చతుర్భుజావతారుఁడ వన్నఁ
దమభుజాదండపార్శ్వములఁ జూతు

రయ్య నీవు త్రిలోచనావతారుడ వన్న
 ఫాల మంటుదురు దోఃపల్లవమున
 సయ్య నీవు గజాననావతారుడ వన్న,
 గుంభపీఠము లంటికొనఁ దలంతు
 రయ్య నీవు చరాచరావతారుడ వన్న
 సందంబుఁ జూడంగ నభిలషింతు

రవసరం బిచ్చుట యనుగ్రహంబుగాఁగ
 మోముఁజూచుట యుపకారముగను బలుకు

మైత్రిగా నప్పు డధికత(?)రార్థముగఁ ద

లంతు, రైశ్వర్యమదబలవంతు లుబ్ధి.

౯౭

ఉ. సంపద పేరికట్టిఁడిపిశాచము సోఁకినమానవుండు పూ
 జింపఁ డభీష్ట దేవత భజింపఁడు నజ్జను లైనవారి మ
 న్నింపఁడుమిత్రబంధులగణింపఁడుధర్మరహస్యముల్ విచా
 రింపడు మీ.....భరింపఁడహంకరణంబు పెంపునన్.

గీ. ఉద్ధతుం డయి సుకుమారుఁ డుండఁ జేక

వీటఁ జక్కనిజవరాలి వెదకివెదకి

వలపు వుట్టించి సంకేతములకుఁ దార్చి

చలుపురతికేలి బహుళపక్షంబు రేలు.

౯౯

గీ. పద్మనాభుండు మదనగోపాలమూర్తి

ఘోషమున నెట్లు వలపించె గొల్లనతుల

నెట్లుకొని యట్లు వింధ్యాద్రి పట్టనమునఁ

బరపురంధ్రుల వలపించు బ్రాహ్మణుండు.

౧౦౦

- సీ. యముగానదీసైకతమున జాలరికన్య
చనుదోయి నంబుడే శక్తిసుతుడు
నందవ్రజరబులో నలిననాభుం డెట్లు
విహరించె బదియాలు వేలసతుల
దేవదారువనంబులో విరూపాక్షుండు
మునిభామినుల నెట్లు మోనపుచ్చె
గొక్కొక్కోయని కోడియై యెలుగించి
యమరనాయకుఁ డెట్లహల్యుగలసె
మొలకచన్నుల పాయంపుముద్దుగూతుఁ
బట్టుకొనె నెట్లు పైకొని పద్మభవుడు
చందురుం డెట్లు వొందె నాచార్యులేమ
ననుచు విప్రుండు రమియించు నన్యసతుల. ౧౦౧
- సీ. సంధ్యాభివందనశ్రద్ధ యుద్వాసించె
గాయత్రీ దవ్వలఁ గట్టిపెట్టె
నగ్నిహోత్రము మీదియాస నుత్పాటించె
నఘమర్షణస్నాన మరసిమాపె
నిహపరసామగ్రి నీయఁజాలెడునట్టి
విధిదేవతార్చన వీటిఁబుచ్చె
వేదపాఠము మానె వివిధసత్కర్తాది
సత్కలాపంబులు జాఱవిడిచె
దనకు మరగినవారనుందరవనితల
నిరతనల్లాపసంభోగనిపుణతాను

ఖానురాగనిమగ్నుడై నిత్యకర్త

మై తనరన్నెను సుకుమారధరణిసురుడు (?) ౧౦౨

వ. ఇవ్విధంబునఁ గుమారుండు విచారింపంజూచి. ౧౦౩

క. ప్రేమమునఁ గూర్చి సుతునకు

వేమఱు నద్భుద్ధి చెప్ప విసమికి వగచున్

సామగ్రిదుర్గుణాళి క

దా మధురత యొనఁగు విషమమగుచలమునకున్.

గీ. జవ్వనమునను నదుపదేశములు గావు

తిల - - - లంబు తెఱఁగుదోఁప

శంబరారాతిపుష్పాస్త్రసంప్రహార

జ్వరభూత మగుమనస్సంపుటమున. ౧౦౪

వ. తండ్రి గుహపదేశం బఖిలమలప్రత్యక్షనక్షమం బైన
తీర్థన్నానంబు జరామరణవైకల్యంబులేని వార్ధకంబు,
మేదోభారంబులేని గౌరవంబు, సువర్ణరచనలేని కర్ణా
భరణంబు, సుద్వేగంబు లేని ప్రజాగరంబు. ఇది యభ
వ్యులకు సలిలంబునుం బోలె గర్జితంబైయుపద్రవం
బునాపాదించు. నీవిటవట్టి నెట్టుకొని పెద్దలమాట విను
ము, వింటేని ధూర్తులు నిన్నుఁ బ్రశంసింపలేరు,
కుటిలులు నిన్నులమరింపలేరు, వంచకులు నిన్ను వంచి
పలేరు, పల్లవులు నిన్ను వలపింపలేరు, మదంబు నిన్నుఁ
గదల్పలేదు, విషయంబు నిన్ను నాశ్లేషింపలేదు, విను
మనూచానాచారంబును, నాముష్యాయణంబును, నా

మేధితామ్నాయంబును, నధీతాశేషశాస్త్రంబును, నలింగవృత్తియు, ననపక్షీర్ణంబు, ననభ్యుదితంబును, ననభిస్తుతంబును, నైన యార్యవరవంశంబునం బ్రభవించినాఁడవు మూఁడుండవై యనుష్ఠానబంధంబులగువిషయోపభోగంబులయందును సుఖబుద్ధి యారోపించెదవు. నీయట్టిదుర్బుద్ధిశీలురుగదా నిస్త్రింశంబుఁ జూచి కువలయమాల యని యుఁ గృష్ణనర్పంబు వీక్షించి కాలాగురు ధూమరేఖ యనియును సంగారంబు దర్శించి బంగారం బనియును భ్రాంతిఁ బొందుదురు. దుందుమారసముండు, మాంధాతృసహుషనాభాగనన్నిభుండు, వింధ్యాచలపతి, హేమాంగదుండు మనల గురుస్థానంబుగా మన్నించుచున్నవాఁడు. మనవంశంబునకు నీవొక్కండవ సంతానబీజంబ వింతయు నెఱింగి బుద్ధిమంతుండవై మమ్ము సుద్ధరింపవలసదా యని పలికి మంత్రికన్నీరు దొరఁగ ముహూర్తమాత్రం బూరకుండె సుశీలాదేవియు.

౧౦౬

సీ. రవలయుంగరముల రత్నాంకురము లొత్తఁ

గేల్మి చెక్కులఁ గీలుకొల్పి

మొకరితుమ్మెద మూతిముట్ట నొడఁడివేడి

నిశ్వాసవనంబు నివ్వటిలఁగ

నాక రదీర్ఘంబు లగుత్రాలుఁగన్నలఁ

బరిపాటలఁఛాయ పల్లవింపఁ

గంఠగోళంబు గద్గదికానుబద్ధమై

బాష్పభారంబు నిబ్బరము గాఁగఁ

బత్తుముల జాతీ గండదర్పణము లొరసి

వ్రాలి పాలిండ్లపై నశ్రువాఙ్గణములు

హారలతలకు నాతిధ్య మాచరింప

గుబ్బతిల నేడ్చె నత్తుటిఁ గువలయాక్షి.

౧౦౭

వ. ఇవ్విధంబునఁ దల్లియుఁ గండ్రియుఁ దనకు హితోప
దేశంబుచేసి తన సౌమనస్య సౌముఖ్యంబులతోఁ దగిన
ప్రత్యుత్తరం బీయఁచి నిర్వేదించుట యెఱింగి. ౧౦౮

సీ. ధర్మశాస్త్రాభ్యాసతాత్పర్యమున నైన

సంస్కార మెల్లారుసారుపడియె

నిరుపాధినిస్సీమనిర్నిబంధనవృత్తి

గలమహాప్రతిభ యేకాటఁ గలసెఁ

బంచేంద్రియోపాయపానభూతము లైన

వినయంబు లేప్రయోజనముఁదీర్చె

నవయావనాంకుశోన్నతవంశపద్మైన

శ్రుతివైభవము లేమిహితవుచేసెఁ

జిన్నివయసున గురుల వీక్షించినట్టి

పుణ్యవాసన నేల గోల్పోయె మనసు

కటకటా ! నందనుండ వొక్కడవు నీవు

గురుల నేడ్పించుచున్నావు గోరముగను.

౧౦౯

వ. (అనినఁ దల్లిదండ్రులకుం బ్రణామంబుచేసి యింత

నుండి మీయాజ్ఞ శిరసున ధరియించి బుద్ధిమంతుండనై
 యుండెద మీరు వగవకుండుం డని పలికి సముచిత
 ప్రకారంబున వీడుఁగొనియె ననిన నటమిఁజివృత్తాంతం
 బెట్టి దని యడిగిన. ౧౧౦

మ. వరశ్చైవై కవిధానపాత్ర కవితావ్యాపారపారంగతా
 స్థిరలక్ష్మీనవశారదోదయ దయాధీనాయతాలోక లో
 కరమాపాదన పాదపద్మవినతత్కృపాలసంశీల శీ
 లరతిప్రస్ఫుటశాంత శాంతనవకల్పద్వీర వీరాగ్రణీ
 క. ధీమత్కవితావిస్తర

ధామాయితనిరుపమానదానాంబుదహృ

ద్భీమ జయోత్కలసీమా

రామామన్తధవిశేషరాజితమూర్తి!

౧౧౧

పృథ్వి. లింగార్చనారూఢిలీలావతారా

గంగాంబుసుస్వచ్ఛకావ్యైకజాలా

సంగీతసాహిత్యసౌహిత్యలోలా

శృంగారసద్భక్తనేపానుషేలా.

౧౧౩

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కమలనాభపాత్ర మారయామా
 త్యపుత్ర సకలవిద్యాసనాథ శ్రీనాథనామధేయ
 ప్రణీతం బయిన శివరాత్రినూహాత్మ్యంబునందు
 ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీరస్తు.

శివరాత్రిమాహాత్మ్యము.

(సుకుమారచరిత్రము)

తృతీయాశ్వాసము.

—o—o—o—

క. శ్రీదోరంతర వేద

ప్రదోతభాషావిశేషభాసురకీర్తి

శ్రీవార్ధ్య వివిధపూజా

మోదితగిరిదుహితృకాంత ముమ్మయశాంతా! ౧

వ. అక్కథకుండు శౌనకాదిమహామునుల కిట్లనియె నట్లు
తల్లిదండ్రుల నూరార్చి వెడలి సుకుమారుండు నిజాం
తరతంబున. ౨

గీ. పోయె నుపదేశకాలంబు పూర్వముననె

కడచె ధైర్యంబు శతరవిక్రాంత మయ్యె

శీలనంపత్తి యింక నేమి నేయువాడ

భామినీనక్తి మన్మథుబారిఁ బడితి. 3

శా. పంతంబోడదుధర్తముందగవునంబాడింగులంబున్విచా

రింతు నేదవురాణశాస్త్రమతపారీణుండఁ గా నెట్లు క

ల్పంతద్వాదశభానుమత్కిరణదాహక్రూరకామవ్యథా
సంతాపజ్వరవేదనాభరమునం జాకుంట సిద్ధించినన్. ౪
సీ. చాండాలుతోఁ బుల్కశత్యంబు గైకొను

బ్రహ్మహత్య యొనర్చి బ్రాహ్మణుండు
క్రిమియై పొంగమై కీటమై జన్మించు
నాసవేం బాని భూమిసురుండు

క్రవ్యాదనైత్వసర్గమున నుద్భవమందు
విప్రుఁ డాచార్యునివెలఁదిఁ గవిసి
శ్యామచారుండు పిశాచమా బాడబుం

డన్యునివిత్రంబు నపహరించి
యయిన నేమిగా వీనిలో నన్నిటికిని
సుఖము దుఃఖంబుఁ జర్పించి చూచినప్పు
డెల్లసంసారులకుఁ గుందు హెచ్చు...
లేకయుండుట గందుమో లేదొ జగతి.

౫

గీ. వామదేవుండు శుకుండుఁ గేవలముదక్క
ముక్తులెవ్వరు వింటిమే ముజ్జగమున
జంతువులకెల్ల సరియ సంసారయాత్ర
విధినిపేధంబులకుఁ జొప్పు వెదకనేల.

౬

శా. ఆతంకంబున కేమికారణముబ్రాహ్మ్యంబింతయుంజూచియే
తాత లట్లినచెర్వులే శ్రుతులు బోధప్రక్రియల్ స్వల్పమే
చేతో జాతు నుపాశ్రయించెదఁబరస్త్రిలన్వినోదించెదన్
మాతంగీవరమేశ్వరింగొలిచెద స్తద్యంబు నేవించెదన్.

గీ. అష్టమావతారంబున నాదిపురుషుఁ
 డచ్యుతుఁడు విశ్వకర్తయనాదినిధనుఁ
 డరునుండును దాను నేకాంతగోష్ఠి
 విశ్వమును నెఱుంగఁ మొ...నిధిగా

౫

సంచెవింతము విధమతనిన్ భావించెఁ గాదె (?)

మ. బహువేదాంతమతానుసాధితమహాబ్రహ్మహమం చా
 డుదుర్, మహి మోహంధులుగొందఁజేనియటె బ్రహ్మం
 బెట్టు దా రెట్టిరో, యహహా బ్రహ్మమువారయే నులుక
 శయ్యంద్రెల్లినిద్రింతురో, జహదుత్సర్గముగాఁగఁజేయు
 దురొ విష్ణుమూత్రనిర్మోక్షమున్.

౬

నీ. కల్పదుమంబుతోఁ గామధేనువుతోడ

నమృతాబ్ధినవతార మయ్యె నెద్ది
 బృందారవనమధ్యమందారతరులలో
 హలపాణి కెద్ది ప్రత్యక్ష మయ్యెఁ
 ద్రిపురాంతకుని యర్థదేహంబునకు నెద్ది
 మదనసంపుల్లసంపత్తి యయ్యె
 నపసుధారూపమై పవనభుగ్భవనాధి
 పతికెద్ది ప్రాణంబుప్రాణ మయ్యె
 నట్టి భవభేషజము నాసవామృతంబుఁ
 గన్నుఁగానక శపియించెఁ గాక యొకఁడు
 తత్సమానము లగుపదార్థములు గలవె
 భూతభావిభవత్కాలముల ధరిల్లి.

వ. అని.

౧౧

సీ. కర్పూరరజములోఁ గలిపి కేతకిధూళి

సఖలాంగకముల సభ్యంగమాడి

జలజనాళీతంతుసందానితములై న

యజ్ఞోపవీతంబు లఱుతఁ దాల్చి

వారాంగనాస్తనహారవిభూషల

సక్షమాల్యముగఁ జే నలవరించి

కస్తూరికామిశ్ర గంధసారంబున

సలికంబునఁ ద్రిపుండ్ర మనువుపఱిచి

చంద్రికావేశఁ బరిపాండుసౌధవీధి

శక్తిఁబూజించి దేవీస్తసాదమధువు

పుచ్చకొని విప్రుఁ డాకంఠపూరితముగ

వెలఁదులును దాను నప్పుడు వినిమయముల.

౧౨

క. వనితల కంగప్రత్యౌ

శన మక్షి విఘ్నార్ణవంబు లజ్జావిగమం

బననస్థితి మధుపానం

బునకు సురతమునకు సదృశములు వక్రంబుల్.

౧౩

గీ. త్రినరకాస్వాదభవమదోద్రేకలహరి

ధరణిదేవుఁ డాయోజ మత్తా వహించి

యారణాలు పరింపంగ నాలకించి

శంబరారాతి రతిచేయి చఱచినవ్వు.

౧౪

సీ. ఇంటనున్నాఁడొ వాఁ డెచ్చటనున్నాఁడొ

యొంటియో యెందఱేనున్నవారో

మిన్నకున్నాఁడో యేమే బల్కుచున్నాఁడో

నిద్రించినాఁడో కన్దేఱచినాఁడో

యాడుచున్నాఁడో - - - - గ

ర్వించయున్నాఁడో శోకించినాఁడో

- - - - - యుత్సేకించి యు

ల్లాసించినాఁడో కలంగినాఁడో

యుత్సవమొ వైభవమొ లేమియో కలిమియొ

పగలొ రాత్రియొ యెఱుంగఁ జాబ్రాహ్మణుండు

నవమధూకప్రసూనసంభవపుమధువు

దలము దప్పంగఁ ద్రావి మత్తా వహించి.

౧౫

క. సుకుమారుఁ డిట్లు నానా

ప్రకరంబుల వీటిలోనఁ బడుచై తిరుగన్

నకలజనులు మొఱవెట్టిరి

యొకనాఁ డత్యాగ్రహమున నిర్వీళనభన్.

౧౬

క. దేవరప్రతినిధిఁగా సం

సేవించుము యజ్ఞదత్తు సిద్ధమ యతనిన్

భావించుము తత్తనయుని

యావనసంప్రాప్తి లేనియటము న్నెల్లన్.

౧౭

వ. అవధరింపుము సుకుమారనామధేయుం డైనమంత్రినం

దనుండు సౌందర్యవంతుండును గామశాస్త్రకళావిధి

జ్ఞుండును నై జారచోరవిటధూర్తవర్గంబులంగూడి వేడు

కకాఢై పుణ్యస్థల నిలువకునఁ జెఱుచుచున్నవాఁ

డతని వారింపను నారీజనంబుల శిక్షింపను సమర్థులము
గాక యున్నార మద్దురాత్తుకుని యన్యాయసదృశం
బైనదండంబువలన దండింఁగునది యని విన్నవించిన
మహీపాలుం డతని రప్పించి వాగ్దండనంబున దండించి
పురంబును దేశంబును వెడల నడిపించిన రాజావమా
నితుం డై యప్పాపి కీ(క)టదేశంబునకుం బోయి యం
దుఁ గొన్నిదినంబు లుండి హూణమండలంబునకు
నేతెంచువాఁడు కాంతారమధ్యంబున నతిక్షుత్పిపాసాప
రవశుం డై తనలోన నిట్లు వితర్కించుచుండె. ౧౮
చ. అరుణగభ స్తిబింబముదయా ద్రిపయింగనుపట్టగిన్నెలోఁ
బెరుఁగునువంటకంబువడపిందియలుంగుడువంగఁబెట్టు ని
ర్భరకరుఁశాధురీణయగుప్రాణముప్రాణముతల్లి యున్న దే
హరహరయెవ్వరింకఁగడు పారసిపెట్టెదరీప్సి తాన్న ముల్.
వ. అని తనలోనం దలపోయుచుం జనిచని ముందట. ౨౦
సీ. స్ఫటికరత్న గృహంబు సర్వంసహాకాంత

కభిధాంతరంబు దుగ్ధాంబునిధికి

మణిదర్పణము సభోమణిమార్గలక్ష్మీకిఁ

జంద్రాతపమునకు జన్మభూమి

యర్ధేందుమకుటాట్టహాసంబునకు జోడు

పౌలస్త్యగిరికి నబ్రహ్మచారి

ప్రతిబింబ మభ్రము ప్రభువారణమునకు

ననుఁగుఁజుట్టము శారదాభ్రములకుఁ

గమత తిమినక్ర విక్రమక్ర మవిహార
చటులతరవీచికాఘటాసమదరూఢ
హంసకులనన్ని నాదసంవ్యాప్తదిగ్వి.
భాగ మీక్షించె నతఁడు తఱాగమెదుర.

౨౧

మ. వసుధానిర్జరుఁడు న్నహాసరసిలో వార్షిచులం దేలఁ ద్రా
వె సుధాసన్నిభమైనవారిఁ దటపుధ్వజావళిచ్ఛాయలో
వసియించెన్ లహరీసమీరముల నధ్వశ్రాంతిపోకారిచె
న్నినకాండంబులు మేనఁగూర్చె జువ ల్నిర్మోకసం
కాశముల్.

౨౨

క. కరశీకరార్ద్రపుష్కర

కరుణైయాతండు గంధకరిరాజక్రియం

బరిషేకాంతరమునఁ దా

సరసిరుహాకరము పెడలి చాలఁగ నొప్పెన్.

౨౩

నీ. వైదూర్యనుణిశిలాస్వచ్ఛౌదకముగానఁ

గౌతుకం బొనరించె గన్నఁగవకు

శిశిరసంస్పర్శవీచీమారుతముగాన

సంగకంబులకు నిం పావహించె

గమలకేసర రేణుగంధోల్బణముగాన

ఘ్రాణేంద్రియమునకుఁ బ్రమదమొసఁగె

గలహంసకులకలకలకులాయముగాన

శ్రుతినంపుటములకు సుఖమునిచ్చె

- - - నలిలంబు నమ్మోదముననుజేసె

నాలుకకు నప్ప డననిబృందారకునకు

నైకతారూఢజలమానుషీకగంబ

కాంక్షితార్కనుయూఖంబుకమలననము.

౨౪

క. కొలనిదరి నటము నీడన్

శిలతల్పమునందుఁ గొంతసేపు శయించెం

జెలువ మగువలిపెదుప్పటి

తలగడఁగాఁ జేసి సచివతనయుం డబలతన్.

౨౫

గీ. బహులపక్షుపాకగంబములలోనఁ

బ్రభవ మొందిన యంధకారంబుల్లోని

కొలనిదరి కాననంబులోఁ గొంతప్రాదు

నలపునాయంగ నిద్రించె యాజ్ఞదత్తి.

౨౬

గీ. డప్పిదీఱంగ మధురకాండంబుగ్రోలి

కడుపునిండంగఁ దూడూదీగలుభుజించి

యెండ వాలాగునందాఁక నిండుకొలని

తీరమున మఱిసీడ నిద్రించ నతఁడు.

౨౭

చ. అపుడువిలంబమానమయియంబరకోణతటాంతరంబునం

దపనునిమండలంబుబెడిదంబగు వేడిమినొయ్యవీడ్కొనెం

గపిలములై నుయూఖములు క్తారికమానకలాపిపింఛమై

త్రపునలతాశిలాటుసముదాయముచాయఁదిరస్కరింపఁగన్

గీ. అంతలో నిద్ర మేల్కొంచి యవనిసురుడు

జగమిషాబుద్ధి నీక్షించెఁ జిత్రభాను

నభినవోన్మేషకుటిలజహ్నుకార

లోలతారక కేకరాలోకనమున.

౨౮

శా. కాంతారాంతరభూమిచెంత శబరగ్రామంబు పద్మాకర
ప్రాంతక్షోణితలంబునంగలుగ సంభావించె విప్రుం డెదన్
దంతిస్కంధకపోలకుంభపలలాదక్రూరకాలేయకీ
సంతానస్ఫుటకంతఘర్వతరద్రాఘిష్ఠనాదంబులన్. 30

సీ. ఆదికాలమున మాయావిలాసిని యైన

మురదైత్యదనునిమూర్తివోలె

ధరణితలంబునఁ జరియింపనేర్చిన

పురుహూతమణిశోలాపుత్రివోలెఁ

గామినీరూపంబుఁ గైకొన్న శంబరా

రాతికాలాయసాస్త్రంబువోలె -

వేడ్కైమానుషీవిగ్రహంబు ధరించి

విహరించుతొలుకారువేళవోలె

సంధతామిస్తమును నవిద్యయునుబోలె

భవనమోహనరూపవై భవములొలయ

లీలనేతెంచె నొక్కచండాలకన్య

కొలనఁ జిటుబంతిపసుపాడఁ జెలియుఁదాను. 31

శా. ఆచండాలకులప్రసూతయగుకన్యం గన్యకారత్నముం
జూచె న్దవ్వల యాజ్ఞదత్తి విపినక్షోణీవిభాగంబునన్
వాచాగోచరసౌకుమార్యనవలావణ్యాన్వితం బుష్పనా
రాచుండిత్యుశరాసనంబుఘనదోర్దండంబునంగూర్పఁగన్.
ఉ. యోగసమాధితత్పరతనున్నవిధంబునఁ బాసినట్లు మా
ర్చాగమమిలితాత్మఁడగుచాకృతినిశ్చలదేహయప్తియై

సోగకనుంగొనల్ను దురుజొక్కులకిక్కులు గాగన త్రటి
నాగరసాతిరేకమున బ్రాహ్మణుడాదటజూచెమాలెతన్.
సీ. అప్పుర స్త్రీవోలె నకులయై యార యీ

పైదలి కన్నులపండు వయ్యె
జారుయావనరూపసంపన్నయై మోక
వనరేఖయునుబోలె బెనఁచె వేడ్క
బొలఁతి ప్రావృడ్వేశవోలె నళివినీల
ఘనవేణియై యిది గగముమెఱసె
నిభరాజనిభయాన యిది శరద్ధువువోలె
బుండరీకాక్షియై పాలుపుమిగిలె

ముట్టరానిది యెనటిమూర్తివోలె
జిత్తురువువోలె దృష్టికచ్చెరువొనర్చె
మెలఁత మధురూసకుసుమనన్పుద్గివోలె
జాతివిరహితయయ్య సంప్రీతిసొనఁగె.

34

గీ. దీనిఁ గల్పించె నజుఁ డభిధ్యానమునను
నాతి మును ముట్టరాకుండ సంత్యజాతి
ముట్టుటయ కల్గెనేని యిమ్ముదితమేచు
గందసిండునె పుష్పంబుకంటె మృదువు.

35

వ. అని విస్తృతనిమేషంబు గీలించి ముకుళితపక్ష్యాంశలం
బును జహ్లాతరతరశశాగోదరంబును నగువీక్షణంబున
నవ్వెలివాడవీడావతి నీక్షించుచు నవ్విప్రుండు మదన
శరశలాకాశంకు పంకలిత హృదయుం డై స్తంభితుని

భంగి విలిఖతునిచందంబున నత్కిర్ణునిపగిది నియతు
 నిలాగున మూర్ఛితునిప్రకారంబునం దన్నదా నెఱుం
 గక నివ్వెటనడి నిశ్చలాంగుండై యుండె నమృచ్ఛకం
 టియు నలవోకవోలె నతిస్వచ్ఛసౌభాగ్యచ్ఛాయావి
 నిర్భక్తితమత్యక్తేతనుం డగునాబ్రహ్మణుం గనుం
 గొని నిజాంతరంగంబును. 3౬

గీ. విప్రవేషంబుఁ దాల్చినవిష్ణుఁ డొక్కొక్క
 బ్రాహ్మణుండై నశంబరారాతి యొక్కొక్క
 శాడబాస్వయరూపసంప్రభవుఁ డైన
 చందురుం డొక్కొక్క యితఁ డతిస్వచ్ఛమూర్తి. 3౭

న. అని యంతంతం జేరవచ్చి యయ్యంత్యజాతినీమంతిని
 యశేషజనపూజనీయులు బ్రాహ్మణు లని తమకులంబు
 పెద్దలవలన వినుటంజేసి యుఁ దా నెందే నొక్కపూ
 ర్వజన్మకృతపుణ్యసంస్కారవిశేషంబుననో బాల్యంబు
 నాఁటనుండియు రూపంబు వినయంబు దాక్షిణ్యంబు
 మధురాలాపకౌశలంబు నిస్సంగత ప్రశాంతమహాను
 భావంబు శుచిత్వంబు గౌరవంబు సద్భావంబు గుణం
 బులు నై సర్గికంబు లయి యుండుటనో భర్గఫాలనయన
 కృశానుజ్వాలాజాలహేలాచుభుకితావయవుండు గాని
 కుసుమకోదండుండునుంబోలెఁ గన్నులపండువై తప్త
 కాంచనవర్ణంబును గోరోచనాగౌరంబును జాంపేయ
 కుసుమ కేసరరేణుత్తరరేణు వినరప్రసంగంబును సగు

దేహప్రభాప్రవాహంబునగహనపండంబశేషంబునువెలిం
గించువాని నుద్భిన్ననవ శక్తు నభినవయాననోద్భాసితు
పోడశవర్ష దేశీయు నాదిగర్భేశ్వరు నమాత్యనందను
సుకుమారుం గుమారనన్నిభుఁ దప్పక చూచి భయ
సంభ్రమజోలాయమానదంతతాటంకవలయం బగున
ట్లుగా నిబ్బరంపుగుబ్బచన్నుల బిబ్బోకంబు బాహు
మూలకూలంకపంబై యీషద్విలోకనీయంబుగఁ గేలు
దోయి సేవాంజలిపుటంబులలాటంబునఁగీలించియయ్య
గారికి నమస్కారం బని యధరకినలయంబునకు దశ
నరత్నాంకురజ్యోత్స్న కుసుమస్తంబకంబుగానహకారప
ల్లవాస్వాదకషాయకంతకలకంతకామినీకోమలకుహూ
కారకోలాహలకరంభిత పంచమరాగప్రపంచంబునకు
మించుఁజూపు కంతస్వరంబునం బలికిన.

౩౮

గీ. వెలఁది మాలతగాన దీవింపకయును
నొప్పిడిదిగాన నూరకయుండకయును
ధరణిదేవుండు గైకొనె దానిమొక్కు.
గేలుఁదామర తిర్యగాందోళనమున.

౩౯

ఉ. శంబరవైరినన్ని భునిఁ జారుతరోజ్జ్వలమూర్తి విప్రర
త్నంబుమహాప్రధానుప్రియనందనునిస్సకుమారుఁజూచిప్రే
మంబువహించియుంగొమరుమాలతగన్నులనవ్వుచేరఁగా
నంబలి నంబళీయళుకు నందడికిందలమంచుఁ బల్కుచున్.

గీ. బ్రహ్మణఁడుగాన లజ్జింపఁ బ్రాప్తిలేక
బాల ప్రౌఢయవోలె దప్పకయచూచి

చాటువడి యుండుమయ్య యీసరసిలోన

నుదకమాడెదఁగాక పిన్నదియునేను.

౪౧

క. అని పలుకుచుఁ గొలనికి డిగఁ

జని మాలప్రమద దాను సఖయు నొనర్చెన్

నన కేళి తరంగ లురు

స్తనభారాస్ఫూలనమున జర్జరములుగాన్.

౪౨

చ. పడఁతి పసిండిజాలు గనుపట్ట హరిద్రముఁ దీరపంకముం

దొడసి సరోవరాంబువునఁ దోఁగి పయోనిధితీరభూమికి

న్వేడలి ధరాసుపద్మనకు నేత్రమహోత్సవ మయ్యె

నప్పుడ, ప్పుడ కలశాభిమధ్యమునఁ బుట్టినయాదిమ

లక్ష్మీయోయనన్.

౪౩

ఉ. ఆకలకంతయొయ్యఁదడియూర్పునెడన్ జఘనాంతికంబులై

కేకికలాపలీల నణకించి మధువ్రతమాలికాకృతిం

గైకొని యింద్రనీలమణిఖండవిలాసమలిమ్లుచంబులై

చీకటిగొల్పెబ్రాహ్మణునిచిత్తముపెన్నెతీసోగపెండ్రుకల్.

గీ. చికురనంతతి నీరార్చి చెలువ తుటిమె

సేసకొప్పొక - - - -

చున్నఁగవసాంపు కక్ష దేశమలమెఱుఁగు

బ్రాహ్మణునియాత్మఁ బల్లవింపంగఁజేయ.

౪౪

గీ. దుతతాటంకచక్రమధ్యంబునందు

శూల కీలింఁచె గంకేళిపల్లవంబు

బాడబుని నేయఁదలఁచు శంబరరిపునకుఁ

బ్రథమ మదియ నమస్కార బాణమయ్యె.

౪౬

గి. పూనె గుచముల వెలివాడపువ్వుఁబోణి

విప్పగలయట్టి బండిగుర్వెందనరముఁ

బ్రథమ రాగరసోదయరక మైన

సచివనందనుహృదయజనంగరమున.

౪౭

వ. అప్పుడు సుకుమారుండు నిజాంతర్గతంబున.

౪౮

సీ. ఏలచేయండు శేషేంద్రియంబులు నాల్గు

నలినగర్భుండు లోచనములు గాఁగ

నెట్టుగల్గె విధాత కీరూపనిర్మాణ

పరిమాణము లకోటిపరిమితంబు

లజుండు దీని సృజించి యాత్మ నువ్విభూర

కెట్లుండు గూతు మోహించినాడు

కల్పింపఁబోలు శృంగారసర్గంబున

దీని వాక్పతి యున్నతి ఫలియించె

దీనినిఖిలావయవములు తీర్చి తీర్చి

చేయునపుడు ప్రయాసంబుఁజెందుటయును

నొయ్యనొయ్యన బ్రహ్మ నిట్టూర్పువుచ్చె

నదిసుమీ పుష్పసమయమందానిలంబు.

౪౯

వ. అని విచారించుచు విప్రుండు చండాలులకన్యకామణి

దుర్లభంబగు 'సౌభాగ్యంబునకు నద్భుతం బందుచు

దానితో సంభాషింపఁ గోరి చేరువ నిలిచె నసంగమ

కన్యకారత్నంబును నతని కీట్లనియె.

౫౦

క. ఎందుండి యరుగుదెంచితి

రెం దరిగెద రిచట నునికి కేమికతంబో

కందర్పరూపరేఖా

సౌందర్యవిలాసవిభవసర్వస్వనిధీ.

౫౧

వ. నిన్నుంజూచి సుఖామృతంబున మునింగినచందంబున నతి

- - - సముద్రంబునం దేలినవిధంబున నర్వానందం

బుల కుపరిభాగంబున వర్తించుకరణి సకలమనోరథం

బులకు సంకేతంబై నలాగున నాహృదయంబు నిర్వృ

తింబొందియున్నది.

౫౨

ఉ. క్రొన్నసవింటిజోదు నలకూబరు నైషధునిం జయంతు

నిం, బున్నమనాటిచందురుని బోలినవాడవు రూప

సంపదన్, నన్నొకపప్పుగాఁ బరిగణింపఁగవచ్చునె కల్ల

గదు మా, యన్నలయాస చూడు పులకాంకురముత్

మొలచెం గుచంబులన్.

౫౩

గి. అవనినుర చింతకాయల కాజ్జగళ

యరసిచూడంగ గ్రుక్కిళ్ల కాజ్జగలదె

యంటరాకున్న నేమి యంతంత నిలిచి

చిత్తమలరంగ నిన్ను వీక్షింపరాదె.

౫౪

నీ. కమలినీపత్రపుటములఁ గాసారోద

కముదెచ్చి పాదపద్మములు గడుగఁ

జలుకముట్టనిఫలంబులు గోసికొనివచ్చి

పరికించి యారగింపంగఁ బెట్టఁ

గ్లాంతారకర్పూరకదళికాదళముల
 సరసరీతులను వీజన మొనర్చు
 నధ్వభేదమువోవ హస్తద్వయంబున
 నూరుకాండము లొత్తి యుపచరింప
 వేడ్కయయ్యెడు వినయంబువిస్తరిల్ల
 భక్తిగొనఁగఁ బ్రమోదంబు సరమేదు
 నీకు విప్రోత్తమునకు నీనెలవులందుఁ
 జెడ్డదుర్జాతి యది నన్నుఁ జెఱిచెఁగాని.

౫౫

క. ఇది హూణమండలం బ
 వ్యది నున్నది చెంచుపల్లె వనమధ్యమునన్
 మదననిభ యీపులిందా
 స్పదంబువెలివాడ - - - - -

౫౬

తాళవృత్తము. కనుఁగొనవలయును దాదవృల నెడఁగలుగ
 నిలిచి యైనను మాయిండ్రన్, వనమధ్యంబున విప్రోత్తమ
 వెలివాడవనితలకు నేత్రోత్సవమై, యనిభృతపరిభృతన
 ఖరేఖాకో - - - - సహకారద్రుమశాఖా, ఘనఫల
 రసధారామృతపానోత్కంఠవిస్మత్తాననవటుకంబున్.

క. పాణసివారము కమ్మని
 ప్రాణము నెఱజాణదేవరా వినవలదా
 వీణావాద్యముఁ బాటయు
 వేణుస్వానంబు వేనవేల్పుండములన్.

౫౭

వ. అని చండాలకన్య పలికిన నవ్విప్రుండు భవితవ్యతాబ
 లంబున.

౫౮

సీ. ఇది యసజ్జనగోష్ఠి యిది మోహవిలసితం
 బిది మహాపాతకం బిది యకీర్తి
 యిది దుర్తదాంధత్వ మిది యాగ్రహవేశ
 - - - - యిది కుదృష్టి
 యిది నారకద్వార మిది ప్రమాదస్థలం
 బిదిక్షూర్భ్యకారణం బిది యనియతి
 యిది యధర్తముత్రోవ యిది పథప్రచ్యుతి
 యిది యథోగతిహేతు విది యకృత్య

మని విచారింప కవసీనురాధముండు

కల్కిచండాలకన్యపైఁ గన్నవైచె

దీయతీయనివింట లేదేటినారి

శంబరా రాత్రి మోహనాస్త్రంబు దొడిగి.

౬౦

వ. ఏయునప్పుడు నిజాంతర్గంబున.

౬౧

సీ. మాంసంబు భక్షింప మనసువెట్టిననాఁడ

దాక్షిణ్యగుణము విధ్వంసమయ్యె

గంజాయిఁ దినఁగ నుత్కంఠఁజేసిననాఁడ

లజ్జాభీమానంబు లుజ్జగిలె

హాలారసము గ్రోల నభిలషించిననాఁడ

సూన్యతో క్తులనుద్ది చూఱవోయె

బరకళత్రముల వెంబడఁదలంచిననాఁడ

ప్రజావిలానంబు పడఁటఁగలసె

నింక నేటికి నందింప నిలుపునాకు
బరువె యీపాపములలోనఁ బాపమొకటి
వరుసవేయింటిమీఁద జవ్వాదికొమ్ము
తివుటఁ జండాలకన్యకఁగవయువాఁడ.

౬-౨

వ. అని పరమసాహసంబు చేసి సుకుమారుండు చండాల
కన్యకం జేర వచ్చి యిట్లనియె.

౬-౩

కవిరా. సరసిజలోచన యొక్కమహాముని శాపవశంబునఁ
బాణచివై, ధర జనియించినదానవు నీవిది తథ్యము
కిన్నరభామినివో, గరుడపురంద్రివో యక్షవధూ
టివో గాని జఘన్యపు గా విఁక న్న, ధరణి నురోత్త
మునిన్వరియింపుసుధాకరసూర్యులు సాక్షులుగాన్.

వ. సామాన్యస్త్రిజనంబుల కిట్టియమానుషలోకోచితంబు
లైనసౌభాగ్యంబులుం గల్గినె మునికోపవశంబున న
ముజ్జితదివ్యశరీర లగుదేవకాంతలు శాపవశోపసీతం
బైన శరీరంబు నధిష్ఠింతురు తొల్లి స్థూలశిరుం డను
మహాముని త్రిభువనలలానుభూత యగురంధ్ర నేదేని
యొక్కనిమిత్తంబున శపించె ననియును దచ్చాపంబున
నయ్యప్పరస బాడబహుపంబు ధరియించి మృత్తికావ
తియందు శతధన్వ్వి డనురాజును సేవించుచుం బెద్దకా
లంబు మర్త్యలోకంబున నుండె ననియును విందుము-

నీ. జలజగర్భనిమానసంబు వేదంబులు
దక్షప్రజాపతి దర్శకుండు

శౌదామసీవల్లి చంద్రికాలోకంబు

సప్తజహ్వాజ్వాలనప్తకంబు

రవిమయూఖములు నీరవని దుగ్ధాభోధి

మృత్యుదేవతనోరిమెఱుంగుబండ్లు

ముని కరిష్టాదేవికిని సంభవించిన

దివ్యగంధర్వజాతిద్వయంబుఁ

గారణంబులుగాఁ బుట్టినారు పద్మయుఁ

నాల్గుకోట్లప్సరసలు నా నాకసతులు

వారిలో నొక్కతెవు నీవు వారిజాతీ

యేమిదుష్కృతిఁ బుట్టితో హీనజాతి.

౬౬

గీ. తివుచుచున్నది భవదీయదృగ్విలాస

మెత్తుకొనిపోవుచున్నవి యింద్రియములు

వెనుక ద్రొబ్బుచునున్నాఁడు మనసిజాతుఁ

డేమి నేయుదుఁ జెప్పవే యిందువదన.

౬౭

గీ. వనిత నీచిత్తమున కేను వత్తునేని

కామతంత్రంబునకు సంచకర్వు గాఁగఁ

జుంబనమునేయని మ్రోవబింబ మిపుడు

గండుఁగోయిల చిగురాకుఁ గమించినట్లు.

౬౮

గీ. అనుచు విప్రుండు తమకించి యంటుకొనియె

సమృతించియయుండె నాచంద్రవదన

శూకలాశ్వంబు నన రేవఁజొచ్చినప్పు

డనుమతింపదె యత్తఱు వైనబడబ.

౬౯

వ. ధీరోదాత్ర యగుట నమృతకాశిని చిత్తజాయత్ర యయ్యు
ను దత్తపాటు లేక యతనితో నిట్లనియె. 20

సీ. కలుగుచున్నవి యనేకములు వికల్పము

లాడుచున్నవి యపాయంబు లెదుర
నంతరాయము లసంఖ్యములు గన్పట్టెడు
సందేహములు పెక్కు చాయవాతె
సంకురితములయ్యె శంక లేరాశంబు
వికృతు లెన్నేని యావిష్కరించె
శాఖోపశాఖలఁ జాఁగుచున్నది రట్లు
గుఱిలేక యుదయించె గోసనాస

యిన్నిటికి నోర్చి నీకోర్కి యేను దీర్తు
నింతవానికి నన్నీగు తెరవె - - -

యెప్పటికి నిత్తునో లేక యీశరీర

మిప్పటికిఁ జాలునో నిక్క మెఱుంగఁజెప్పుమ. 21

గీ. మొదలఁ గక్కుర్తిపడి కూడి పిదప వాయు

నొక్కకమలాసనకు డక్కి యుండఁజాలఁ

డడవిఁ బెక్కుపుష్పంబులయందువ్రాలు

చంచరీకంబు మగవాఁడు సరియసువ్వె. 22

ఉ. చందురుఁడంత చూడఁడు నిశానటిఁ బున్నమనాఁడు
గూడుచో, గందళితానురాగుడయి కానఁగవచ్చు న
వోదయంబులం, జందము దప్పి మీఁద నొకచాయకు
వచ్చు గ్రమక్రమంబునకొ, సుందరిపట్టునందుఁ బురు
షుండును నట్లయకాఁ దలంపుమి. 23

వ. అనిన విని సుకుమారుండు.

౭౪

౯. మగవారల నిందింపకు

తగవును బంతంబు నిజము ధర్మముఁ గృపయున్
మగవారికెగా కెందును

మగువలకుం గలదె చంద్రమండలవదనా.

౭౫

సీ. హరునిచిచ్చుఱకంట ననమాస్త్రుఁ డీల్గిన

రతిదేవి యెట్లు జీవితముఁ జెందెఁ

బాండుభూపాలుండు పరలోకగతుఁడైనఁ

గుంతి చావక యేమి కుడువనుండెఁ

బ్రథనాంగణమున సౌభద్రుండు చచ్చిన

బ్రతికె నెట్లు విరాటరాజతనయ

సింధురా జస్తమించిన నేల దుస్సల

కాషాయవస్త్రంబు గట్టుకొనియెఁ

బంక్తిరథుఁ డన్యలోకసంప్రాప్తుఁ డైన

నేల కాసల్య ప్రాణమీ నెఱుంగదయ్యెఁ

దగవు ధర్మంబు వాడి పంతంబు లెట్లు

భామలెట్లు వృథానులాపంబు లేల?

౭౬

గీ. అనినఁ జండాలకన్యక యాఁడువారి

మంచితనమును మగవారి మంచితనము

సరియ కీడని మేలని చర్చలేల

మనకు మనయాడికలు తప్పకునికి చాబు.

౭౭

వ. విశ్వావసుం డనుగంధర్వరాజునకు మేనక యనునప్పర
నకుం బ్రభవించిన ప్రమద్వరయనుకన్యక స్థూలకేశా
శ్రమవనంబునఁ బాదమర్దితం బగుపన్నగంబు గఱచినఁ
బ్రవిలుపజీవిత యగుట యు భార్గవుం డగుచ్యవనునకుఁ
జాత్రుండు ప్రమతికొడుకు రురుం డాయురర్థం బాసంగి
యయ్యంగన బ్రతికించె ననియును, సర్జునుం డశ్వమే
ధాశ్వానుసారియై యాత్మజుం డగుబభ్రువాహనుసేచేత
నాహవాంగణంబున శరాహృతప్రాణుండైన నులూచి
యను నాగకన్యక రసాతలంబుననుండి యేతెంచి యు
ద్గతప్రాణునిం జేసె నని యు విందుము, మంచితనంబు
లాఁడువారికి మగవారికి సరియ పుద్ది యుటులుండె
నాపంతంబు వినుము. ౭౮

ఉ. నాకు మనంబునిండ నొకనమ్మిక సేయుము - - - -
గైకొనువాఁడ నిన్ననుము కాదన కెక్కడకై నవచ్చెద
న్నీకొకటయ్యెనేని యవసీసురమస్తథ నిర్విశంకత
న్నాకముఁజూటవెట్టెదధనంజయతీవ్ర శిఖాముఖంబునన్

వ. అనిన విని సంతోషించి సుకుమారుండు. ౮౦

సీ. కలహంససంపద గలకలక్రేంకార
కలకలంబైనయాళాలను సాక్షి
ప్రసవసౌరభనటద్భంభరంబైనయా
వలనిలతామండపంబు సాక్షి
ప్రచ్ఛాయశీతహోపరిభాగమై(నయా)
శశికాంతమణిశిలాస్థలము సాక్షి

తరులతాగుల్లనంతతపిధానాతప

వ్యాపారమైన యీవనము సాక్షి

మకరకేతనుపాదపద్మములు సాక్షి

రతిమహాదేవిజఘనభారంబు సాక్షి

నత్య మెన్నడు నినుఁ బాయ సమృత్తించి

కొఁగిలింపఁగనీగదే కమలవదన.

౮౧

వ. అనినఁ జండాల్లి కరారవిందంబులు మొగిశించి సవిన
యంబును సగౌరవంబును సానురాగంబును గా నతని
కిట్లనియె.

౮౨

ఉ. నేడు గృతార్థులైరి జననీజనకు ల్భులియించె బుణ్య
ముల్, నేడు పురాకృతంబు లవనీరుహమూలనివాసి
యైనకా, శ్రేణిలువేలు పాచు నొనరించె మనోరథ
సిద్ధిసంపదల్, నేడుగదా సుధారసము - - - గంటి
ధరాసురోత్తమా.

౮౩

ఉత్సాహ. మలుసమర్త నంటకుండి మాలదాన సగుట నేఁ
గలయ నీశ్వనాడికడవగ్రంథ యంటుకొనుటకై
కొలనఁ గ్రుంకి పోవుచుండి కునుమబాణనిభునిని
న్నలఘు - - - లోచనంబు లలరఁ జూచి
వలచితన్.

౮౪

గీ. ఏమి నేయుదు నీకు నెట్టిత్తు నన్నుఁ
బంచముని యింటఁ గలుగు బీభత్సనెఱిగి

*శ్రేణి డిలువేల్పుడై యొనరించె- మూ.

యిచ్చగింపకయుండ నేనెట్లు నేర్తు

నధికతర మైనమన్మథాయత్తు నిన్ను.

౮౫

వ. అనిన సుకుమారుండు చండాళకన్య కిట్లనియె. ౮౬

శా. ఏమాసింചినఁ బ్రాణరక్షకయి యేమేఁ బాపము లేసె
నన్, భామా చెల్లుఁ బురాణసంహితలఁ జెప్పన్ విం
దుమే కాదె వి, శ్యామిత్త్రుం డెడ రైనచో శునకమాం
సంబున్ భుజింపండె నీ, న్యామగ్రాహ్యకుచంబు లంటి
యిదె నాప్రాణంబు రక్షించెదన్.

౮౭

౪. ఇదె యెదుర నభ్రమరకలచరణసఖిశిఖరవిశీర్య
మాణ కుసుమకేసర రేణుత్త్రసరేణువిసరవిసం - - -
తంబులతామండపం బిదె వెనుకఁ గుటిలశుకత్రోటి
కోటి విపాటితమధురఫలరసధారాసారదుర్దినాయమా
నాభ్యంతరప్రదేశంబు చూతతరువాటికాభ్యాశం బిదె
కెలన మదకలమల్లికాక్షపక్షపాలీనవపవనసంపాతకంప
మానకమల కేసరపరాగధూళీ విరచి తాళికసంధ్యాను
బంధచకిత చక్రవాకనీడోద్భవ క్రీడానీడంబులు, సరస
సైకత వేతనీనికుంజక్రోడంబు లిందు నీకు నింపువుట్టినట్టి
యెడ నన్ను మన్నింపు మంటకున్నదాన నని భయం
బందకు కుసుమసమయంబు గదా ఫలావాప్తికి మూలం
లింకఁ గాలక్షేపంబు చేసితేని కందర్పుండు దర్పాతి
రేకంబున భవద్రూపవల్లీమత్తలికిం దల్లియగునించువింటి
బద్ద దిగిచి కొదమతుమ్మెదతెక్కగటిగట్టిన పూమిట్ట

కోలల హృదయం బుద్ధాటించి చంపుఁ జంపకకుసుమ
గంధీ ప్రాణంబు రక్షింపు మిదె నీకు నేవాంజలి యని
కంకణఝణఝణతార్కరంబు తోరంబుగా సుకుమా
రుండు నఖకిరణపరంపరాకుసుమకుట్టలాభిరామంబు ల
గుకరకిసలయంబులు మోడ్చిఫాలభాగంబునంగీలించిన.

శా. వాలాయంబుగ నద్ధరాసురుఁడు ద న్వాంఛించిన న్నం
దహా, సాలం(కారను) నోజ్జ మైనముఖ మొయ్య న్నాన్వం
చి చండాలి యా, లీలాభావ మెఱింగి (యేగి) నతవల్లీ
కుంజమధ్యంబునం, గేలీతల్పముఁ దీర్చెఁబో మృదులకం
కేలీప్ర వాలంబులన్.

౮౯

వ. అనంతరం బధరీకృత కుసుమా(యు)ధధర రూపనంప
న్నఁ డగునవ్వసుధానిలింపుం డపహసితసురసిద్ధగంధ
ర్వవిద్యాధరలీలావిలాసినివిలాసవతి యగు న వ్వెలివాడ
చేడియం గూడి సురతసౌఖ్యం బనుభవించె నంత. ౯౦

ఉ. కాయజవిక్రియం బడయఁగానికులంబున సంభవించి
య, న్యాయము నేయునే యిటు దురాత్ముఁడు వీఁడు
త్ర పాభిమానముల్, మాయఁగఁదట్టి యంచు నతిమా
త్రము లజ్జతుఁ డైనకై వడిం, దోయజషండబౌంధవుఁ
డధోముఖుఁ డయ్యె నభోఁంగణమ్మనన్.

౯౧

గీ. గగనయానవేగంబునఁ గలమరించి
కడుపునిండంగఁ గ్రోలిన కమలమధువుఁ
గ్రక్కెనో నాఁగ గగనమార్గంబునందు
భానుబింబంబు రక్తాతపంబుఁగాసె.

౯౨

శా. వ్రాలెం బల్చిమల్లెలశృంగముపయిం బ్రత్యగ్రమధ్వా
గమో, స్తీలత్కింశుకకోరకస్తబకకాంతిన్ భానుమన్దం
డలం, బాలంబించె మరుండు హస్తమున దాక్షరాను
లీలావతీ, భూలేఖానిభవిభ్రమాభ్యుదయముం బుండ్రే
క్షుకోదండమున్.

౯౩

క. క్రుంక విభాకరబింబము

పంకజమండములు మొగిడె బ్రత్యగ్వీధిం

గంకేలీతరుపల్లవ

సంకాశచ్ఛాయఁ గొమరుసంజ జనించెన్.

౯౪

గీ. పద్దినీషండములనుండి పాసి చనియెఁ

గోకమిథునంబు లత్యంతశోకపరతఁ

దోన యేతెంచె భ్రమరసందోహ మపుడు

కంఠలోహార్గళంబులకరణిమెఱయ.

౯౫

వ. ఇవ్విధంబునం బ్రతీచీకర్ణపూరకొత్పలంబును జక్రవా

కచక్రవాళకులచక్రవర్తి యు నగు మార్తాండుండు లో

కాంతరంబున కవతరించినఁ గ్రమంబున సంబరతటాకవి

కచకమలిని సంజ మంజుమంజిష్ఠాపరాగసౌష్ఠనంబు సం

ధించెఁ గృష్ణాగురుపంకవల్లికల యుల్లాసంబు నుల్లసంబా

దుచుఁజిలువచిలువచీకటి సిద్ధవిద్యాధరనితంబినీజనంబుల

చెక్కుటద్దంబులతోడం జరలాడె సాంధ్యదేవార్చనా బలి

పిండంబులుంబోలె గగనమండలంబున వెండితగటుఁ దె

గడి క్రిక్కిరిసి చుక్కలు వొడిచెఁ బురుహూతాంతః

పురపురంధ్రీ విలాసదర్పణంబు దర్పకునిమాటుఁ బొంది
చందురుం డుదయగిరి శృంగశృంగాటకంబునఁ బటికం
బుగుండుచందం బొందె నప్పుడు చండాలుకులవరారో
హ వాహకుం డెక్కి విడిచిన వారువంబుఁగొదమయుం
బోలె సంభోగంబునం దృప్తిచని తనివోవనికాతుకం
బున సుకుమారుఁ గౌఁగిటం జేర్చి యిట్లనియె. ౯౩

ఉ. అల్లదె వేటపల్లె యటనావల మావెలివాడ యావలన్
భల్లనిపాతమాత్రమునఁ బర్వతనిరరసింధు వావలం
దెల్లనిగోపురంబుల నతిప్రమదావహ మైనరోహిణీ
వల్లభమాళిభామిని నివాసము - - - లాప్రదేశమురీ.

గీ. శ్రుతిభ సతతంబుఁ గొల్తు రాభద్ర కాళి

జగతి నేఁబదియాఱు దేశములవారు

దశదినంబులు సింహకేతనము నిలిపి

హూణభూమికి దైవ మీయత్పలాక్షి.

౯౪

వ ని వస్తుహాస్థానంబున వసియింపు మేను నీకు నాయావేశ
లఁ బరిచర్యనేయుచు వంచన బయల్పడకుండ మెలం
గెద సర్వకలావిశారదుండవైననీకుం బ్రాకారగోపుర
ద్వారవేదికాస్రాకారప్రహుణకుట్టిమహట్టసాధవిధీవిటం
కంబులం గావ్యగోష్ఠీపరిహాసక ఛాబిందుమతీభిత్తికా ప్ర
హేళికాభావన సుభాషితశ్రవణంబు, వారవిలాసినిద
ర్శనంబు, వైతాళికస్తుతిపాఠకంబు, దురోదరకీడ, చిత్ర
క్షరంబు, వీణాస్సాలనంబు మొదలయినవి నోదంబులం
బొద్దు పుచ్చంగలిగెడి వెండియ.

౯౫

క. పెలివాడకుఁ గడుఁ జేరువ.

సెలయేటికిఁబారువు త్రాళ్లుఁ జిట్టేదులు నా

వలఁ దఱచు భద్రకాళీ

నిలయం బదిలెస్స నీకు నెలవు వసింపన్.

౧౦౦

గీ. ప్రొద్దు వోకుండ ముందటఁ జాదమ నీవు

కాళికాసానమునకు నీకాలిత్రోవ

విప్రగృహమున నీకు నే విందొనర్తు

భర్తమిషమున నింటి పెద్దలకుఁ జెప్పి.

౧౦౧

వ. - - - - చెలికత్తెయుఁ దానును వేటొక్క తెరువున

నిజనివాసంబునకుం జనియె సుకుమారుండు చెలువు

శొమ్ముదాపలం బట్టుకొని వివినపండంబు నడుముగాఁ

బక్కణంబునకు దక్షిణంబుగా నొరసికొని పోయి

కాలిత్రోవం జని సెలయేలు గడచి ముందట. ౧౦౨

నీ. బ్రహ్మ యెక్కెడిజాలపాదంబునకుఁ గేలి

వసతి యైనసరోజవాటితోడ

నైంద్రవాహన మైనయైరావణగ - - -

- - - - (1)చే మొక్కయీఁడుపులతోడ

వైష్ణవరథమైన వైనతేయున కాఁగ

నిరవై నస్తాకారపరిధితోడఁ

గామారయానశ్శివశంబునకుఁ దాం

డవమాడ సొబ గై నగవనితోడ

వేడ్క మా హేశ్వరం బైనవృషభరాజు
దాఁక నిల్చిన కేలిభూధరముతోడ
సకల భక్తనివాసమై చాలనొప్పు
చండిభవంబు సొత్తెంచె సచివసుతుఁడు. ౧౦౩

మ. తనదా శీలము తా నెఱుంగుట వెలిన్ జాదవ్వులన్ని
(ల్చి దు), రజ్జనుఁ జాతండు లలాటభాగమున హస్తద్వం
ద్వము న్తోపియ్యె, య్యన లోలోన నమస్కరించెఁ బ
టుగ ర్వాఠంభసరంభశుం, భనిశుంభవ్రథనక్రమప్రకట
బాహాకేళికిం (?) గాళికిన్. ౧౦౪

ఉ. మాలతవిందు బ్రాహ్మణకుమారుఁడు పక్కణవాసి వే
ణుకం, జోలమునందుఁ దెచ్చినఁ గఠోరితచంద్రిక నిర్
రాపగా, కూలమున స్ఫుజించి ఘనగోపురవేదిక నిద్ర
వోయె న, య్యాలరిబ్రాహ్మణుండు తుహినాచలకన్య
కయాశ్రమంబునన్. ౧౦౫

వ. మఱునాఁడు ప్రాతఃకాలంబున నిర్ఘరాంభఃప్రవాహంబున
నవగాహనంబు చేసి కపటసంధ్యావందనంబును గృత
కజపంబును సూర్యోపాస్తియు సడపి బ్రాహ్మణువుండు.

సీ. దంతిదంతార్గళస్తంభభారముతోడ

రాజల్లుఘనగోపురములు చూచి

గండశైలచ్ఛేదఘటితమై యొరపైన

మేటికొమ్మలతోఁగికోట నూచి

యమృతదీధితిలోనిహరిణంబు వెఱపించు

సౌధాగ్రసింహభ్వజములు చూచి

యాటమండపముపై నభ్ర ముల్లేఖించు
జాంబూనదత్రి శూలంబు చూచి

చమురుగా - - - - మగుచ్ఛములువోలె

నకలశాఖోపశాఖలసంశ్రయింపఁ

బుప్పితాశోక పాదపంబులనుజూచి

నింబములుసూచి యతఁ డద్భుతంబు సెందె. ౧౦౭

ఉ. కాళిక దివ్యమందీరము - - - - - దనాశక్తి,
లాలరనంబు గ్రోలునభిలాషమునం జనుదెంచియున్నవే,
తాళగణంబువోలె నత్తిదైర్ఘ్యమునకొదిలి దాఁకియున్న
హిం, తాళవనంబు గన్గొని (యతండు మహాద్భు) త
మందె నాత్మలోన్. ౧౦౮

ఉ. పైపయి గర్భగేహమునఁ బన్నికమీటి వెలుంగు మా
లికా, దీపశిఖాప్రరోహములు దేటగఁజూచి యనుష్ఠ
రించె లో, నాపృథివీసురుండు మహిషాసురమర్త - -
-దు, గ్లాపరమేశ్వరీపదనఖంబులడంబుల సంచరించివన్.

గీ. సరసవనవాటికానికుంజములయందు
నెలుక లధరోషసంపుటంబులు గదల్చు
శక్తిమంత్రాక్షరంబుల (జపమునేయ)
నవియవలె నున్న నద్భుతంబందె సతఁడు. ౧౧౦

సీ. మంత్రవాదులతోడిమైత్రి సంపాదించు
యంత్రవాదులఁ గని యాదరించు

సిద్ధయోగీశ్వరశ్రేణి సంసేవించు

ధాత - - - - - ందనముసేయు

కదలి వశ్యాశ్చర్యకథలెఱుంగఁగఁగోరు

బిలము సాధింప నపేక్షసేయు

బహుదేశభాష లభ్యాసింప వాంఛించు

శల్యతంత్రముమీఁదఁ జూపుమనను

- - - - - గఁ బెన్నిధిగుడ్డలించు

నింద్రజాలంబు వన్నంగ నిచ్చగించు

గట్టి భవనములకు సురంగములు ద్రవ్వ

నేర్చికొనుఁ బ్రత్యహంబును నీచబుద్ధి.

౧౧౧

చ. స్థితిచెడి మాంసభో(జనము సేసి) యనంగమవంశభా

మిసీ,రతిఁ బరతంత్రుఁడై నడుపుఁ బ్రత్యహమున్ ధరి

యించుచుండు న, పృథితుఁడు గంగమట్టియయుఁ బ్ర

న్నని నున్నని నీరుకావిదో, వతులును - - - - - ములు

వంశ్యులయిండ్లభుజించుకోరికన్.

౧౧౨

గీ. మాధుకరభిక్షులను స్వయంపాకములను

నత్రభోజనములఁ బితృశ్రాద్ధములను

విందులను దేహయాత్ర గావించు నతఁడు

వేదశాస్త్రపురాణప్రవీణుఁ డగుట.

౧౧౩

సీ. నీరాటనెపముగా నిర రంబుల కేగి

సవిధవాసీరకుంజముల నొందు

భూధరంబుల కిప్పపువ్వుదే నని పోయి

కందరామధ్యభాగముల నొండు

(శిఖరీంద్రవర)కన్య నేవింప నని పోయి

సక్తమాలములనెన్నడుమ నొందుఁ

గలమనస్యజ్ఞేత్రములకుఁ గూల్గొని మోసి

శణవాటికాప్రదేశముల నొందు

నెట్లు కనుఁబ్రామి వచ్చునో యింటివారి

నెట్లు (చీకటి నొం)టిమై నిక్క కరుగు

నతివ పగలై న మాపై న నతనితోడ

నిచ్చ నొకపారి సాగించు నిధువనంబు.

౧౦౪

వ. ఓక్కనాఁ డక్కనిష్ఠవర్తనుండు పక్కణశబరులం గూడి
కరిక్రవ్యాదంబు గుకు - - - కొని ప్రత్యూషకాలం
బున విపినవీధుల నీవారభసలవిఘటితసరఃకమలమండ
సౌరభోద్గారభరితదిక్కటాహంబు కరటిమార్గం బిది,
విదళితసమస్తముస్తాశకలసారంబు వరాహయాథపథం
బిది, కఠినపాషాణకోటివిభిద్యమానవల్లీక ధూళిపాళి
కానిచుళిత తరుపలాశంబు మహిషవర్తం బిది దూ
ర్వాప్రవాళచర్వణహరిచండనపరిపాండురంబు హరిణ
మార్గం బిది, కటుదీర్ఘఘర్షణవ్యాక్రోశంబు కర్కరేటు
కులకులాయస్థానం బిది - - - కహరవంబు,
దాత్యూహపూహాప్రదేశంబు ననుచు నాభేటకాతు
కంబున నాభేలనక్రీడావిహారంబులఁ గృతుం డై, ప్రాణి
హింస యొనర్చుచు వెండియు.

౧౦౫

గీ. పాపకర్తుండు కాంతారపథమునందు
నదరిపాటున నొంటిబ్రాహ్మణుల మొత్తి
యపహరించినవిత్త మన్యాయపరత
నంత్యజస్త్రియుఁ దానును ననుభవించు. ౧౧౬

గీ. ఇవిధంబున సుకుమారుఁ డీలు వుడిగి
మాలచిగురాకుఁబోడితో మనువుమనఁగ
వచ్చె నొయ్యన మధుమానవానరములు
వాసితాశోకసంఘల్ల కేనరములు. ౧౧౭

నీ. కామినీగంధూష కాదంబరీధారఁ
బులకించె నా రామభూమిఁ బొగడ
చివురాకుఁ జవిచూచి బవిచూచి యెలిఁగించెఁ
బంచమస్వరమునఁ బరభృతంబు
సంఘల్లకోరకస్తబకోచితం బైన
కొరవిపై బ్రమయించెఁ గొదమతేటి
పరిపక్వసహకారఫలరసాస్వాదన
ముదమునం గీరంబు చదువఁదొణఁగె
విటవిటీనముదయములు వివిధవిధుల
నుపవనక్రీడ సల్పిరి యుబ్బమిగిలి
యఖిలజనులకు సంతోష మావహించె
మానరము లైనమధుమానవానరములు. ౧౧౮

వ. ఇట్లు సకలజనమనోహరంబు లగుమధుమానవానరంబు
ల నప్పాపిష్ఠుఁడు చండాళకన్యకం దగిలి యొం జెఱుం

గక లజ్జ యుజ్జగించి మానం బూనంబుచేసి కులంబు
పదటం గలిపి శీలంబు పరిత్యజించి దిట్టకూశయై కన్ను
గానక కావరంబెత్తి తిరుగుచుండఁ గన్ఱాకర్ణి, నతని
దుశ్చారిత్తంబు లెల్ల విని యక్కడక్కడ నాడికొనం
దొణంగి రంత నెంతేనియుఁ దేటతెల్లం బైనశ్రీయతని
దుర్వర్తనంబు ప్రసంగించి ప్రకాశంబుగా నాడుచుండి
రంత.

౧౧౯

క. క్రూరాత్ముఁ డీతఁ డనఁగాఁ

జోరుం డీతఁ డనఁగ నితఁ డశుద్ధుడనఁ దుఱి

శ్చారుఁ డీతం డనఁగా నుకు

మారున కపకీర్తి హూణమండలిఁ న. ౧౨౦

వ. అంత నొక్కనాఁ డతండును నదియును బాతాళపంక
కలుషం బగుమహాజలధిపూరంబునుంబోలె నంధకా
రంబు తోరంబై దిక్కులఁ బిక్కటిల్ల బహుళపక్షంబు
నాటి రాత్రి కాళికాగోష్ఠంబుకెలన జీర్ణోద్యానగబు
నడుమ నక్తమాలతరుషండంబులో వార కల్పించిన
సంకేతస్థలంబునం దృణకుటీరంబునం గోద్రవపలాశ
పర్యంకంబున మదిరామదోద్రేకసంభవం బైనమదనా
వేశంబున మనోభవశరసీత్కారంబులనుంబోలె నీత్రా
రంబులవలనను బంచబాణమాణిక్యకంకణకవ్చితం బ
గు నప్పుడు - - -

౧౨౧

చ. కువలయపత్ర నేత్ర కనుఁగొల్కులయం దుదయించె బా
ష్పబిం, దువులు ధరాసురుండు తనుఁ దోడ్కొనిపోక
యుపేక్ష సేయ న, న్నవదరవిందచక్ర మిథునంబు లస
వ్యావశాంగజాగ్నిచే, రవులుకొనంగఁ బుట్టిన నిరంత
రధూమము సోకియో యనన్. ౧౨౨

గీ. చామ హృదయంబుమీఁద హస్తంబువైచె
నతఁడు తనుఁబాసి యేగునో యనెడుభీతి
సుల్లమునయందు వసియించియున్న తన్ను
వెడలిపోకుండ నడ్డుపెట్టెడివిధమున. ౧౨౩

వ. అనంతరంబ యాచాండాని యతని కిట్లనియె. ౧౨౪

గీ. ఎట్టు వేగింతు సంసార మిచటనుండి
యేల నినుఁబాసి యొంటి నా కిచట నుండఁ
గలుగనిమ్ము పెక్కండు బంధులునునాకు
బంధువుగలండె నాకు నీపాటివాఁడు. ౧౨౫

శా. ఇచ్చోట న్నధుపానగోష్ఠి సురతం బిచ్చోట సంగీతకం
బిచ్చోటం బరిపాటి నీకలకలం బిచ్చో మనోజోదయం
బిచ్చోసంచు భవద్వియోగమునఁదానెవ్వారికింబ్రీతిగాఁ
జచ్చున్ మన్తధవేదనానలమునం జండాని విప్రోత్తమా.

మ. కరవీరప్రసవచ్చదారుణరజఃకాషాయవస్త్రంబుతో
శరతులచ్చవియజ్ఞసూత్రములతో జాంబూనదస్ఫూ
ర్తిత, సకరమృత్స్నినిటలోర్ధ్వపుండ్రకముతో సాక్షా
చ్ఛుకబ్రహ్మతో, దరమా నిన్ను మహాత్మ రేషకడ సం
దర్శించినం జాలదే! ౧౨౬

ఉ. ధీరత పూని నీవు పరదేశము వోవఁగ నేను రాకయీ,
యూరనె యుంటినే ద్విజకులోత్తమ నిత్యముఁ గాళికా
గృహ, ద్వారవితర్దికాస్థలము దవ్వులఁ జూచినయప్పు
డెట్లాకో, కూరిమిపేర్చి గుండియ దిగుల్లని తల్లడ మం
దునోసుమీ. ౩ ౧౨౫

సీ. తను నిద్ర మేల్కొల్పినమాత్రమునజర
త్కారుఁడు విడువఁడే ధర్మపత్ని
జమదగ్ని కొడుకుచే జంపింపఁడే భార్య
లవమంత దోష ముల్లమున నిల్పి
యొకమాటు తప్పగావక యహల్యాదేవి
నక్షపాదుఁడు తాయి యగుమనంఁడె
సుక్కి సన్నఁబుగాఁ జూడఁడే కోపించి
నతి నరుంధతి వసిష్ఠరి వరుఁడు
తగవు ధర్మంబు పాడి పంతంబు నిజము
పువ్వుబోడులయెడ లేదు భూసురులకుఁ
బ్రథమమున నీవు సేసినబాస నమ్మి
మోసపోయితిఁ గులమునం దీనువడితి. ౧౨౬

సీ. పద్మాకరమునకుఁ బసుపాడఁదెచ్చిన
దైవంబుచలము సాధ్యంబుగాఁగ
ననురాగరసము నానునములోనూన్చిన
నయశేంద్రియములకుఁ బ్రియముగాఁగ
విడువ ని న్నెన్నఁడు విశ్వసింపవెయన్న
నీనత్యమునకుఁ బున్నియముగాఁగ

నిత్యుకోదండ మెక్కిడి బాణమరిపోయు

కందర్పునకు మహాఖ్యాతిగాఁగ

నెపుడు నీవు ననుంబాసి యేగి తపుడె

నీర నైనను నురినైన నెగడినైన

విడుతుఁబ్రాణంబు లపుడు నీమడుగులాన

వలుమఱునుఁ బెక్కుమాటలు వలుకనేల. ౧౩౦

గీ. అనినఁ జఱునవునవ్వి నీమనను చూడ

నంటిఁగా కేను నినుఁబాసి యరుగఁగలనె

యిట్టిపట్టన నెవ్వరు నెఱుఁగకుండఁ

జోవుటయు లెస్స యీహూణభూమి విడిచి. ౧౩౧

గీ. ఎల్లి శ్రీభద్ర కాళికి నిద్రబక్తి

యాత్రయొసరించి వెళ్లుద మర్ధరాత్ర

మీవిచారంబు చెప్పకు మెవ్వరికిని

వారిజానన రట్టువడ్డార మిచట. ౧౩౨

ఉ. సంగరసవ్యసాచి (సయశాస్త్రవిశారద) దేశికేశ్వరా

మంగళగీతవాద్యపరిమండిత మంద్రకరుండలీకళా

భంగురనృత్త భావ్యపరిభాసితసంతతనిర్దలాత్మకా

యంగజనన్నిభ ప్రథితహట్టవిశేషమనోజ్ఞవర్తనా! ౧౩౩

క. గౌరీవల్లభ నేవా

పారీణవిరాజివిభవభక్తిప్రతిభా

భారోన్నతదివ్యాంగా

సారసగర్భప్రభావ సర్వజ్ఞనిధీ.

మాలిని. సరసనుఖవినోదా సారశైవార్థమోదా
 పరమపదవివేకా భానుతుల్యప్రభాకా
 ధరణిధరనుధైర్యా దండసంగ్రామశౌర్యా
 నిరువమగుణధామా నిత్యకల్యాణసీమా. ౧౩౫
 గద్యము. ఇది శ్రీమత్కమలనాథపౌత్ర మారయామాత్య
 పుత్రనకలవిద్యాసనాథ శ్రీనాథనామధేయప్రణీ
 తం బైన శివరాత్రిమాహాత్మ్యంబునందుఁ దృతీ
 యాశ్వాసము.

శ్రీరస్తు.

శివరాత్రిమాహాత్మ్యము.

(సుకుమారచరిత్రము)

చతుర్థాశ్వాసము.

- క. శ్రీ తరుణీసితవిలసన
జాతశివానూనభక్తి సంపద్గురువి
ఖ్యాతసుతకీర్తిసితజీ
మూతసితాఖిలదిగంత ముమ్మయశాంతా. ౧
- గీ. అక్కథకుడు శౌనకాదు లై నమహాము
సీంద్రులకుఁ బ్రియమున నిట్లు లనియె
నట్లు భూమి విడిచి యరుగవలయు నింక
ననుచు మాటలాడునవసరమున. ౨
- క. తెల తెలవాఱుచువచ్చెం
బలపలనయ్యెం బయోదపథమునఁ దారల్
కలకలవింకలకోమల
కలకలములు చెలఁగెఁ గాళికావిసినమునన్. ౩
- సీ. సంభోగపరిఖన్న శబరసీమంతినీ
స్వేదవార్బిందువిచ్ఛేదకారి

విఘటమానాంభోజవిపినపండమధూలి

పరిమళాసారసంపర్కసురభి

సమదకాంతారకాసరయూధసమర్థ

సంభూతడిండిరశకలవాహి

లలితలుంగలవంగలనలీమల్లికా

లాస్యోపదేశలీలాగురుండు

యామినీశేషతుహినధారానుషంగ

జడిమభరమందచతురసంచారకారి

యల్లనల్లనఁ బాలుపారునడవినడుమఁ

గాల్యసంధ్యాసుగంధుండు గంధవహుండు.

౪

ఉ. త్తోణిరుహగ్రభాగముల జోకలుగట్టి వనీశిఖావళ

శ్రేణులు తాండవంబు లొనరింపఁగ మంద్రగభీరభంగి

శ, ర్వాణిగృహంబులోని బలివైభవలీలకు మ్రాసఁ

గంచుని, స్సాణము మాటిమాటి కనుశబ్దము లీనఁగ

గోపురంబునన్.

౫

కా. నిష్ఠానంపద సర్వప్రపాణు లగుచు నివృత్త ల్ప్రశంసింప

మం, జష్టారాగము మండలంబున సధిష్ఠింప నిల్చిం

పాధిభూ, కాష్ఠామధ్యమునందుఁ దోచెను శతాంగ

ప్రప్త సర్పద్విష్, జ్వేష్ఠం డష్టాదు నిష్ఠురప్రసరబంహి

వృద్ధ్యుతీశ్రేష్ఠతన్.

౬

వ. ఆదివసంబున.

౭

ఉ. జాతరచేసె బ్రాహ్మణుండు చండికిఁ గమ్మనిపిండివంటతో

నేతులతోడ మద్దికడ నిర్మలినాన్నముతో రసావ

శీ, చూతఫలాభితోడ వరసూపముతోఁ జటువాలతో
డుతన్, నీతులతోడ నప్పు డకనిష్ఠతరం బగునిష్ఠ
పెంపునన్. ౮

వ. నాఁటిరాత్రి నిశాసమయంబునఁ గాలకంఠకంఠమూల
కాకోలవిషమషీకళంకచ్ఛాయాసముల్లాసంబు నుల్లసనం
బు నుల్లసంబాడునిబిడాంధకారంబున నన్నెలపు గదలి
చండాలియుం దానును సుకుమారుండు దుర్గమాటవీవి
షయంబు హూణదేశంబు గడచి ప్రతిదినప్రయాణం
బుల నెడనెడం బక్కణ - - - - ౯

గీ. గ్రామఘోషంబు పురివాడ బ్రహ్మలోక
ము - - - డుమొగసాల మోక్షమునకు
దూషితంబయ్యె సంసర్గదోషకలన
నంటుముట్టనఁ గలుషితం బయ్యెనాఁడు. ౧౦

క. - - తనయల నిద్రలు
తనయలనుం గాంచి కాలధర్తము నొందెన్
వనజాస్య గట్టివయసునఁ
దనయుఁడు పరలోకవిధులు తల్లికిఁ జేసెన్. ౧౧

గీ. ఏమిచెప్పంగ నలువదియేండ్లవయసు
ముసలి సుకుమారుఁ డేకాంతమున రమించెఁ
గూతులిద్దఱ బొమలపైఁ గురులువ్రాలు
సంతమాత్రపుఁజెన్నప్రాయంబువారి. ౧౨

వ. అంతం గొంతకాలంబునకు వానిదుశ్చేష్టిశంబు లెఱింగి
 గి బ్రాహ్మణులు వానిని బహి వెట్టి యూరువెడల నడి
 చి యారూఢపతితుం డైనవానిసంసర్గంబునం బుట్టినదో
 మంబు బుద్ధిపూర్వకంబు గాదు కావునఁ గొందఁ టుపవ
 సించియుఁ గొందఁ టు త్తప్త కృచ్ఛంబు లనుసరించియుఁ
 గొందఁ టు కృచ్ఛాతికృచ్ఛంబులు నడిపియుఁ గొందఁ టు
 చాంద్రాయణంబు లాచరించియుఁ గొందఁ టు - - - ౧౩

సీ. - - - - శాంతశిలలకు

యమదూతలకు నభిధాంతరములు
 ప్రతిబింబములు కాళరాత్రి యామములకుఁ
 బుత్తసంతానంబు భూతములకు
 నశుభకర్తృముల కన్వాదేశములు మౌని
 శాపాక్షరిములకు సంగడిలు
 కలికాలమునకు డగ్గఱినచుట్టంబులు
 ధూమకేతువులకుఁ దోడునీడ
 లంధకారంబులకు విందు లనఁగ గిరుల
 యందువర్తింపుచెంచుల నాశ్రయించి
 మనువుమనఁ గూతులునుదాసు మహిసురుండు
 కొంతకాలంబు మనములోఁ గుత్సలేక. ౧౪

క. ఎనుబదియేడులవార్ధక

మునఁ బ్రాక్తనశక్తి యుడిగి పో దాతనికిం

దినీయెడిది పెద్దమాంసము

కొనియెడి దిది కల్లు మనసుకొ వ్వెట్టుడుగున్. ౧౧

గీ. కాంచె నిద్దలు సుతుల నక్కామినులకు

వావి వర్ణంబు మాలినవద రతండు

శాస్త్రములఁ జెప్పఁబడినదోషంబు, లెన్ని

యన్నియును జేసె నాతఁ డేమనఁగఁగలదు. ౧౨

వ. అంత.

౧౩

క. హేమంతము శరదాగమ

సామంతము తుహినకరవినంజ్ఞ తశబరీ

సీమంతము మదనబల

శ్రీమంతము డాసె భువనసీమాంతంబై. ౧౪

మ. బలుసు ల్పండెను దొండముక్కువడియెం బ్రానంగుఁజే
ల్పోకమో, కలపూఁబాళలతావిఁ గ్రోలి పొరలెం గొ
బేరదిగ్వాయువుల్, ఫలినీవల్లిమతల్లివల్లరులపైఁ బైపె
నలివ్రాతముల్, పొలసె నంచులు రాలె రాత్రికరిణీ
పూత్కారవార్చిందువుల్. ౧౫

చ. కలమవనాళికాకణిశకంటకకోటులచేతఁ జూడ్కి కిం
పలవటిచె స్థరిత్రి తుహినాగమవేళఁ దటాకసారణీ
సలిలమువాటిపండినయజాంగలసీమములెన్నియన్నిటం
దలమగుసీతుపేర్చి గదుదాల్చినభావముప్ర స్ఫుటంబుగఁ

క. కలవింకకలకలాకుల

వలభీగర్భములు సౌధవాటములు పురం

బులయందుఁ దుహినవేళలఁ

జలి గులగులఁగూయునట్టిచందం బొందెన్. ౨౧

క. పెనుఁజలి గడగడ వణఁకుచు

వనదేవత దంశివీణ వాయించెనొకో

యన మోకప్రేంకనంబుల

ననగుత్తులమొఱసె నలిగణము విసినములన్. ౨౨

కా. బింబోష్ఠీకుచకుంభభారము యురఃప్రీతంబులకహతి మో

దంబార స్త్రదుకేలిశయ్యల శుభాంతర్గర్భగేహంబులం

దాంబూలీదళభాగపూరితిముఖుల్ ధన్వాత్మకు ల్శీతకా

లం బెంతేనియు నిద్రవోదురు నిశల్సంభోగలీలావధిన్.

సీ. ధనదశ్చదాంత కాంతాపయోధరభార

సంవ్యాసపల్లవస్రంసనములు

కైలాసగిరికూటకల్పదుమాటవీ

కుసుమగుచ్ఛరజోఽవగుంతనములు

చంద్రభాగాసరిత్సలిలవీచీఘటా

ప్రేంభోలికాకేళిరింఖణములు

రాధాపురీహర్ష్యరత్న హేమగవాక్ష

సంవేశనక్రియాసౌష్ఠ్యములు

వలనుగాఁ జంపకారణ్యవాటిఁ దిరిసి

కాళి యొరసి కళింగాంధ్రదేశసరణి

దక్షిణము సాగెను సపాదలక్షశైల

కటకబంధుఁ డుద్గిశాగంధవహుఁడు.

గీ. చలి ప్రవేశించు నాగుఁచవుతినాఁడు

మెఱయు వేసవి రథసప్తమిదినమున
నచ్చనీతు ప్రవేశించుఁ బెచ్చు పెరిగి
మార్గశిరపౌషమాసాలమధ్యవేశ.

౨౧

గీ. ఇనుఁడు కోదండరాశిమీఁ దెక్కువేశ

నిత్తుకోదండవల్లి యెక్కిడు మరుండు
సమదవేదండసమమహాసత్త్వఁ డయ్యు
జనుఁడు కోదండమునుబోలెఁ దనువువంచు.

౨౬

గీ. ఇండ్లమొదలను నీరెండ నీడికలను

ననుఁగుఁదమ్ముఁడు నన్నయు నాటలాడు
నత్తయును గోడలును గుమ్ములాడుఁ గుమ్ము
గాఁచుచోటికి మకరసంక్రాంతివేశ.

౨౭

సీ. కాశిలోఁ జక్రపుష్కరిణి దుష్కరశుష్క

గహనావళీదావదహనజిహ్వాఁ

గుక్కుటేశ్వరవరకుండి వీరపురిశం

కాతమస్కాండచండాంశుదీప్తి

దక్షవాటంబున ప్రియోదావరి

కలిదోషపాశాణకులిశధార

కౌతమీతటిసి మార్కండేయపురిమ్రోల

దురితాహినంఘాతగరుడమూర్తి

నిన్నిటను దీర్ఘమాడంగ నేగుడెంతు

రఖిలమునులుఁ బ్రభాతసంధ్యాగమముల

గ్రహగణేశుండు కోదండరాశిఁ బాసి

మకరమున కేగుదేరింగ మాఘవేళ.

౨౫

మ. పక్షిహోయెం దుహీనంబు పండె వరి యిప్ప ల్వాసె
శైలంబులన్. గటిగట్టె న్వలరాజు తేటియెఱకం గాం
డ ప్రకాండంబులం, జఱపించెన్ గ్రహరాజుమాతరకునిం
జక్రాదికూటంబునం, దఱి గౌబేరదిగంతరిక్షపథ
యాత్రాజై త్రతుత్తుంభమున్.

౨౬

వ. వెండియుంజకోరలో చనల కుచమండలంబునకుఁగర్ప
రఖండక్షోదంబుల మేదిరచిన చందనానులేపనై పథ్యం
బపథ్యం బయ్యె. రథ్యవేగంబున, ననూరుసారథి రథం
బు ప్రతివిఘట్టనక్షుణ్ణానక్షిత్రక్షోదపాళీచుళుకితోర్ధ్వం
డభిత్తియై యుత్తరాయణంబు గైకొని కులూతశాశో
దరీకపోలముకురబింబంబులం బ్రణీబింబించె. సవ్యాపన
వ్యక్రమంబునం జక్రమిథునంబుల నెట్టుకొని బిట్టేసి
యేసి విసిగి నిల్చి మనోభవుండు నిగిడించిన నిట్టూ
ర్పునంబోలె నిశానమయంబుల నిండు వెన్నెలలోనం
జిన్నిచిన్ని నులివేడివడి పొడచూపె. కేదారక్షేత్రం
బులం గలమగోపిక లొడికలబుగా దంచిన నిద్దంబు
లగుదుద్దుగడుప్రాసంగుఁబ్రాలు సద్యోమార్జనావళంబున
నతిస్నిగ్ధవర్ణంబులై కర్ణాటదేశ తాటంకినీదళనవజ్రాం
కురంబుల కాంతిసంపద దలంచె. నీహారవ్యపాయం
బున నిర్మలంబులై బహుళపక్ష ప్రదోషంబులయందుం

దారకంబులు వికచకుముదకోరకంబులు కైలంకులఁ
 గొలంకులలోనఁ బ్రతిబింబించి మదకలకలహంసత్రోటి
 కోటివిఖండితమృణాలదండఖండంబులభావంబుభజించె.
 హృదయోత్కంఠాతిరేకంబునఁ గంఠమూలకతోరకా
 లకూటవిషమషీ కళంకిపంకిచ్చాయాచ్చటాకుండు భు
 వనరక్షోదాక్షిణ్యండు దాక్షోరామభీమేశ్వరుండు ద
 ష్టీణజలధివేలావలయితంబు లగునేలాలవంగలవలీమ
 తల్లికాకుడుంగక్రోడంబులం గ్రీడించుటకు నై సారంగ
 లోచనలుఁ దానును గోరంగి వెడలె. వలవలనిమంచుఁ
 దుప్పరముసురుజడిం దడిసి జడనుపడి ప్రేక్షలగుపోక్ష
 పూఁబాళలపరిమళంబులఁ బుక్కిలించి యుమియుచుఁ,
 బక్కణంబులలోన నల్లనల్లన పాలుపారు నడవికరువలి
 యనమనమవిషమకుసుమఫలక్రీడామతల్లికల మల్లుపె
 నంగి డస్సిన భిల్లపల్లవాధరల గల్లఫలకంబులఁ గ్రొత్త
 యుదయించు చెమటచీత్రడి యుడిపె. కాళి శ్రీశైల
 కుంభఘోణ శోణార్క కాంచీ కాంచనసభా కాళహస్తి
 కుగుక్షేత్రాదిపుణ్యస్థానంబులం గూపవాపీతటాకకుండి
 కాప్రసవణస్తోతస్వినులం బ్రత్యూషకాలంబులం బర
 మరి సార్థంబు తీర్థంబాడె నివ్వధంబున మాఘమాస
 వాసరంబులు వసంతసమయసామంతంబులు జరగు
 చుండ నాచండాలాదిమనుష్యులకు భుక్తిముక్తులు ప్ర
 సాదింపంజాలి మాహేశ్వరులకు మహోత్సవంబు పాఠు

పతులకుం బ్రీతి కాశాముఖుల కవలంబంబు మునులకు
 మనికి జటాధారుల కాధారంబు పరివ్రాబులకుఁ బట్టుఁ
 గొమ్మ వేశాంతులకు సంశోషం బాగమికులకు భాగ
 ధేయంబు మాంత్రికులకు మనువు తాంత్రికులకుఁ దా
 వలంబు పౌరాణికులకుఁ బ్రాణం బౌపనిషదుల కుపా
 యంబు ముముక్షులకు రక్ష శంభునకు నిస్తంభస్థానం
 బు శాంభవిః హృదయోత్కింతయు హేరంబునకుం
 బ్రియంబు తండువునకుఁ బండువు కుమారస్వామికిం
 బ్రేమాస్పదంబు భృంగిరిటికిం దంగెటిజన్న దురితతరు
 వండఖండనంబునకు గండగొడ్డలి యఘపటలతిమిరన
 ముదాయాహిమఘృణిసంతానంబు సంతాపశాంతికి
 భాగీరథీప్రవాహంబు శివరాత్రిపుణ్యకాలంబేతెంచిన.

సీ. ఆవణిక్స్పథమున కనతిదూరంబున

గవ్యూతియెడ నుదక్పశ్చిమమునఁ

బర్వతోపత్యకాపర్యంతతటమున

సిక తాతినిర్మలక్షేత్రసీమ

మాలూరతరువండమధ్యభాగంబునం

బ్రసవశాపగాపార్శ్వభూమిఁ

గునుమవాటికలలోఁ గువలయాంభోకుహ

కుముదమండితమైన కొలనితోడిఁ

గోటతో గోపురములతోఁ గుట్టిమాట

మండపంబులతో మహామహిమనొప్ప

- నాదిమధ్యంబు నాగేశ మనఁగ నొక్క-
 పుణ్యతీర్థంబు తెల్లోక్యపూజితంబు 3౧
- గీ. అందు శేషప్రసిషితుం డమృతాదివ్య
 లింగమంగళమూర్తి ఖట్వాంగపాణి
 యర్థశశిమాళి నాగేశ్వరాహ్వయుండు
 ప్రతివసించు సనేకకల్పములనుండి. 3౨
- వ. ఆశివరాత్రిపుణ్యకాలంబున. 33
- సీ. శివగంగఁ బుణ్యాభిషేకంబు దీర్చిరి
 డరి నొనర్చిరి మూడుతర్పణములు
 ధరియించి రంబునిర్ధౌతపత్రంబులు
 నాచరించిరి బ్రహ్మయజ్ఞతంత్ర
 మధ్వాంజలిక్షేపణానంతరమునం
 దొనరించి రంశుమంతున కుపాస్తి
 గృహదేవతార్చనక్రియ లాచరించిరి
 యభ్యాగతులకు నర్పణాలు నడిపి
 రవనిసురులెల్ల నాగేశ్వరాలయమున
 కేగుదెంచిరి ప్రణమిల్లి రీశ్వరునకు
 - - - - - నాల్గుజాలుఁ బూజ
 నాదినంకల్ప మొనరించి రభవుమ్రాల. 3౪
- గీ. ఆదరంబున సమూహనానులేప
 ధూపపటువాసనలు తైలదీపములును

సంఘటించిరి వివిధసంస్కారవిధుల

బ్రాహ్మణులు నర్మలై నట్టి పౌరజనములు.

31

సీ. కాంస్యతోరణమాలికలు సంఘటించిరి

ప్రాసాదగోపురాభ్యంతరముల

రంభాతరుంతసంభారములు నము

త్పాటించి రొగిరి బ్రతిద్వారమునను

బూజోపకరణపాత్రీజాత మఖిలంబు

సంస్కరించిరి భస్మనలిలశుద్ధి

గరమొప్పు వృషభపుంగవ కేతనంబులు

నిలువంగఁ బెట్టిరి నలభులందుఁ

గమలనీలోత్పలంబులుఁ గరికార

మాలతీకుండములు హేమమరువకములు

మల్లి కాకింశుకము లపామార్గవకుళ

పాటలంబులుఁ గూర్చి రపారములుగ.

32

గీ. లపుడు సుకుమారకావ్యాయం డదరునజ్జ

నేగుదెంచెను నాగేశ్వరేశుగుడికిఁ

బుష్పవాటికలోఁ గమ్మపువులఁగోసి

పొలఁతులకు నిద్దఱకుఁ గొంచుఁబోవఁడలఁచి.

32

క. కుడిచేత మాంసఖండము

లెడకేలను మద్యరససహితమగు కంచుం

గుడుకయు ధరించి మదమున

వడవణకులు గొనుచు నతఁడు వచ్చెన్మడికిఁ.

33

వ. జన్మాంతరస్థుండువోలె రూపాంతరగతుండువోలె నా
 విష్ణుండువోలె భూతాధిపతితుండువోలె గ్రహగృహీ
 తుండువోలె నున్నతుండునుంబోలె మదిరామదాతిరేకం
 బునఁ దన్నుఁ దా నెఱుంగక పరిసరలతాకంటకాను
 షజ్యమానాంశుకోత్తరీయుండును నజ్ఞాతసమవిషమ
 మేదినీభాగవిన్యాసప సలితపాదద్వయుండునునై పలిత
 పాండురంబు లగుశిరోరుహంబులు విరిసి వీఁపునం
 బడ నొయ్యనొయ్యన నేతెంచి నిర్లజ్జుండును నిన్నే
 హుండు నృశంసుండును నగునక్కర్తచండాలుండు గ
 ర్భగోళంబునకుఁ జక్కం గట్టెదుర నిలిచి రక్తకమల
 దళచ్ఛాయంబు లగుకన్నులు దెఱచి విఘ్నార్ణమాన
 తారకం బైన వికారాలోకనంబున నలవోకయుం
 బోలె నిర్మలస్ఫటికమండపాధ్యాసీనుండును నమృత
 మయజ్యోతిర్లింగమూర్తియు ముక్తాఫలధవలకాంతి
 యుఁ ద్రిభువనవందితచరణుండును జరాచరగురుండును
 నగు నాగేశ్వరుని దర్శించి యమ్మహాదేవు మాళికపా
 లమూలికామండనఖండేందు శకలంబులకు గగనగం
 గా ప్రవాహ డిండిరఖండంబులకు నుష్ణీషఫణిఫణా
 ఫలకంబులకుఁ జెలికారంబు నేయంజాలి పాంచజన్య
 నవనోదరంబు లన దుగ్ధంబురాశి హృదయంబు
 లనఁ జంద్రికాశరణంబు లన నంగజాట్టహాసంబు ఛే
 దంబు లన మెండుకొని యున్న పుండరీకంబుల
 పూజ గనుంగొని వెండియు.

ఉ. చాయన భోగిరాట్కటకనన్నిధి దీపితదీపమాలికా
 చ్ఛాయఁ బురఃప్రదేశమునఁ జాఁగిన నిర్జరవాహినీమ
 హా, తోయముసావి చీరయెగఁద్రోచి చొరంగఁ దలం
 చె నెంతలో, తో యని కొంకి కొంకి పతితుఁ డతఁ
 డానవపానవిక్రియన్. రం

గీ. పవనవశమునఁ గేతకీప్రసవధూళి
 యంగమున హత్తియుండంగ నాతఁ డవును
 విమలభస్మనముద్ధూళన మొనరించి
 పాశుపతదీక్షఁ గైకొన్నభంగి నుండె. రం

చ. కలఁగఁగఁబాటె నాతని యఘంబులు పంచహృషీక
 సంభవం, బులు బహుకాలనంకలితము ల్దవవహ్ని చిట
 చ్ఛిటధ్వనిం, గలఁగఁగఁ బాటు పక్షులవ్ర కారమునం
 దొలుజాముపూజకై, బలుపటహమ్మ రమ్మనుచు భర్గుని
 గేహమునందు మ్రోసినన్. రం

౪. ఆశీవరాత్రి పుణ్యకాలంబునఁ బురాణంబులు వినిపిం
 చువారును నితిహాసంబులు చదువువారును బంచాక్షరీ
 పంచ బ్రహ్మాదిమంత్రంబులు జపించువారును నీలకంఠ
 స్తోత్రంబులు పఠించువారును బ్రాణాయామంబు లను
 సంధించువారును బ్రత్యాహారంబులు నడుపువారును
 బ్రదక్షిణంబులు నేయువారును భస్మాద్యుపాసనంబు
 లొనర్చువారును దురోదరంబుల వినోదించువారును
 నష్టావధానంబులఁ గ్రీడించువారును వీణ లాస్సాలించు

వారును గావ్యగోష్ఠి నలుపువారును బరిహాసం బాధ
 రించువారును బిందుమతి యభ్యసించువారును బ్రహ్మ
 లికలు భావించువారును నాడువారునుం బాడువారును
 మేషకుక్కుటక రేటులావుకకపింజలయుద్ధంబులు వీక్షిం
 చువారును గుబ్జవామనకిరాతబర్బరజరతమూకజనవికా
 రంబు లవలోకించు వారు నై జాగరంబులు నలుపు
 చునుండిరి సుకుమారుండును నొక్కించుక యన్నుం
 దేటిగొని వారిం జూచుచుండె నప్పుడు శివగంగానిరర్
 జలతరంగశీకరజాలజనితజడిమంబులు నందిరోమంథ
 ఘనబిందువాహులుం గుమారశిఖకలాప విధూననక్రి
 యా లలితంబులుఁ బశుపతిజటాబద్ధవాసుకినివీత శేషం
 బులు హేరంబగండమండల నివ్యందమాన దానధా
 రాకల్మషగంధలహరీ పాణింధమంబులు భృంగిరిటి ని
 కుంభకుంభోదర ప్రముఖనిఖిలగణపరిష మద్ధూళితభసి
 త ధూళికావిసరింబులు మాతృకాశ్రవణావతంసకహ్లా
 రకోరక ప్రేంభోళన ప్రక్రియాసమభిహారానుమేయావ
 తరణంబులు మహిసాక్షి గుగ్గులుధూపధూమకంబులు
 మాలూకిసలయామోద మేదురంబులు నగు మహా
 దేవనిశామారుతంబు లతనిమీఁదఁ బాలుపారి పాత
 కంబులు దూలరాలెచ్చ నట్టిసమయంబున.

౪౩

గి. అర్ధరాత్రంబుదాఁక నయ్యధమపుత్తి
 శివునిశావైభవంబు వీక్షించి చనియెఁ

దానకమునకు నది యాదిగా నతండు

విడిచెఁ దొల్లింటి నీచపువృత్తిబుద్ధి.

౪౪

వ. అంతఁ గొంతకాలంబునకు.

క. కుక్కలలో శబరులలోఁ

గక్కెర చిమ్మటలలోనఁ గార్కోళులలోఁ

బక్కణముగుడిసె నడుమను

గుక్కిపయిం జచ్చె నతఁడు ఘోరవ్యాధిన్.

౪౫

క. శ్రీనాగేశ్వరశంభు

సానంబున గిరిశురాత్రి జాగరములు - - -

- - - ననుగనుఁగొన్నట్టిక

తానను విగతాఘుడై యతఁడు మృతిఁ బొందెన్.

సీ. క్రిమి కంతకుహరమార్గమున కడము దొట్టి

పెద్దయేనియు బాధ పెట్టకుండ

శ్రేష్ఠముద్రేకించి సెలవి రంధ్రమువాయ

మెఱసి నుచ్చిలు గ్రమ్మింపకుండ

దృగ్గోళకంబులు దిగుగంగ దృష్టియు

నంధకారంబులో నణగకుండ

నెఱిదప్పి యుచ్చాస్వసనిశ్వాసపవమాన

పరివాహగతు లోటువడకయుండఁ

బరమయోగీశ్వరుఁడువోలె బ్రహ్మరంధ్ర

వీధిఁబ్రాణంబువిడిచె నవ్విప్రకులుఁడు

పుణ్యశివరాత్రి నలవోకవోలెనైన

నురగధరుఁడెంత జాగరం బుండఁగాన.

౪౬

వ. ఆకాలంబునఁ గాలకింకరులు మృత్యుదేవతానహితు
 లై మునల ముద్గర తోమరాది ప్రహరణంబులతో
 - - - అతనిలింగశరీరంబు వగుణపాశంబుల బంధిం
 చి కొని పోవఁ గణంగిన నవ్వేళ శివదూతలు శివాజ్ఞావ
 శంబున శూలాంకుశ గదా భండిపాల పరిఘపరశ్వధ
 - - - - - చ్చి దవ్వల నాకాశమార్గంబున.

గీ. ఓరి యమునిదూతలార యీబ్రాహ్మణుఁ
 గరుణ మాలి యేల కట్టినారు
 విడుఁడు శివునియాస మృడునాజ్ఞదాఁట మీ
 రాజు - - - - - గ్రరామదించి. గీ०

మాలిని. విడుఁడు విడుఁడు వీసిన్ (విప్రునిన్) భాగ్యవంతున్
 మృడుఁడు గరుణతోడ న్నిక్కిలిం గారవించెన్
 జడుల కొరుల కేలా సంభవించున్ యథార్థం
 బడర మఱిమృ - - - - - ప్పాలివంబుల్.

గీ. అన్నదాన తపస్సూన్మతాదులైన
 పుణ్యకర్తం బానర్చిన్మృదుఘనందు
 నెట్లు సంతోషమందు నర్థేందుమాళి
 యట్టిసంతోష మితనియం దావహించె. గీ॥

వ. అనిన యమకింకరులు శంకరకింకరుల కిట్లనిరి. గీ३

నీ. ఏకార్యమునకయి యెచ్చోటి కరిగెద
 రరుగుఁడు మీరు మహాత్ములార

యితన్ని కేశము చూచి యతికృపాపరత్నమై
 పు - - - - - రింపఁ బూనినారె
 హరికింకరుల మన్న నాశ్చర్య మయ్యెడు
 నడనద్వితేకంబు చాలకునికి
 భవభక్తులకు నడ్డపడుట ధర్మము మీకు
 నేమేల పట్టుదు మీశుభక్తు
 నితఁడు కలుద్రాగె అంకాడ నెఱచిఁ దిసియె
 నిలిచి మూర్తించెఁ జండాలలలనఁగూడఁ
 గూఁతు రమియించెఁ దెగువాటుగొట్టె బ్రజలఁ
 జెంచురాజుల నేవించెఁ జెఱిచెఁ గులము.

గ౪

సీ. కేలుదో మెత్తి మొక్కెనె పాశుపతులకు
 శరణారి ననియెనే జంగములకు
 ఫాలభాగమునందు భస్మంబు పూసెనే
 యటుతఁ దాలిచెనె కుద్రాక్షపూన
 శివమంత్ర ముచ్చరించెనె జిహ్వా నేపౌద్దు
 నరిగెనె యెన్నఁడే నభవుగడికిఁ
 బలియించెనే సుహాప్రమథచాంత్రంబు
 తిరిగెనే మృదుపుణ్యతీర్థములకు
 దానములు పెక్కుఁ జేసినదానఁ గాని
 కాలగభుభక్తియావంతఁ గలిగెనేని
 యడ్డపడ ధర్మమాఁగాన యనఘులార
 యర్హమే యాదురాత్తున కడ్డపడఁగ.

గ౫

ఉ. ఎట్టుగ నేగుదెంచితిరి యిందుకళాధరభృత్యులార యీ
 చెట్ట దురాత్తునిన్ హరునిచెంతకునుం గొనిపోవువారలై
 యెట్టాణా శంకరుం డొకని నెవ్వనినేఁ గొనితేరఁ బం
 పినం, బట్టఁగ వచ్చినారొ తడఁబాటున వీని మశిర్
 మంబునన్. ౫౧

సీ. అనిహేతువులును దృష్టాంతంబులును జూపి
 యమ - - - - - యవనిసురుని
 నూరకయుండె మృత్యువు నోర్గదల్పక
 భవునిచే మును పడ్డపాటుఁ దలఁచి
 పరుణపాశముచే వ్యధితచేతస్కుండై
 నుకుమారుఁ డెంతేని స్తుక్కు చుండె
 నెదురుచూడఁ దొణంగి రీశ - - - - -
 తారు పంచినవారు తడయుటయును

గాలయాపనమునకు నిగ్రహముఁ బూని
 శంభుకింకరు లపు డవప్తంభ మెనఁగ
 నాడుగటచుచు నప్పు డేకాంతముండి
 సమధికం బైనసాహసోత్సాహవృత్తి. ౫౨

ఉ. బిత్తిరి దండిమాట లిటు ప్రేలెదరే యమరాజునేవకురీ
 చిత్తజ్వలెరియాజ్ఞ యొకచీరికిఁ గైకొన కంచు నుద్ధతి
 నిత్తిని వారినిం గదిసి నిర్భరభూరిభుజాబలంబున
 మొత్తిరి యుర్కి బాహువులు మోడిచి పట్టి వృషాంక
 కింకరుల్. ౫౩

క. కడవనములఁ బ్రహరించిరి
యడిచిరి లాతముల మొత్తి రహివలయములం
బిడికిళ్లను ఘట్టించిరి
తడఁబడ మృదుభటులు దండధరుకింకరులన్. ౧౯

వ. ఇట్లు మొత్తువడి యమకింకరులు శంకరకింకరులకుం
బ్రతిఘటింపక సుకుమారుని బరివేష్టించి యమలోకం
బున కభిముఖులై యతసిం గొనిపోవం దొణంగి
రప్పుడు రుద్రాక్షమాలికావత్సవలుండును జంద్రార్ధకృ
త శేఖరుండును భస్మోద్ధూళితలాలిలాంగుండును ద్రిలో
చనుండును సతిప్రమాణకాయాండును సగునీలలోహిత
ప్రమథుండు కాలాంబుదధ్వానగంభీరం బైనకంతవ్వ
రంబున నిట్లనియె. ౨౦

సీ. పడసి నెవ్వనికృప బ్రహ్మ బ్రహ్మత్వంబు
విష్ణుండు విష్ణుత్వవిభ్రమంబు
నీ రేడుజగములు నెవ్వనికుక్షిలో
నొక్కఁ డొక్కంటితో నొరయుచుండు
సంధకేభజలంధరాదిదానవకోటిఁ
గ్రాగించె నెవ్వనికంటిమంట
యామ్నాయశాఖాసహస్రంబు లెవ్వని
నాసికారంధ్రనిశ్వాసధార
లమృతదేవులెంకల మైనమేము
భర్తయాసతి నిర్వహింపంగఁ దలఁప

మముఁ జీరికిఁ గైకొక మదముపేర్చి
నెట్టుకొనిపోయెదకు విప్రు నెఱయఁగట్టి. ౬౧

ఉ. బుద్ధియ కల్గె నేని కొనిపోకుఁడు ధర్మము నూత్న మీయ
నం, బద్ధము లైనన్యాయములఁ బంతము వచ్చునె మే
ము దెంపుమై, యుద్ధము నేయఁజాలకయ యోహరి
సాహరి నెంతచెప్పిన, న్నిద్ధరణీతలామరుని నీరు చలం
బున మీకుఁ దక్కునే. ౬౨

గీ. ఎంత చెప్పిన విన రేమి యీకు మాకు
హరునియాజ్ఞయ బలవంత మల్ప మెట్లు
చాక నొవ్వక మీరు మాకాఁకఁజెడక
యిద్ధరామరు మా కిప్పు డిచ్చు తొప్పు. ౬౩

క. నావుడును యమునిదూతలు
భావభవారాతిప్రమథవర్గముతోడన్
నేవక ధర్మము తగవును
లావును బంతంబు దృఢబలంబును మెఱయన్. ౬౪

వ. ఇట్లని పలికిరి. ౬౫

క. చత్తుము చెఱఁబడుదుము కడు
నొత్తుము మీచేత నెట్లునుం దగవు మముం
బుత్తెంచినపతిసన్నిధి
నుత్తరమెట్లిత్తు మాజ్ఞ యువహతిఁజొందన్. ౬౬

సీ. చర్చించిచూడుఁడా చంద్రార్ధమూళికి
యమరాజ నిజభృత్యుఁడానా కాఁడా

యభవుఁ డిచ్చినయట్టి యధికార మాఁగాదా
యముఁడుగూర్చున్నధర్మాననంబు
త్రిపురాసురాంతకుదివ్యదేహము గాదా
తేద స్మృతులు తత్త్వవిధిఁ దలంప

శిష్టరక్షయు దుష్టశిక్షయుశూలికి
- - - దా యాత్మలోన

నవకరము లెన్ని యన్నియు నాచరించె
బాపి యగువీని నరకకూపమునఁ ద్రోచి
బాధపెట్టంగవలసినపట్టునందుఁ
బంతమే విడుఁ డంట యో ప్రమథులార.

౩౭

ఉ. చచ్చిన నేమి మూర్ఖ - - - నేమి ప్రహారవేదనన్
నొచ్చిననేమిపండ్లుచెవిలోను శరాంగుళనేత్రగోళముల్
ముచ్చిన నేమి పట్టపతిమొక్కలిబంధనశాలలోనికి
స్వచ్చిన నేమి భృత్యునకు నచ్చినయేలికయాజ్ఞపట్టునన్

గీ. తగవు ధర్మంబుఁ పాడి పంతంబు దెలిసి
యనువుఁ డీబ్రాహ్మణుని బాధ లనుభవింప
నొండె దురమున మమ్ము మృత్యువు జయించి
విశ్రుఁ గొనిపొండు మాటలువేయునేల.

౩౮

క. మీకును మీపతియాసతి
మాకును మాభర్తయాజ్ఞ మన్నింపఁదగు
వాకోవాక్యముల* వెడ
వాకాట్లం బల్పజంబు వలవదు నేయన్.

౪౦

* వాకావవాక్యాముల, అని మూలము.

క. అని యమునిభటులు పలికిన

విని శంకరభటులు తద్వివేకంబునకున్

మనమున సంతోషించియు

మనసిజహరుశాసనమును మన్నించుటకై .

౭౧

సీ. పొడికచ్చడములపైఁ బులితోలునునునేలు

కటిభారమా నఁ గాసెకట్టు గట్టి

యభినవం బైనరుద్రాక్షయొడ్డాణంబు

నాభిచక్రములోనుగా భరించి

ప్రిదిలి జాఱక యుండఁ బెనుఁబాఁపప్రేగులు

శ్రవణభాగమునందు సంతరించి

యల్లిబిల్లిగ జటావల్లీమతల్లులు

గూర్చి పెంపొండఁ గీల్కొప్పు వెట్టి

భసితధూళి శరీర మభ్యంగమార్చి

యుద్దవిడిఁ బారిషదయోధు లొక్కఁడొక్కఁడ

యాయుధంబులు ధరియించి యట్టహాస

డమరుక ధ్యానసింహనాదములతోడ.

౭౨

శా. ఆటోపారభటీనముద్భుతరాహంకారబాహాధను,

జ్ఞాటంకారరవంబులంబుజభవాండాభ్యంతరంబున్ స

మా, స్ఫోటింపంగ లలాటలోచనభుజిమ్యు ల్పండభృ

ద్భ్రతులన్, ఛాటీసంభ్రమలీలఁ దాఁకిరి వడిన్ ఛా

రాధరాధ్వంబునన్.

౭౩

నీ. ద్రాఘిష్ఠకఠినదంష్ట్రదండనంఘట్ట

కటుఘోరకిటకిటాత్కార మగుచుఁ

జటులర్ఘుంఘామరుజుంపాపరంపగా

సన్నిభప్రమాణనిశ్వాస మగుచు

వికలతారకచక్రవిభ్రాంతిభీషణ

స్ఫారచక్షుర్ద్వయీభయద మగుచు

నిటలవీధివిటంకనిర్భరభూకుటీ

నటనక్రియాటోపపటనా మగుచుఁ

గాలమృత్యువు శ్వాణచక్రమునఁబట్టి

చికిలిచేసిన యడిదంబుఁ జేతఁ దాల్చి

జేగుఱిరిచిన మొగముతోఁ జిత్తజారి

ప్రమథవర్గంబుఁదాఁకె నాగ్రహమెలర్ప. ౭౪

వ. - -తవణీతమరువుతమతమనినదముతవణింసుచుఁ దచ్చ
టులతమామీత డంబర విష్కంభము కాష్ఠాకటాహ
ముల నుద్ఘాటింప దినకరకరచ్ఛాయాచ్చేదాధిగమమున
ధగధగితము లగునిస్త్రీంశకుతారాద్యాయుధ దీప్తులు
రణలక్ష్మీ నివాళింపంగ నవుడు విద్యాధర పన్నగ యక్ష
గరుడ గంధర్వాదులు మది నాహ్లాదింపంగ సురముని
కుంచె యాడింపంగ నిలింపా - - - పథంబున భవుని
లెంకలు శమనకింకరులును బాహావప్తంభవిజృంభణమవ్ర
తిహతముగ నొండొరువులఁ దాఁకిన భండనంబు ఘో
రం బయ్యెను.

క. శంకరభటులును సంతక

కింకరులు మిథఃప్రహారకీలాసటా

పంకిలతను లయి కుసుమిత

కంకేలీతరులభంగి గనుపట్టి రనిన్.

౭౧

వ. అప్పుడు కింకరులయం దొక్కరుండు యమునిపన్ని

ధికిం జని యతని కిట్లనియె.

౭౨

నీ. దేవ దేవరయాజ్ఞ ధృతి నేము దలఁబూని

మృత్యుశోకగూడి భూమిస్థలమునఁ

జని వణిక్పథ మనుఘనపట్టనమునకు

ననతిదూరమున శైలాంతరమున

నడవిలో నొకమృగవ్యాధిపక్కణమునఁ

గుఘామయంబునఁ గుతిలవడఁగఁ

జెడిపెకూతురు కాళ్లకడనుండి యేడ్వంగఁ

బంచత్వ మొందినపాపకర్మ

బ్రహ్మబంధుని సుకుమారుఁ బట్టితేగ

సభవుదూతలు రాసీక యాఁగినారు

మాకు వారికి దుర మయ్యె నొకసమున

నెఱుంగఁజెప్పంగ వచ్చితి నిత్రైటంగు.

౭౩

వ. అనిన విని కృతాంతుండు సమధికక్రోధావేశవివశస్వాం

తుండై యులుంజరుం డను నేనాని రావించి యతని

తో నిట్లనియె.

౭౪

గీ. చతు ములుంబర వృషభలాంఛనునిలెక

గిరిలాఁగినారంట మనవాండ్ర నొకసమున

నొక్కపాపాత్ముఁ గొనిరాఁగ నుద్దవిడిని

నేగి యాజటాధారుల నెగిచి రమ్ము.

౫౦

క. గబ్బున నెదిరించిన నొక

దెబ్బగొనుచు - - - నెదురె త్రిజగముల నొరుల్

తెబ్బిబ్బుగ జంగములకుఁ

బబ్బంబులు వెట్టు ముప్పిపరిఘట్టనలన్.

౫౧

గీ. వ్యాధు లబ్బోత్తరశతంబు వచ్చుగాక

తోడ నేతెంచుఁగాక మృత్యువులు నూలు

పంపినారము మున్నాడి భటులఁగూర్చి

కాలమృత్యువు గెల్పు శంకరునిహితుల.

౫౨

వ. అని పల్కిన వల్లె యని యులుంబరుండు వివిధ

వ్యాధి మృత్యు పరివృతుం డై కదలి యుద్దవిడిఁ

దూర్యంబులు మొరయఁ బ్రమథానీకంబుఁ దాకిఁ

శస్త్రజాలంబు నిగిడ్చి పేర్చి యార్చినం గోపించి

పంచవదనుభటులు కుటీల భూభంగభీషణంబు లగు

మొగంబులు జేవుఁలంప నట్టహాసంబు చేసి యదల్చి

డమగుడిండిమ తమతమధ్వానంబుతోఁ గీనాశకింకరు

ల ముసలభిండిపాలతోమర మండలాగ్ర త్రిశూలపట్ట

సంబులఁ బ్రహరించిన విచ్చిన్న బాహూరుచరణవక్షః

- - - - లలాటశృకాటులై విచ్చియు నొచ్చియుఁ జ

చ్చియుఁ దెరలియుఁ జొరలియుఁ నోగియుఁ డాగియుఁ

గుస్పియు డస్పియుఁ గందియుఁ గుందియు దారియు.

మొగ్గియుఁ డగ్గియు నలసియు సొలసియు వికావికలై
 దిక్పామొగంబులై యారుసారులై గురియై బండబండై
 భండనంబు విడిచి వలయ . . బారి వెలవెలంబోయి
 కృతాంతునినన్నిధికిం బోయిరి. ఇట జటాధారులు
 సుకుమారుని బంధనంబు లూడ్చియు నతని మున్నిడు
 తొని హఠాన్నాశంపుఁగ రాచూరి చాయలం బంటించు
 మింటి తెరువునం జనిరి. అప్పు డాసుకుమారుండు పుణ్య
 శివరాత్రి వ్రతాలోకనప్రభావంబున. ౮౩

తాళవృత్తము. (?) దాదపులం గాంచెం గైలాసము తరు
 జేందు(కళా)ధరునినివాసము, దశహరిసానస్థపుటితధవ
 శచ్చాయాచ్చేదవిలాసము, ధ్రువమండల - - సంతాధి
 సూలశృంగశృంగాటకవిహార, త్తచరగరుడగంధర్వప్రమ
 దాస్తోమవిహితలీలాపరిహాసము, నవలేపాటోపనముదృ
 టవిఘ్నాధిప దీర్ఘ విషాణప్రఘ్నవాఘ్నఘట్టనపారద . . .
 మయప్రస్థతటధ్వనివిసరము, నవిహితరూతౌముద్రా
 నిగదవ్యాఖ్యాతాశోకలతాప్లవ యాథాతవ్యయవిజ
 త్వనీహారాద్రిసుతాచరణన్యాసము.

నీ. కామధుగ్ధేసునం తొట్టులుగాంచె(?)

గాంచననరత్నకందరములు

కాంచె గల్పకవాటికానహస్తంబులు

సిద్ధరసాపగాశ్రేణి గాంచె

బహుహిరణ్యమహాస్రాకారములు గాంచె
 నమరిన ధములుగాంచె
 బ్రబలచింతామణీస్సర్వవేధులగాంచె
 నానావిమానరత్నములు గాంచె
 హావభావవిలాసరేఖావిశేష
 హరిమూర్తుల రుద్రకన్యకలఁ గాంచె
 (మనసు త)నివోవ నర్ధేందుమాళిఁ గాంచెఁ
 గాంచె నుకుమారుఁ డంబికాకాంతు శివుని. ౮౫

వ. కాంచి దండప్రణామంబులు చేసి చేతులు మోడ్చి
 నమ శృంకరాయ, శశాంకమూర్ధాలంకారాయ, త్రిభు
 వన (?) పురంధ్రీనీరంధ్రస్తనకుంభనముత్తంభితకస్తూరి
 కాసాసకముద్రాద్రోహిబాహర్గళస్తంభాయ, జంభారి
 ప్రముఖనిఖిలదేవతాగోటి హాటకకిరీటకోటీవిటంకసం
 వాసితమందారమాళికా మరందబిందునివ్వందధారా
 ధాతచరణారవిందాయ, జలంధరాసురకంధరా పీఠికా
 విఘట్టన క్రియాగరిష్ఠనిష్ఠురతా శశ్వద్విభంగఖట్వాంగ
 పాణయే, పశ్యల్లలాటాయ, మదనమదగదాగదంకా
 రాయ, సంధ్యానటాయ, కరకలితడమరుతాంకార
 బృంహితబ్రహ్మాండమండలాయ, చండికాధిపతయే, నిర
 స్తనమస్తోపాధికాయ, నచ్చిదానందస్వరూపాయ, స్వ
 మహామహిమప్రతిష్ఠాయ, నిరుపాధికనిరవధికనిర్ణిరో
 ధనిరవగ్రహనిరభినందినిర్భరకృపాసంపత్సంపూర్ణమేధ

నే, వృషాంకమాలికాభరణాయ, సముద్గండపుండరీక
క్రవ్యానకృత్తికంథాధురంధరస్కంధభాగాయ, భగ
వతే ధన్యోఽస్మి! కృతపుణ్యోఽస్మి! నమస్తే నమస్తే
అని పలికి వెండియు.

౫౬

విషమవృత్తము.

(!) జయజయశంకరజయజయపురహర
జయజయ గుణవరుణాలయ
జయజయతుహినత్కౌఠరకన్యానహచర
జయజయశాకర్షరవరళుభశేతన
జయజయమందరకందరకంధర
సంక్షుభితమహాక్షీరోదన్వజ్జరక్రౌరళజలన
గిరీశా నకల్మాషి శితికంధరా!

౫౭

వ. అని యనేకప్రకారంబులం బ్రస్తుతించిన సుకుమారు
మీఁదఁ గరుణాకటాక్షవీక్షణంబు లొలయించుచు
విరూపాక్షుం డతనికిఁ గామగమనంబును హేమకింకి
ణీ మాలికాననాథంబును రుద్రకన్యానహస్తసంకులం
బును నగుదివ్యవిమానం బొసంగి ప్రమథత్వంబు కృప
చేసెఁ బుణ్యవంతుల భాగ్యంబునకుం గొలఁచి గలదె
యింక నెయ్యది (వినవలతు) రడుగుం డని సూతుండు
నైమిశారణ్యానివాసు లగు మహామునులకు నవినయం
బును నన్నేహంబును నగౌరవంబునుగా విన్నవించిన.

గీ. పరమమునులు సూత్యాహసంభవుని సూతు
భక్తిఁ బూజించి యధికతాత్పర్యగరిమ

భటులు వ్ర మధులచే భంగపడుట చూచి
చిన్నవోయి యముం జేమిచేసెఁ బిదప.

౧౯

మ. కరుణాసాగర శైవశాస్త్రకలనాగాంభీర్వశౌర్యోన్నతా
తరుణీమన్తథ రాజపూజితకళాధర్మక్రియాసంస్తుతా
వరనీతిప్రతిభావిశేషకలనావాగీశసంకాశశ్రీ
తరుణీనాథమనోజ్ఞరూపవిలసత్కవ్యార్థసంబోధనా.

క. ధర్మారాలయవరగుణ

నిర్మాణవిశేషవిభవనిరుపమకార్యా

కర్మోత్కటబహుగుణవృత్త

నిర్మలనుజ్ఞానచతురనిశ్చలధైర్యా.

౨౦

మాలిని. శతధృతిధృతదీపా సారనిర్మాణరూపా
నతతసుఖవినోదా సామగానప్రమోదా
విత్తకవివరేణ్యా వీరశైవాగ్రగణ్యా
యతులఫలవివేకా హర్షనైర్మల్యపాతా.

౨౧

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కమలనాభపౌత్ర మారయామాత
పుత్ర సకలవిద్యాసనాథ శ్రీనాథనామధేయప్రణీ
బైనశివరాత్రిమాహాత్మ్యంబునందుఁ జతుర్థాశ్వాస

